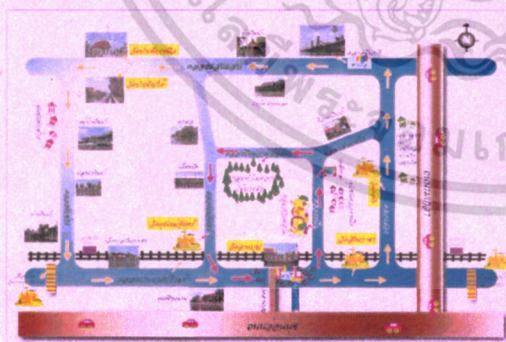
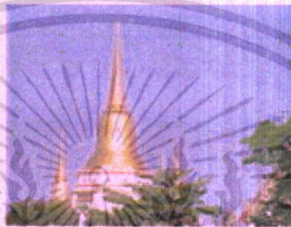

การจัดการการท่องเที่ยวทางน้ำ เขตลาดกระบัง

Management of Waterway Tourism in Ladkrabang District

ภาพที่ 1 ภาพประกอบแผนผังการท่องเที่ยวตามลำน้ำ 1 และ 2 เขตลาดกระบัง

ภาพที่ 2 ภาพประกอบแผนผังการท่องเที่ยวตามลำน้ำ 3 และ 4 เขตลาดกระบัง

นิตยา สิทธิโชค

เสาวรีย์ ตะโพนทอง

เสาวคนธ์ เลิศกาญจนะ

นันทิยา อักษรกิตติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การจัดการการท่องเที่ยวทางน้ำ

เขตลาดกระบัง

Management of Waterway Tourism in

Ladkrabang District

T100798

โดย

รองศาสตราจารย์เสาวรีย์ ตะโพนทอง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิตยา ลิทธิโชค

อาจารย์เสาวคนธ์ เลิศกาญจนะ

อาจารย์นันทิยา อักษรกิตติ

RCH

G

155

.T5

T446

เลขหมู่.....

100798

เลขทะเบียน.....

100798

วัน,เดือน,ปี.....

21 JUN 2009

โครงการสนับสนุนทุนวิจัยจากเงินรายได้

ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปี พ.ศ. 2547

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

เขตลาคกระบังตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันออกของกรุงเทพมหานคร มีเนื้อที่ประมาณ 124 ตารางกิโลเมตร ลักษณะพื้นที่ยังคงเป็นธรรมชาติ ประชากรจำนวนมากตั้งบ้านเรือนกระจายอยู่ริมคลอง ซึ่งมีคลองธรรมชาติอยู่มากถึง 46 คลอง การประกอบอาชีพดั้งเดิมของประชากร คือทำการเกษตร ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงการใช้พื้นที่ทางการเกษตรไปเป็นอุตสาหกรรม

คณะผู้วิจัยเห็นว่าเขตลาคกระบังมีศักยภาพในการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำ จึงได้ทำวิจัยเชิงสำรวจ หาข้อสรุปเพื่อจัดเส้นทางจัดการท่องเที่ยวทางน้ำ ให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการ ผลการศึกษาวิจัยพบว่าส่วนใหญ่ นักท่องเที่ยวที่นิยมท่องเที่ยวทางน้ำ มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯและปริมณฑล ร้อยละ 78.30 มีรายได้เดือนละ 5,001 - 10,000 บาท ร้อยละ 32.50 ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 32.70 สถานภาพโสด ร้อยละ 78.30 มีอายุอยู่ระหว่าง 15-25 ปี ร้อยละ 34.60 และต้นเพศหญิง ร้อยละ 59.30 ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความต้องการท่องเที่ยวทางน้ำ เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตระหว่างธรรมชาติกับชุมชน สายน้ำ ลำคลอง และศึกษาประวัติศาสตร์ ตลอดจนเยี่ยมชมศาสนสถาน นมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อเป็นสิริมงคลแก่ชีวิต รวมทั้งซื้อผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและของที่ระลึก

ด้านความพร้อมของผู้ประกอบการนั้น มีผู้ผลิตสินค้าซึ่งนับว่าเป็นเอกลักษณ์ของเขตลาคกระบังอยู่มาก ด้วยการสนับสนุนของเขตลาคกระบังใน โครงการหนึ่งผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล โครงการธุรกิจขนาดย่อม มีสินค้าเด่น ๆ เช่น สมุนไพรแปรรูป ข้าวกล้อง เป็นต้น อีกทั้งกำลังเริ่มต้นโครงการจัดทำตลาดน้ำบริเวณหน้าเขตลาคกระบัง โดยการสนับสนุนงบประมาณจากกรุงเทพมหานคร ทำให้ธุรกิจการท่องเที่ยวทางน้ำมีความยั่งยืนยิ่งขึ้น สำหรับสนามบินสุวรรณภูมิซึ่งจะแล้วเสร็จพร้อมเปิดบริการสามารถรองรับผู้โดยสารได้เป็นจำนวนมากนั้น มีศักยภาพสูงสำหรับการจัดการท่องเที่ยวภายในหนึ่งวัน เป็นแนวทางให้เห็นว่าการพัฒนาพื้นที่เขตลาคกระบังซึ่งอยู่ไม่ไกลจากสนามบินน่าจะเป็นไปได้ด้วยดี โดยเฉพาะการจัดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำตามลำคลองในเขตลาคกระบัง

ผลการสำรวจเส้นทางจัดการท่องเที่ยวทางน้ำเขตลาคกระบัง ให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวและความพร้อมของผู้ประกอบการ โดยทุกเส้นทางมีความสะดวก ปลอดภัย และประหยัดงบประมาณในการท่องเที่ยว ใช้เวลาเพียง 1 วัน ดังนี้ เส้นทางที่ 1 ท่องเที่ยวเชิงเกษตรธรรมชาติ เส้นทางที่ 2 ไหว้พระเจ็ดวัดและชมธรรมชาติสองฝั่งคลอง ฝั่งตะวันตก เส้นทางที่ 3 ไหว้พระเจ็ดวัด และชมธรรมชาติสองฝั่งคลอง ฝั่งตะวันออก และเส้นทางที่ 4 ชมธรรมชาติสองฝั่งคลอง ตลาดริมน้ำ และสวนผลไม้

ข้อเสนอแนะในการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำให้มีความยั่งยืน ไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อีกทั้งเป็นที่พึงพอใจของนักท่องเที่ยวตลอดไป ได้แก่ การจัดตั้งอำนวยความสะดวก เช่น ที่จอดรถ ห้องน้ำที่ถูกละถูกลักษณะ ป้ายบอกเส้นทาง ขึ้นคอนและวิธีการปฏิบัติตัวของนักท่องเที่ยวในการสัมผัสสถานและสวนเกษตร ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ความพร้อมของผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ เช่น มีผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ไว้ให้นักท่องเที่ยวได้เลือกซื้อในราคาไม่แพงและคุณภาพดี มีการต้อนรับนักท่องเที่ยวด้วยกิจกรรมที่หลากหลายที่ดึงดูดใจ ประเพณีไทย เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวได้มีความประทับใจ เพื่อการท่องเที่ยวทางน้ำจะได้มีความยั่งยืนตลอดไป เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ABSTRACT

Ladkrabang district is located at the outskirts of eastern Bangkok, occupying 124 square kilometers. This area is still full of natural surroundings. The people have settled along natural canals, which have 46 waterways in this district. Agriculture is the main career, including farming, fisheries and fruit orchards, and it has been maintained till these days amid the change of land use to industrial area.

Regarding the potential of this area to manage waterway tourism, this paper was conducted by exploratory research. In addition, it was attempted to conclude guidelines for waterway tourism to meet the demand of tourists and entrepreneurs. The result showed that waterway tourism was popular among tourists in Bangkok and vicinity. Of the surveyed respondents, 32.50 % gained 5,001-10,000 baht of income per month, 32.70 % was in private sector, 53.50 % single and 59.30 % mainly female with 15-25 years of age. The surveyed tourists wanted to learn ways of life between nature and community, to learn history, to visit temples and to go shopping of agricultural products and souvenirs.

Regarding the readiness of the entrepreneur in this business, there were many entrepreneur who made the OTOP products supported by Ladkrabang district office and gained financial support from Bangkok Metropolitan office such as herbal prosper processed products and brown rice, etc. In addition, the district office has established "Floating market" project. The start of "Suvannabhumi" Airport soonest would support a large number of tourists. Then, management of "one-day" tourism had high potency. These reasons indicated that waterway tourism at Ladkrabang district was feasible.

According to the survey, all routes of waterway were convenient, safe, and economize. The "one-day" travel routes consisted of

- Route 1 – Agro-tourism,
- Route 2 – Visiting 7 temples and sight seeing along the canal in the west,
- Route 3 – Visiting 7 temples and sight seeing along the canal in the east,
- Route 4 – Sight seeing of marketplace and orchards sideway.

Recommendations to sustainable waterway tourism management were provision of facilities such as car park, hygiene restroom, signs, handbook for tourists to visit temples and orchards, while maintaining safety to the tourists and readiness of entrepreneur. It was through the provision of products at reasonable price and good quality. To welcome the tourists with politeness and smile, while being away from cheating, would impress them and promote sustainable tourism in this area.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การจัดการท่องเที่ยวทางน้ำในเขตลาคกระบัง เป็นงานการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจากเงินรายได้หลักสูตรเทคโนโลยีการจัดการ ปีงบประมาณ 2546 งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีโดยได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่ายด้วยกัน คณะผู้วิจัยขอขอบคุณเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตลาคกระบังที่ให้ข้อมูลของเขตลาคกระบัง ตัวแทนผู้ประกอบการที่ให้ข้อมูลในเขตลาคกระบัง ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวทางน้ำที่เกาะเกร็ด ตลาดน้ำตลิ่งชัน และตลาดคอนหวาย ตลอดจนนักท่องเที่ยวที่ช่วยตอบแบบสอบถามทุกท่าน ขอขอบคุณ คุณรัช บัญพิศ ประธานกลุ่มหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทยปลายโพงพาง อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น คุณบุญช่วย สมบุญ และ คุณสนธิ เขียวหวาน คณะกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร บางเจ้าฉ่า อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง คุณจันทร์รุ่ง สว่างวงศ์ กลุ่มเครือข่ายร่มเกล้าดวงพิทักษ์ คุณปวีณา อุไรรัตน์ กลุ่มอาชีพอนุรักษ์ชนมไทยเขตลาคกระบัง คุณสมศรี อวยพร กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรทาบยาว คุณกุหลาบ มงคลพิศาสสุข กลุ่มแม่บ้านวัดราชโกษา ผศ.ดร.ปิ่นมณี ขวัญเมือง ดร.โอปอล์ สุวรรณเมฆ อาจารย์ไพโรจน์ เอี่ยมชัยมงคล อาจารย์ปรเมศร์ อิศวเรืองพิภพ และขอขอบคุณผู้มีส่วนร่วมทุกท่านในการทำวิจัยครั้งนี้

คณะผู้ศึกษา

24 สิงหาคม 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
สารบัญตาราง	III
สารบัญภาพ	IV
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและแนวคิดในการวิจัย	1
วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตการวิจัย	3
วิธีดำเนินการวิจัย	4
หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์	6
นิยามศัพท์	6
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและตรวจสอบเอกสาร	
สภาพทั่วไปของเขตลาดกระบัง	8
แนวคิดและทฤษฎี	12
- แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	12
- การจัดการด้านการท่องเที่ยว	16
- ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยว	18
ตรวจสอบเอกสาร	20
- ตัวอย่างของการจัดการท่องเที่ยว	20
กรอบแนวความคิดในงานวิจัย	24
บทที่ 3 ผลการศึกษา	
ผู้ประกอบการท่องเที่ยวทางน้ำ	25
ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำ	34
ความต้องการของนักท่องเที่ยว	38

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

การสนับสนุนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	44
การนำเสนอเส้นทางท่อที่เขี้ยวทางน้ำในเขตลาดกระบัง	47
- เส้นทางที่ 1	49
- เส้นทางที่ 2	50
- เส้นทางที่ 3	51
- เส้นทางที่ 4	52
บทที่ 4 สรุปและข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการศึกษา	57
ข้อเสนอแนะในการจัดการท่อที่เขี้ยวลาดกระบัง	59
เอกสารอ้างอิง	61
ภาคผนวก	63
ภาคผนวกตารางที่	
1 ข้อมูลกลุ่มอาชีพในเขตลาดกระบัง	64
2 ข้อมูลสินค้าในเขตลาดกระบัง	67
ภาคผนวกภาพที่	
1 ทศนียภาพเส้นทางท่อที่เขี้ยว เส้นทางที่ 1	74
2 ทศนียภาพเส้นทางท่อที่เขี้ยว เส้นทางที่ 2	75
3 ทศนียภาพเส้นทางท่อที่เขี้ยว เส้นทางที่ 3	76
4 ทศนียภาพเส้นทางท่อที่เขี้ยว เส้นทางที่ 4	77

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ประกอบการ	26
2 ลักษณะการประกอบการท่องเที่ยวทางน้ำ	28
3 ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ	29
4 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการท่องเที่ยวทางน้ำ	31
5 รายชื่อสินค้าของเขตลาคกระบัง	34
6 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว	40
7 กิจกรรมท่องเที่ยวทางน้ำที่นักท่องเที่ยวสนใจ	41
8 ความรู้สึกและการแนะนำผู้อื่นในการเดินทางมาท่องเที่ยวทางน้ำ	43
9 แหล่งข่าวสารที่ได้รับทราบเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางน้ำ	43

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ภาพประกอบเส้นทางการท่องเที่ยวทางน้ำเส้นทางที่ 1 และ เส้นทางที่ 2	54
2	ภาพประกอบเส้นทางการท่องเที่ยวทางน้ำเส้นทางที่ 3 และ เส้นทางที่ 4	55
3	สัญลักษณ์ที่ใช้แทนจุดที่ตั้งในแผนที่เส้นทางการท่องเที่ยวทางน้ำ	56

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและแนวคิดในการวิจัย

เขตลาดกระบัง เดิมเป็นอำเภอเสนาแสบ จังหวัดมีนบุรี ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นอำเภอลาดกระบัง เมื่อมีการยุบจังหวัดมีนบุรีไปขึ้นกับจังหวัดพระนคร อำเภอลาดกระบังจึงได้ขึ้นกับจังหวัดพระนคร ต่อมาเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2481 กระทรวงมหาดไทยได้ลดฐานะจากอำเภอลาดกระบังเป็นกิ่งอำเภอลาดกระบัง และวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2500 จึงยกฐานะเป็นอำเภอลาดกระบังอีกครั้งหนึ่ง ต่อมามีการยุบนครหลวงกรุงเทพธนบุรีเป็นกรุงเทพมหานคร โดยคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 335 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 และได้เปลี่ยนเรียกชื่อว่าอำเภอลาดกระบัง เป็นเขตลาดกระบังตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2515 เป็นต้นมา

พื้นที่เขตลาดกระบังจัดเป็นพื้นที่เขตชั้นนอกสุดด้านตะวันออกของกรุงเทพมหานคร มีลักษณะของพื้นที่เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า โดยทิศเหนือติดเขตหนองจอกและเขตมีนบุรี ทิศตะวันตกติดเขตบึงกลุ่มและเขตประเวศ ทิศตะวันออกติดจังหวัดฉะเชิงเทรา มีพื้นที่รวมทั้งหมดประมาณ 124 ตารางกิโลเมตร การตั้งบ้านเรือนของประชากรส่วนใหญ่กระจายอยู่ริมคลอง โดยมีคลองประมาณ 46 คลอง การประกอบอาชีพของเกษตรกรส่วนใหญ่ทำการเกษตรมาตั้งแต่บรรพบุรุษผู้ลูกหลาน แม้ว่าการขยายพื้นที่อุตสาหกรรมหลาย ๆ ด้านที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เช่น การตั้งนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังโดยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประกอบกับการเข้ามาลงทุนทำธุรกิจของภาคเอกชนในเขตลาดกระบัง ทำให้ประชาชนหันมาประกอบอาชีพรับจ้างรองมาจากอาชีพเกษตรกร แต่ครอบครัวของประชาชนดั้งเดิมก็ยังประกอบอาชีพเกษตรกรอยู่ เพียงแต่มีจำนวนลดลง ดังนั้นเมื่อนั่งรถยนต์ รถไฟ หรือถ้ามีโอกาสลงเรือผ่านก็จะเห็นการประกอบอาชีพเกษตรกรอยู่เป็นบางพื้นที่ เช่น การเลี้ยงปลา การเลี้ยงเป็ดตามริมคลอง หรือการเพาะปลูก ซึ่งจะเห็นได้ว่าการดำรงชีวิตของคนรุ่นเก่าก็ยังพัวพันกับการเกษตร

เมื่อมองในภาพรวมแล้วเขตลาดกระบังเป็นเขตที่มีการคมนาคมได้หลายเส้นทาง ไม่ว่าจะเป็นทางบก ได้แก่ รถยนต์ รถไฟ และทางน้ำ เพราะพื้นที่ส่วนใหญ่มีคลอง และสภาพน้ำในคลองของเขตลาดกระบังยังมีสภาพดีอยู่เมื่อเทียบกับสภาพคลองในเขตพื้นที่อื่น ๆ ของกรุงเทพมหานคร การคมนาคมยังสามารถเชื่อมต่อกับพื้นที่อื่น ๆ ได้สะดวก นอกจากนั้นแนวโน้มการพัฒนาเขตลาดกระบังและพื้นที่รอบข้างเขตลาดกระบังในอนาคตยังมีความเป็นไปได้สูง โดยเฉพาะการสร้าง

สนามบินสุวรรณภูมิ หรือที่รู้จักกันว่าสนามบินหนองงูเห่าที่กำลังดำเนินการก่อสร้างและจะ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตเห็นไปไซ้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แล้วเสร็จพร้อมทั้งเปิดบริการในอนาคตอันใกล้นี้ การพัฒนาในด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นพร้อมกับสนามบินน่าจะเป็นแนวทางให้เห็นว่าการพัฒนาพื้นที่เขตลาดกระบัง ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากสนามบินจะเป็นไปได้ด้วยดี โดยเฉพาะการจัดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำตามลำคลอง โดยเฉพาะคลองประเวศบุรีรมย์ ซึ่งเป็นคลองขุดที่กว้างและในปัจจุบันสภาพสองฝั่งคลองยังเป็นวิถีการดำรงชีวิตแบบไทย ๆ ซึ่งหาได้ยากในเขตกรุงเทพมหานคร ตัวอย่าง เช่น วัดต่าง ๆ ที่ตั้งอยู่ริมคลอง ได้แก่ วัดลานบุญ วัดลาดกระบัง วัดสุทธาโกชน์ และวัดราชโกษา ซึ่งเป็นแหล่งรวมของปลาธรรมชาติโดยเฉพาะปลาช่อน บางพื้นที่ริมฝั่งคลองยังคงพื้นที่การเกษตร ไม่ว่าจะเป็นการเลี้ยงปลา การปลูกผัก-ผลไม้ ตลอดจนการจำหน่ายสินค้าในรูปแบบของตลาดน้ำ นอกจากนี้ตามวัดต่าง ๆ ยังเป็นที่ประดิษฐานของพระพุทธรูปซึ่งเป็นที่สักการะของชาวบ้านและผู้ที่จะเวียนผ่านไปมา เช่น หลวงพ่อขาวที่วัดลาดกระบัง หลวงพ่อเพชรที่วัดลานบุญ เป็นต้น ตลอดจนสภาพแวดล้อมภายในวัดยังมีความงดงาม เป็นที่ประทับใจของผู้ที่ผ่านไปมา

จากสภาพพื้นที่ที่ยังคงความเป็นธรรมชาติและที่ตั้งไม่ไกลจากสนามบินสุวรรณภูมิและไม่ไกลจากพื้นที่อื่น ๆ ของเขตกรุงเทพมหานครมากนัก รวมทั้งมีทางด่วนที่เชื่อมต่อกับทางมอเตอร์เวย์ (กรุงเทพ-ชลบุรี) ที่ทำให้การเดินทางมายังเขตลาดกระบังเป็นไปได้โดยสะดวก การพัฒนาลาดกระบังให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ ตลอดจนท่องเที่ยวเชิงเกษตรน่าจะเป็นไปได้ โดยระยะแรกอาจเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะ 1 วัน คือเช้า-เย็น และถ้าเพิ่มเติมส่วนของการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ น่าจะทำให้ธุรกิจการท่องเที่ยวมีความสมบูรณ์มากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามการจัดการท่องเที่ยวในชุมชนให้ประสบความสำเร็จต้องอาศัยความร่วมมือของประชาชนในพื้นที่ และความต้องการนั้นต้องมาจากประชาชนในพื้นที่เป็นสำคัญ นอกจากนี้ยังต้องทราบความต้องการที่จะท่องเที่ยวในลักษณะดังกล่าวของประชาชนที่อยู่ในกรุงเทพมหานครและพื้นที่ใกล้เคียง เมื่อทั้งผู้จัดการธุรกิจการท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวมีความต้องการที่ตรงกัน การพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวจึงเกิดขึ้นได้อย่างสมบูรณ์

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปในด้านต่าง ๆ ของเขตลาดกระบัง ได้แก่ สภาพพื้นที่ การประกอบ อาชีพ สภาพการคมนาคม สภาพความเป็นอยู่โดยทั่วไปของประชาชนริมคลองในเขตพื้นที่ลาดกระบัง
2. เพื่อสำรวจการจัดการธุรกิจท่องเที่ยวทางน้ำ ตลอดจนการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของประชาชนในพื้นที่เขตลาดกระบัง และแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำอื่น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เพื่อศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวที่สนใจท่องเที่ยวทางน้ำ ตลอดจนรูปแบบของการท่องเที่ยวทางน้ำ
4. เพื่อสำรวจและส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำ เช่น การส่งเสริมสินค้าทางการเกษตร และการส่งเสริมสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในเขตลาดกระบัง
5. เพื่อจัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวทางน้ำในเขตลาดกระบัง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงข้อมูลเบื้องต้นของเขตลาดกระบัง ที่จะนำมาพัฒนาจัดรูปแบบการท่องเที่ยวทางน้ำ
2. ทราบความต้องการในการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำ ตลอดจนการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร นิเวศของประชาชนที่สนใจในพื้นที่เขตลาดกระบัง
3. ทราบความต้องการของผู้สนใจที่จะมาท่องเที่ยวทางน้ำ ตลอดจนการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิเวศ
4. ทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าทางการเกษตร และสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในเขตลาดกระบัง
5. เพื่อนำข้อมูลพื้นฐานที่ได้จัดทำ ไปวางแผนการท่องเที่ยวทางน้ำในเขตลาดกระบัง โดยจัดรูปแบบการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนผู้สนใจประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวและตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว พร้อมทั้งแนวทางการพัฒนาในอนาคตตามทิศทางที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงตามสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

ขอบเขตการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลทั่วไปของเขตลาดกระบังที่จะนำมาพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำ
2. สำรวจข้อมูลจากกลุ่มผู้ประกอบการในพื้นที่บางส่วนของเขตลาดกระบัง ตามแนวเส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำในเขตลาดกระบัง และสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร เช่น ตลาดน้ำตลิ่งชัน เกาะแกร็ด และตลาดดอนหวาย เป็นต้น
3. สำรวจข้อมูลจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมและซื้อสินค้า
4. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าเกษตรและสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ในพื้นที่เขตลาดกระบัง
5. รวบรวมข้อมูลที่ศึกษาและจากการสำรวจเพื่อจัดเส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำโดยสังเขป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการท่องเที่ยวในเขตลาดกระบัง เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งคณะผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จากกลุ่มประชากรผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการท่องเที่ยวทางน้ำ กับนักท่องเที่ยวจากแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ ตลอดจนศึกษาข้อมูลทุติยภูมิจากเอกสารและหน่วยงานต่าง ๆ ที่จัดการท่องเที่ยวทางน้ำ ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยจะได้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในอนาคตต่อไป

ระเบียบวิธีวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม 2 ชุด ชุดที่หนึ่งใช้เก็บสำหรับเก็บข้อมูลกับผู้ประกอบการในธุรกิจการท่องเที่ยวทางน้ำ ส่วนชุดที่สองเป็นแบบสอบถามที่ใช้เก็บข้อมูลกับนักท่องเที่ยว รายละเอียดของแบบสอบถามทั้งสองชุดประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไป ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกอบอาชีพในธุรกิจการท่องเที่ยวทางน้ำ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางน้ำ ตลอดจนข้อเสนอแนะต่าง ๆ แบบสอบถามที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด และปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และอธิบายข้อมูลโดยใช้คำร้อยละ

การเก็บข้อมูล

1. การเก็บข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ เป็นข้อมูลที่ได้จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งผู้ประกอบการและจากนักท่องเที่ยว โดยคณะผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลทั้งสองส่วนจากตลาดน้ำสามแห่ง คือ ตลาดน้ำตลิ่งชัน เกษะเกร็ด และตลาดคอนหวาย สำหรับข้อมูลในส่วนของผู้ประกอบการได้เก็บข้อมูลเพิ่มเติมจากเกษตรกรและกลุ่มผู้ประกอบการบางส่วนในพื้นที่เขตลาดกระบัง การเก็บข้อมูล ผู้เก็บรวบรวมข้อมูลได้เก็บข้อมูลโดยตรงจากผู้ตอบแบบเป็นราย ๆ

1.2 ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลที่รวบรวมจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางน้ำในประเทศไทย โดยเฉพาะในเขตกรุงเทพ ฯ และปริมณฑล

2. การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย กลุ่มผู้ ประกอบการ จำนวน 85 คน กลุ่มนักท่องเที่ยวทางน้ำจำนวน 428 คน จากตลาดน้ำตลิ่งชัน เกษะเกร็ด และตลาดคอนหวาย และมีกลุ่มผู้ประกอบการในเขตลาดกระบังจำนวน 9 คน

สำหรับนักท่องเที่ยวจะใช้วิธีการกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สัดส่วนประชากร โดยไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน (ศิริวรรณ และคณะ, 2541) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าในระดับร้อยละ 5 ซึ่งมีสูตรหาขนาดตัวอย่างดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$n = \frac{Z^2}{4D^2}$$

กำหนดให้

n = จำนวนตัวอย่างที่ต้องการ

Z = การแจกแจงแบบปกติมาตรฐาน

D = ค่าความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าสัดส่วนที่ยอมรับได้

แทนค่า

$$n = \frac{(1.96)^2}{4(0.05)^2}$$

$$= 385$$

จากสูตรการหาขนาดตัวอย่าง ได้จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 385 คน โดยได้จัดเก็บข้อมูลจำนวน 428 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ในการศึกษาลักษณะทั่วไปของเขตลาคกระบัง ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงพรรณนาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง และการสำรวจพื้นที่เพื่อนำข้อมูลมาเป็นพื้นฐานในการนำเสนอเส้นทางท่อที่เกี่ยวข้องทางน้ำ

2. ในการสำรวจการจัดการธุรกิจการท่อที่เกี่ยวข้องทางน้ำนั้น ใช้วิธีการสำรวจเส้นทางท่อที่เกี่ยวข้องทางน้ำ โดยใช้เส้นทางเดินหรือตามลำคลองต่าง ๆ ของเขตลาคกระบัง เช่น คลองประเวศบุรีรมย์ คลองหนึ่ง คลองสอง คลองทับช้าง คลองแสนแสบ คลองหลวงแพ่ง คลองทับยาว คลองหัวตะเข้ คลองจรเข้ข้อย คลองลำปลาทิว เป็นต้น เพื่อหารูปแบบทางการท่อที่เกี่ยวข้องทางน้ำในเขตลาคกระบังที่เหมาะสม

3. ในการศึกษาความต้องการของนักเที่ยวที่สนใจท่อที่เกี่ยวข้องทางน้ำ ใช้วิธีการออกแบบสอบถามจำนวน 428 คน เพื่อถามนักท่อที่เกี่ยวข้องที่นิยมท่อที่เกี่ยวข้องทางน้ำ และกลุ่มผู้ประกอบการจำนวน 85 คน ตามแหล่งต่าง ๆ เช่น ตลาดน้ำตลิ่งชัน เกาะเกร็ด และตลาดคอนหวาย ตลอดจนออกแบบสัมภาษณ์ เพื่อสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่มีสถานที่ตั้งใกล้แนวฝั่งคลองต่าง ๆ ในเขตลาคกระบัง จำนวน 9 คนเพื่อดูความพร้อมในการรองรับนักท่อที่เกี่ยวข้อง

4. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ และแบบสอบถามของนักท่อที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการสำรวจเส้นทางน้ำในเขตลาคกระบังมาหาข้อสรุป เพื่อจัดทำเส้นทางท่อที่เกี่ยวข้องทางน้ำในเขตลาคกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ประชาชนที่ต้องการเข้าร่วมจัดธุรกิจการท่องเที่ยวในเขตลาดกระบัง
2. หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานเขตลาดกระบัง สำนักงาน กรุงเทพมหานคร องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นต้น
3. หน่วยงานเอกชนที่จัดบริการธุรกิจการท่องเที่ยวในประเทศไทย

นิยามศัพท์

การจัดการ (Management) หมายถึงกระบวนการเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กรโดยการวางแผน (Planning) การดำเนินการ (Organizing) การเป็นผู้นำ (Leading) และการควบคุม (Controlling) มนุษย์ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ การเงิน ทรัพยากรด้านข้อมูลขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิภาพ (Bovee and Others, 1993 :15)

การจัดการการท่องเที่ยว หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางของบุคคล ที่มีความประสงค์จะหาประสบการณ์ที่สามารถรับได้ด้วยกายสัมผัสและทางจิตใจ โดยมีธุรกิจที่ผลิตสินค้าและบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการ โดยมีการวางแผนการดำเนินการจัดระบบงานด้านข้อมูลให้มีประสิทธิภาพ (ราณี, 2544 :224)

การท่องเที่ยวทางน้ำ หมายถึงรูปแบบการท่องเที่ยวที่ใช้เรือเป็นพาหนะ นำนักท่องเที่ยวไปตามลำน้ำ หรือสถานที่ต่าง ๆ ที่อยู่ริมน้ำ เช่น วัด สวนเกษตร ตลอดจนมีกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ให้อาหารปลา

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ชุมชนเกษตรกรรม สวนเกษตร วนเกษตร สวนสมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์และสัตว์เลี้ยง แหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต่าง ๆ สถานที่ราชการ ตลอดจนสถาบันการศึกษาที่มีงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี การผลิตทางการเกษตรที่ทันสมัย เพื่อชื่นชมความสวยงาม ความสำเร็จและผลิตผลในกิจกรรมทางการเกษตรในลักษณะต่าง ๆ ได้รับความรู้ ได้ประสบการณ์ใหม่ ๆ บนพื้นฐานความรับผิดชอบ และมีจิตสำนึกต่อการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รักษาสภาพแวดล้อมของสถานที่นั้น ๆ ช่วยให้เกิดรายได้แก่ชุมชนจากการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์แปรรูป และค่าตอบแทนจากการให้บริการนักท่องเที่ยว

ตลาดน้ำ หมายถึงสถานที่ที่มีการจำหน่ายสินค้าชนิดต่าง ๆ และตั้งอยู่บริเวณริมน้ำ หรือล้อมรอบด้วยน้ำ สินค้าที่จำหน่ายมีหลายชนิดเช่น สินค้าพื้นบ้าน สินค้าทางการเกษตร และสินค้าที่ผ่านการแปรรูป ร้านค้า/ผู้ค้าที่จำหน่ายสินค้ามีทั้งตั้งร้านค้าอยู่ริมน้ำ หรือจำหน่ายสินค้าบนเรือ

นักท่องเที่ยว หมายถึงบุคคลที่เดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว (ทางน้ำ) ซึ่งอาจจะเดินทางไปโดยส่วนตัว เดินทางไปเป็นหมู่คณะ วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวเพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ เพื่อศึกษาประเภท ลักษณะของผลิตภัณฑ์ของแหล่งท่องเที่ยว หรือเพื่อซื้อสินค้าที่เป็นจุดเด่นของสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ ตลอดจนได้รับความเพลิดเพลินและความรู้จากการท่องเที่ยว

ผู้ประกอบการ หมายถึงผู้ที่ทำธุรกิจต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวนั้น โดยอาจทำเป็นอาชีพหลัก หรืออาชีพเสริม ได้แก่ ค้าขายผลผลิตผลิตภัณฑ์ในชุมชน หรือผลิตผลผลิตทางการเกษตร ร้านขายอาหาร เจ้าของเรือ และอาชีพอื่น ๆ ในแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ เป็นต้น

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและตรวจสอบเอกสาร

สภาพทั่วไปของเขตลาดกระบัง

ประวัติความเป็นมา

พื้นที่เขตลาดกระบัง ได้มีประกาศพระราชกฤษฎีกาในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 74 ตอนที่ 23 ลงวันที่ 5 มีนาคม 2500 ให้ตั้งกิ่งอำเภอลาดกระบัง อำเภอมีนบุรี จังหวัดพระนครขึ้นเป็นอำเภอ เรียกว่า “อำเภอลาดกระบัง” โดยมีเหตุผลว่า กิ่งอำเภอลาดกระบัง อำเภอมีนบุรี มีท้องที่กว้างขวาง อยู่ห่างจากอำเภอที่ขึ้นอยู่กับ ประกอบด้วยสภาพท้องถื่นที่เจริญขึ้น ประชากรหนาแน่นกว่าเดิม เพื่อประโยชน์ในการปกครองและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน กิ่งอำเภอลาดกระบังจึงมีฐานะเป็นอำเภออีกครั้งตั้งแต่วันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2500 เป็นต้นมา จนเมื่อปี พ.ศ. 2515 ได้มีประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 335 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ให้ยุบนครหลวงกรุงเทพธนบุรีเป็นกรุงเทพมหานคร และให้เรียกคำว่า “อำเภอ” เป็นเขต “เขต” จึงเรียกว่าเขตลาดกระบัง ตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2515 เป็นต้นมา (<http://www.thaitambon.com/tambon/ttambon.asp?ID=101101>)

เขตลาดกระบัง เป็นพื้นที่ชานเมืองฝั่งตะวันออกของกรุงเทพมหานคร มีพื้นที่กว้างใหญ่เป็นอันดับสอง รองจากเขตหนองจอก พื้นที่ประมาณ 77,406.1 ไร่ หรือ 123.859 ตารางกิโลเมตร สภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มคล้ายแอ่งกระทะ ประกอบไปด้วยท้องทุ่ง ประชาชนประมาณ 2 ใน 3 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ประชาชนส่วนใหญ่ตั้งบ้านเรือนโดยอาศัยคูคลองในพื้นที่ ซึ่งมีอยู่ประมาณ 46 คลอง และยังใช้คูคลองเหล่านั้นในการสัญจรไปมาอีกด้วย การแบ่งเขตการปกครองของเขตลาดกระบัง แบ่งเป็น 6 แขวง 46 หมู่บ้าน ซึ่งประกอบด้วย แขวงลาดกระบัง แขวงคลองสองต้นนุ่น แขวงคลองสามประเวศ แขวงลำปลาทิว แขวงทับยาว และแขวงชุมทอง (ฝ่ายปกครองสำนักงานเขตลาดกระบัง) มีพื้นที่อาณาเขตติดต่อกับเขตปกครองอื่น ๆ ดังนี้ ทิศเหนือ ติดกับเขตมีนบุรี และเขตหนองจอก ทิศใต้ ติดกับอำเภอบางพลี และอำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ ทิศตะวันตก ติดกับเขตประเวศ และเขตสะพานสูง และทิศตะวันออก ติดกับอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตามรายงานของฝ่ายปกครอง สำนักงานเขตลาดกระบัง เส้นทางการที่ใช้ในการคมนาคมของพื้นที่เขตลาดกระบัง แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. เส้นทางการคมนาคมในเขต เดิมประชาชนส่วนใหญ่จะใช้เส้นทางน้ำเป็นหลัก แต่ปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การคมนาคมได้รับการพัฒนาไปมาก มีการก่อสร้างถนนสายต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนสามารถเดินทางติดต่อกันได้สะดวกยิ่งขึ้น ดังนั้นประชาชนจึงหันมาใช้บริการเดินทางโดยรถยนต์มากกว่าทางเรือ แต่ก็ยังมีบางท้องที่ที่ยังใช้การเดินทางด้วยเรืออยู่ เนื่องจากยังไม่มีถนนตัดผ่าน

2. เส้นทางคมนาคมระหว่างเขตกับภายนอกเขต ประชาชนส่วนจะใช้เส้นทางรถยนต์ และทางรถไฟในการเดินทางสู่ใจกลางกรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียง โดยถนนที่สำคัญมีอยู่ 8 สาย คือ

2.1 ถนนอ่อนนุช-ลาดกระบัง เป็นถนนที่ติดต่อระหว่างเขตลาดกระบังกับเขตประเวศ และเขตพระโขนง (สำนักงานโยธาฯดูแลรับผิดชอบ)

2.2 ถนนร่มเกล้า เป็นถนนที่ติดต่อระหว่างเขตลาดกระบังกับเขตมีนบุรี (กรมทางหลวงดูแลรับผิดชอบ)

2.3 ถนนฉลองกรุง (ถนนลำปลาทิว) เป็นถนนที่ติดต่อระหว่างเขตลาดกระบังกับเขตหนองจอก (สำนักงานโยธาฯดูแลรับผิดชอบ)

2.4 ถนนเจ้าคุณทหาร เป็นถนนที่เชื่อมระหว่างถนนร่มเกล้ากับถนนฉลองกรุง (สำนักงานโยธาฯดูแลรับผิดชอบ)

2.5 ถนนหลวงแพ่ง เป็นถนนที่เชื่อมต่อระหว่างถนนอ่อนนุช-ลาดกระบังตรงเข้าอำเภอเมืองจังหวัดฉะเชิงเทรา (สำนักงานโยธาฯดูแลรับผิดชอบ)

2.6 ถนนกิ่งแก้ว เป็นถนนที่เชื่อมต่อระหว่าง ถนนอ่อนนุช-ลาดกระบัง กับถนนบางนา-ตราด จังหวัดสมุทรปราการ (กรมทางหลวง ดูแลรับผิดชอบ)

2.7 ถนนชุมทอง - ลำค้อยติง เป็นถนนที่เชื่อมต่อระหว่างถนนอ่อนนุชกับถนนสุวินทวงศ์ (กรมทางหลวง ดูแลรับผิดชอบ)

2.8 ถนนกรุงเทพฯ-ชลบุรี (ถนนมอเตอร์เวย์) เป็นถนนติดต่อระหว่างกรุงเทพฯ ถึงชลบุรี (กรมทางหลวง ดูแลรับผิดชอบ)

ทางรถไฟ มีรถไฟสายตะวันออกแล่นผ่านสถานีรถไฟลาดกระบัง สถานีหัวตะเข้ และสถานีหลวงแพ่ง

ทางน้ำ เส้นทางหลักที่สำคัญมีถึง 46 คลอง แบ่งเป็นคลองที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมชลประทาน 8 คลอง ได้แก่ คลองหัวตะเข้ คลองจรเข้เน้อย คลองลาดกระบัง คลองทับยาว คลองลำปลาทิว คลองพระยาเพชร คลองประเวศบุรีรมย์ และคลองหลวงแพ่ง คลองที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักกระบายน้ำ กทม. มี 7 คลอง ได้แก่ คลองหนึ่ง คลองสอง คลองสาม คลองสี่ คลองแม่จันทร์ คลองตาพุก และคลองลาดบัวขาว คลองที่อยู่ในความรับผิดชอบของเขตลาดกระบังมี 31 คลอง ได้แก่ คลองบัวกระาะ คลองลำตาแพ่ง คลองลำชะล่า คลองลำตาอู่ คลองลำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มะละกอ คลองลำมะขาม คลองแยกพระองค์ คลองลำบึงบัว คลองบัวลอย คลองหนองตะกร้า คลองหนองคา คลองรางตาผ่อง คลองลำหลุมบัว คลองมอญ คลองลำกอไผ่ คลองลำอ้อตัน คลองลัดทับยาว คลองแขก คลองกาหลง คลองลำอ้ายแบน คลองรางตาหุย คลองลำพะอง คลองเจ๊ก คลองลำแดงโม คลองลำนายโส คลองหนองปรือ คลองตาสอน คลองลำตาดิน คลองบางคูเวียง คลองรางตาเกษม และคลองลำชวดเตย นอกจากนี้ยังมีคลองเล็กและลำรางเชื่อมต่อคลองต่าง ๆ อีกมากมาย

นอกจากการคมนาคมที่สะดวก สถานที่สำคัญทางศาสนาแล้ว พื้นที่เขตลาดกระบังยังเป็นที่ตั้งของหน่วยงานราชการต่าง ๆ เช่น สถานพยาบาล ทั้งโรงพยาบาลของรัฐและเอกชน ตลอดจนศูนย์บริการสาธารณสุข สถานีตำรวจ ธนาคาร หน่วยงานราชการ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ สถาบันการศึกษามีตั้งแต่สถาบันที่จัดการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย 1 แห่ง คือ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา (ฝ่ายปกครอง สำนักงานเขตลาดกระบัง)

ศักยภาพของเขตลาดกระบัง

ฝ่ายปกครอง สำนักงานเขตลาดกระบัง ได้รายงานถึงศักยภาพของเขตลาดกระบังว่า พื้นที่เขตลาดกระบังมีจุดเด่นและโอกาสในการพัฒนา โดยพื้นที่เขตลาดกระบังมีเส้นทางคมนาคมที่สามารถเชื่อมต่อไปยังพื้นที่อื่น ๆ ได้สะดวก และยังมีเส้นทางคมนาคมทางรถไฟที่สามารถเชื่อมไปยังภาคตะวันออก และยังเป็นพื้นที่ที่ใกล้กับที่ตั้งของสนามบินสุวรรณภูมิ ซึ่งเป็นสนามบินนานาชาติขนาดใหญ่ ทำให้เขตลาดกระบังเป็นพื้นที่ศูนย์กลางคมนาคมสายตะวันออกของกรุงเทพมหานคร เขตลาดกระบังยังเป็นศูนย์กลางทางด้านอุตสาหกรรมและการขนถ่ายสินค้า เนื่องจากมีนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง มีสถานีขนถ่ายสินค้าขนาดใหญ่ ทำให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมและธุรกิจบริการชนิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เขตลาดกระบัง รวมทั้งเกิดการกระจายรายได้สู่ประชาชนในท้องถิ่นด้วย นอกจากนี้พื้นที่เขตลาดกระบังยังมีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศอีกด้วย

จากสภาพพื้นที่ของเขตลาดกระบังเป็นคูคลอง สภาพทั่วไปไม่มีความเป็นธรรมชาติอยู่มาก ตลอดจนศักยภาพของพื้นที่เขตลาดกระบังในด้านต่าง ๆ ทำให้มีแนวโน้มที่จะได้รับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจได้ในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจการค้า ธุรกิจโรงแรม ตลอดจนธุรกิจการท่องเที่ยว และรูปแบบการท่องเที่ยวที่น่าจะพัฒนาได้คือ รูปแบบการท่องเที่ยวทางน้ำ ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตที่กลมกลืนกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

สถานที่สำคัญทางศาสนา เขตลาดกระบังมีวัด มัสยิด โบสถ์ และศาลเจ้า จำนวนมาก โดยมีวัดจำนวน 13 วัด เช่น วัดลานบุญ วัดสังฆราชาชา วัดปลุกศรัทธา วัดลาดกระบัง วัดพลมานีย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัดราชโกษา และวัดสุทธาโกษา เป็นต้น โดยวัดดังกล่าวนี้ตั้งอยู่ริมคลองและเป็นแหล่งรวมของปลา
ธรรมชาติ ซึ่งเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจแห่งหนึ่งของประชาชนในวันหยุดงาน (แผ่นพับ :
ท่องเที่ยวชมของดี เขตลาดกระบัง)

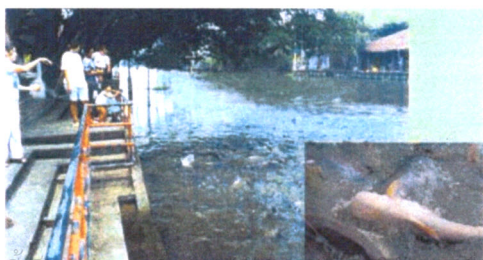
สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ

วัดลาดกระบัง ซึ่งมีพระพุทธรูปขาว หรือเรียกว่าหลวงพ่อขาว
เป็นพระพุทธรูปองค์ใหญ่ ทรงปางมารวิชัย ก่อด้วยอิฐ พอกปูนขาวทั้งองค์
จึงเรียกว่าหลวงพ่อขาว ประดิษฐานอยู่ในวิหารใหญ่ หลังพระอุโบสถวัด
ลาดกระบัง พระครูเมตตวิหารี (หลวงพ่อสาย) เจ้าอาวาสวัดลาดกระบัง
องค์แรก ได้ชักชวนให้ชาวลาดกระบังประกอบพิธีฤกษ์ก่อสร้าง
หลวงพ่อขาวเมื่อวันพฤหัสบดีขึ้น 15 ค่ำ เดือน 6 ปีวอก พ.ศ. 2441 ต่อมา
พระครูศิลาภีรัต (หลวงพ่อทอง) เจ้าอาวาสวัดลาดกระบังองค์ที่สอง ได้
จารึกแผ่นโลหะปิดไว้เบื้องหน้าหลวงพ่อขาว และถือกันว่าเป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ องค์หนึ่งของ
เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ([http://www.thaitambon.com/tambon/ttrvprovlist.asp?
ProvCode=10&page=20](http://www.thaitambon.com/tambon/ttrvprovlist.asp?ProvCode=10&page=20))

พระอุโบสถสักทอง วัดทิพพาวาส เป็นพระอุโบสถที่สร้าง
ด้วยไม้สักทอง ซึ่งมีอายุประมาณ 110 ปี สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2434
เป็นรูปทรงไทยยกพื้นสูง มีระเบียงด้านหน้าโบสถ์ที่ยื่นออกมา
โบสถ์หลังนี้สร้างหันหน้าไปทางทิศตะวันตก ซึ่งผิดกับที่อื่น ทั้งนี้
เป็นการสร้างตามลักษณะของภูมิประเทศ ซึ่งด้านหน้าเป็นลำคลอง
โดยแบบของโบสถ์นั้น ช่างผู้สร้างได้ซื้อแบบสำเร็จรูปมาประกอบเองในราคา 30 ชั่ง หลังคาโบสถ์
ครั้งแรกใช้กระเบื้องดินเผาสีอิฐ หลังคาไม่มีช่อฟ้าใบระกา หางหงส์แต่อย่างใด ([http://www.
thaitambon.com/tambon/ttrvprovlist.asp?ProvCode=10&page=20](http://www.thaitambon.com/tambon/ttrvprovlist.asp?ProvCode=10&page=20))

วัดลานบุญตั้งอยู่ริมคลอง ซึ่งบริเวณคลอง
หน้าวัดเป็นบริเวณที่มีปลาอยู่เป็นจำนวนมาก โดย
เป็นปลาธรรมชาติที่มีได้เกิดจากการเพาะเลี้ยง

ถือเป็นแหล่งปลาธรรมชาติที่ใหญ่ที่สุดในพื้นที่
เขตลาดกระบัง ปลาที่พบส่วนใหญ่ได้แก่ ปลาสวาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของสำนักงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปลาช่อน ปลาอุก ปลาตะเพียน ปลาเทโพ โดยทางวัดจัดทำขนมปังจำหน่ายให้ประชาชนสำหรับให้อาหารปลา (<http://www.thaitambon.com/tambon/ttrvprovlist.asp?ProvCode=10&page=20>)

หุ่นองค์เซียน หรือพระโพธิสัตว์แป๊ะไคว้ เดิมชื่อ เอียะฮง แซ่เล้า ถือกำเนิดในปี พ.ศ.2422 ณ ตำบลก่งเท้า จังหวัดแต้จิ๋ว มณฑลกวางตุ้ง ประเทศจีน เมื่ออายุได้ 20 ปี ได้เดินทางเข้าสู่ประเทศไทย โดยมาพำนักอยู่ในพื้นที่เขตลาดกระบัง และปฏิบัติยึดมั่นในหลักธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนา อยู่ในโรงเจตลาดหัวตะเข้ จนได้ฌานสมาบัติ ว่ากันว่าท่านสำเร็จในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 3 จึงถือเอาวันดังกล่าวของทุกปีเป็นวันเวียนเทียนสมโภชน์องค์ท่านมาจนถึงทุกวันนี้ (<http://www.thaitambon.com/tambon/ttrvprovlist.asp?ProvCode=10&page=20>)

สวนนกธรรมชาติ ตั้งอยู่ที่หมู่ 4 แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร มีเนื้อที่ทั้งหมด 22 ไร่ 3 งาน ใกล้เคียงนิคมอุตสาหกรรมเขต 3 เจ้าของผู้ดูแลคือ นายประสิทธิ์ พุฒขาว โดยพื้นที่แห่งนี้เป็นที่อยู่อาศัยของนกหลายประเภท นกที่อยู่ประจำ เช่น นกยางโทน นกแซก นกเค้าแมว นกที่อยู่เป็นฤดู เช่น นกปากห่าง จะมาในช่วงฤดูหนาวและจะกลับในฤดูฝน นกคาน้ำจะมาในช่วงฤดูฝนและจะกลับในช่วงฤดูหนาว (<http://www.thaitambon.com/tambon/ttrvprovlist.asp?ProvCode=10&page=20>)

แนวคิดและทฤษฎี

แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

พงศ์สานต์ (2538) กล่าวว่า การท่องเที่ยว คือการเที่ยวที่มุ่งเน้นการให้ความรู้ ความเข้าใจให้แก่ นักท่องเที่ยว ในด้านระบบนิเวศของทรัพยากรการท่องเที่ยว ซึ่งประกอบด้วยธรรมชาติ ป่าไม้ และแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ตลอดจนคุณค่าความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรม ฯลฯ ของชุมชนนั้น ๆ เมื่อนักท่องเที่ยวมีความเข้าใจดีแล้ว นักท่องเที่ยวจึงปฏิบัติให้กลายเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติหรือชุมชนนั้น ๆ โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศของสิ่งแวดล้อม สังคม หรือต่อชุมชนนั้น ๆ

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2543) กล่าวว่า การท่องเที่ยว

(Tourism) หมายถึงการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังอีกสถานที่หนึ่งด้วยความสมัครใจ ซึ่งเป็นเอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญตให้เข้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรมอย่างหนึ่งนอกเหนือจากการดำรงชีวิตประจำวัน เป็นกิจกรรมที่ทำเมื่อมีเวลาว่าง และจัดอยู่ในกิจกรรมประเภทนันทนาการ โดยมักเป็นกิจกรรมที่เกิดควบคู่กับการเดินทาง ส่วนนักท่องเที่ยวหมายถึงบุคคลที่เดินทางจากท้องถิ่นอันเป็นที่อยู่โดยปกติของตนไปยังท้องถิ่นอื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจ และด้วยวัตถุประสงค์ที่มีใช้เพื่อประกอบอาชีพหรือรายได้ และยังให้ความหมายรวมถึงผู้รับบริการหรือความสะดวกจากผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวโดยเสียค่าบริการด้วย

ภราเดช (2539) กล่าวว่า การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เป็นการท่องเที่ยวที่ต้องพิจารณาทั้งมิติด้าน เศรษฐศาสตร์ สังคมและสิ่งแวดล้อมควบคู่กันไปด้วย ไปตลอด โดยรูปแบบของการท่องเที่ยวนั้นเป็นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายเสื่อมโทรมต่อทรัพยากร ส่วนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่เป็นธรรมชาติ วัฒนธรรมท้องถิ่นนั้น มีขอบเขตจำกัดโดยรูปแบบของการท่องเที่ยว สถานที่ตลอดจนกลุ่มของนักท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2536) กล่าวว่า การเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวเมื่อพิจารณาในเรื่องของเวลาทำให้จัดกลุ่มของนักท่องเที่ยว โดย ได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

1. นักท่องเที่ยวที่พำนักค้าง (Tourist) ได้แก่ ผู้เดินทางมาเยือนชั่วคราว ซึ่งพักอยู่ในประเทศที่มาเยือนตั้งแต่ 24 ชั่วโมงขึ้นไป และเดินทางมาเพื่อพักผ่อน พักผ่อน ที่สถานศึกษา ประกอบศาสนกิจ ร่วมการแข่งขันกีฬา ร่วมการประชุม สัมมนา เป็นต้น นอกจากนี้ยังได้กำหนดนิยามของนักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ค้างคืน (Domestic tourist) หมายถึง บุคคลทุกสัญชาติที่มีที่พักอาศัยถาวรอยู่ในราชอาณาจักรไทย และเดินทางไปยังสถานที่หนึ่งในอีกจังหวัดหนึ่งที่ไม่ใช่ถิ่นที่อยู่ประจำ เพื่อพักผ่อน เยี่ยมญาติมิตร ศึกษาหาความรู้ การกีฬา การศาสนา ประชุมสัมมนา ติดต่อธุรกิจหรือประกอบภารกิจใดๆ แต่ทั้งนี้มิได้รับจ้างในการประกอบภารกิจนั้นจากผู้ใด ณ สถานที่แห่งนั้นและระยะเวลาที่พำนักอยู่ไม่เกิน 60 วัน โดยบุคคลดังกล่าวจำแนกได้เป็น นักท่องเที่ยวภายในประเทศค้างคืน และนักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ไม่ค้างคืน

2. นักท่องเที่ยวที่ไม่ได้พำนักค้างคืน (Excursionists) ได้แก่ผู้เดินทางมาเยือนชั่วคราว และอยู่ในประเทศที่มาเยือนน้อยกว่า 24 ชั่วโมง

การจัดกลุ่มของนักท่องเที่ยวเมื่อพิจารณาจากเชื้อชาติ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ นักท่องเที่ยวชาวไทย เป็นกลุ่มของนักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจมากกว่าอย่างอื่น มีความสนใจซื้อของที่ระลึกไม่สูง และไม่ค่อยคาดหวังในเรื่องการกำหนดทิศทางของตัวเองมากนัก เนื่องจากสามารถสอบถามเองได้โดยง่าย และไม่ค่อยคาดหวังในเรื่องของเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวเท่าใดนัก ซึ่งต่างจากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ซึ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความกระตือรือร้นในการท่องเที่ยว โดยให้ความสำคัญในด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างมาก เพราะเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งแปลกใหม่จากที่เคยได้พบเห็น มีความสนใจในการซื้อของที่ระลึกสูง มีความคาดหวังในเรื่องการกำหนดทิศทางมากกว่านักท่องเที่ยวชาวไทย เพราะติดขัดในเรื่องของการสอบถามทิศทางทั้งภาษาและการสื่อสาร และยังมีมีความคาดหวังในเรื่องของเอกลักษณ์ในแหล่งท่องเที่ยวสูงกว่านักท่องเที่ยวชาวไทยอีกด้วย

นอกจากนี้ผู้ที่มาท่องเที่ยวยังพบได้หลายแบบ ได้แก่ ผู้ที่มาท่องเที่ยวโดยลำพัง เป็นการท่องเที่ยวที่มาด้วยตนเอง ซึ่งอาจทราบข้อมูลจากเอกสารการท่องเที่ยว จึงไม่คาดหวังในเรื่องความสะดวกสบายของการเดินทาง และการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวมากนัก แต่มักให้ความสนใจในเรื่องของการกำหนดทิศทางสูง และมีความต้องการรู้ทิศทางในแหล่งท่องเที่ยวอย่างมาก ส่วนนักท่องเที่ยวที่มาเป็นกลุ่ม ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวที่ใช้บริการของบริษัทจัดท่องเที่ยว มักต้องการการรวมกลุ่มและการได้รับการบอกเล่าเกี่ยวกับรายละเอียดของแหล่งท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวมีวัตถุประสงค์หลายอย่าง เช่น การท่องเที่ยวที่เกิดมาจากความอยากรู้อยากเห็น เป็นการท่องเที่ยวที่ได้พบเห็นสิ่งแปลกใหม่ ทั้งประเพณีและวัฒนธรรมที่แตกต่างออกไป ความแปลกทางด้านการเมือง ด้านลักษณะพิเศษของธรรมชาติ ประสบการณ์ทางธรรมชาติ หรือกล่าวได้ว่าได้รับรู้เรื่องราวใหม่ๆ ที่แตกต่างไปจากที่ตนได้รับรู้นั่นเอง การท่องเที่ยวที่ต้องการที่จะพักผ่อนหย่อนใจ เป็นการท่องเที่ยวที่ดูความสวยงามของธรรมชาติ งานศิลปะและการดนตรี หรือความบันเทิงอย่างอื่น ซึ่งรวมถึงการท่องเที่ยวตามสวนสนุก สวนสัตว์ และการจับจ่ายซื้อของด้วย ทั้งนี้เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจของผู้ท่องเที่ยวเอง การท่องเที่ยวเพื่อความสนใจทางด้านศาสนาและไสยศาสตร์ ได้แก่ การจาริกแสวงบุญ การนมัสการสถานหรือเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง รวมทั้งการท่องเที่ยวตามสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์หรือศาสนาและกิจกรรมทางศาสนา การท่องเที่ยวที่เกิดจากอาชีพและธุรกิจของผู้เที่ยว เช่น การประชุม การสัมมนา การศึกษา และการดูงาน เป็นต้น ประการสุดท้ายคือการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นจากสาเหตุอื่น ๆ เช่น การเดินทางมาเพื่อเยี่ยมญาติพี่น้อง ซึ่งมักเกิดขึ้นในวันหยุดตามเทศกาลต่าง ๆ

สำหรับแหล่งท่องเที่ยวที่เดิมนั้น แต่เดิมเป็นการท่องเที่ยวตามแหล่งธรรมชาติก่อน ต่อมามีการพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ จนกลายเป็นอุตสาหกรรมชนิดหนึ่ง เรียกว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (Tourist Industry) และมีแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมายจนสามารถแบ่งประเภทของแหล่งท่องเที่ยวได้เป็น แหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิมมนุษย์มิได้จัดสร้างขึ้น เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ทางประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุ โบราณสถาน ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนกิจกรรมดั้งเดิมของท้องถิ่น แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยมีจุดประสงค์เพื่อพักผ่อนหย่อนใจก็ได้ เช่น ห้างสรรพสินค้า ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม และพิพิธภัณฑ์ เป็นต้น นอกจากนี้เอกลักษณ์อันโดดเด่นหรือทรัพยากรธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว สามารถจัดแบ่งแหล่งท่องเที่ยวได้เป็น แหล่งท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางธรรมชาติ ได้แก่ภูเขา น้ำตก ถ้ำ น้ำพุร้อน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน และทะเลสาบ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ได้แก่ วัด โบราณสถาน อุทยานประวัติศาสตร์ กำแพงเมือง ศาสนสถาน และอนุสรณ์สถาน แหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรม ได้แก่ งานประเพณี และสินค้าพื้นเมือง สุกท้ายแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ เช่น สถานเริงรมย์ ศูนย์การค้า และตลาดนัด เป็นต้น

แนวคิดในเรื่องของการนำทรัพยากรท้องถิ่นมาเป็นทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวแบบฟาร์มสเตย์ และโฮมสเตย์ ในประเทศไทยเริ่มมีมาบ้างแต่ยังขาดแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจน ตัวอย่างเช่น การจัดแหล่งจำหน่ายสินค้าในรูปแบบของตลาดคอนวอยที่จังหวัดนครปฐม และตลาดน้ำตลิ่งชัน เป็นต้น ซึ่งเป็นรูปแบบของการจัดให้ผู้ค้าประเภทต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ เกษตรกรในพื้นที่ นำสินค้ามาจำหน่ายให้กับนักท่องเที่ยวที่ผ่านไป-มา นอกจากนั้นยังมีการจัดบริการนำเที่ยวทางเรือตามลำน้ำ มีการเก็บค่าบริการ ระยะเวลาในการท่องเที่ยวก็ไม่นานนัก นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไป-กลับได้ภายใน 1 วัน และยังสามารถซื้อสินค้าทางการเกษตรที่ใหม่ สดและปลอดภัย ตลอดจนได้ลิ้มรสอาหารประจำท้องถิ่นนั้น ๆ ตัวอย่างของแหล่งท่องเที่ยวในรูปแบบของตลาดน้ำ และท่องเที่ยวชมสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ตลาดน้ำตลิ่งชัน

ตลาดน้ำตลิ่งชัน พื้นที่เขตตลิ่งชัน เป็นที่ราบลุ่มน้ำท่วมถึงและมีคลองล้อมรอบ ซึ่งมีลักษณะคล้ายเกาะ มีความอุดมสมบูรณ์มาแต่อดีต ตลาดน้ำตลิ่งชันได้มีการจัดสร้างขึ้นตั้งแต่ปี 2530 ซึ่งมีสภาพเสื่อมโทรมตามกาลเวลา แต่ก็ได้รับการพัฒนาขึ้นจนมีสภาพดีขึ้นจนปัจจุบัน เป็นสถานที่ตั้งอยู่ไม่ไกลจากตัวเมืองหลวง ซึ่งยังคงวิถีชีวิตที่เป็นธรรมชาติไว้ตามริมน้ำ สำหรับทอดสายต่านักท่องเที่ยว มีพ่อค้า-แม่ค้านำสินค้า อาหารชนิดต่าง ๆ มารอจำหน่ายริมคลองซึกพระ รวมไปถึงสินค้าจากภูมิปัญญาชาวบ้านให้นักท่องเที่ยวได้จัดหาซื้อกัน โดยรูปแบบการจัด เป็นตลาดที่เปิดเฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ นอกจากการจัดเป็นตลาดน้ำแล้วยังจัดควบคู่กับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นการทัวร์คลองที่จัดขึ้นเพื่อนำนักท่องเที่ยวไปสัมผัสบรรยากาศธรรมชาติ วิถีชีวิต ริมคลอง และชมสวน (ตามฤดูกาล) ทั้งสวนผลไม้ และแหล่งพันธุ์ไม้ การท่องเที่ยวทัวร์คลองเป็นการนำนักท่องเที่ยวชมบรรยากาศธรรมชาติและวิถีความเป็นอยู่แบบไทย ทำทานให้อาหารปลา ซื้อหาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและอาหารต่าง ๆ ในราคาประหยัด นอกจากนั้นตลาดน้ำตลิ่งชันยังเป็นแหล่งรวมสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนชนิดต่าง ๆ เช่น พืชผักปลอดสารพิษ จึงสามารถสาธิต ยามห่มองน้ำสมุนไพร และดอกไม้ประดิษฐ์จากวัสดุชนิดต่าง ๆ ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ ของตลาดน้ำตลิ่งชันนี้เป็นทางเลือกเพิ่มรายได้ให้กับชุมชนได้เป็นอย่างดี (แผนพับประชาสัมพันธ์ตลาดน้ำตลิ่งชัน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดการท่องเที่ยวในรูปแบบคลังชนทั้ว เป็นการท่องเที่ยวทางเรือที่ทางสำนักงานเขตคลังชนจัดขึ้นเพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำส่วนหนึ่ง รูปแบบการท่องเที่ยวเป็นการใช้เรือหางยาวพานักท่องเที่ยวชมวิถีความเป็นอยู่แบบไทย ซึ่งจะมีเด็ก ๆ โคน้ำ วายน้ำ ให้เห็นบ้านเรือนไทย การค้าขายทางเรือที่มีสินค้าตั้งหลายชนิดตั้งแต่กล้วยเดี่ยว โอเลี้ยง กาแฟ หรืออาจเรียกว่าชูปเปอร์มาเก็ตลอยน้ำก็ได้ แวะให้อาหารปลาและขึ้นชมสวนของเกษตรกร เช่น สวนกล้วยไม้ สวนผลไม้ บางช่วงเวลาก็แวะชมวัดวาอารามในพื้นที่ เพื่อเป็นการส่งเสริมพระพุทธศาสนา

ลักษณะการท่องเที่ยวรูปแบบนี้เป็นการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับสิ่งแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ วิถีชีวิตของเกษตรกรที่ผสมผสานกิจกรรมทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ตลอดจนได้ศึกษาเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านกระบวนการประกอบอาชีพของคนในพื้นที่อย่างใกล้ชิด เป็นการกระจายรายได้สู่ประชาชนในพื้นที่ แต่อย่างไรก็ตามการจัดการท่องเที่ยวในรูปแบบนี้นอกจากเกิดขึ้นจากความต้องหลักของผู้ค้าในพื้นที่แล้ว การได้รับแรงสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของรัฐบาลอย่างเต็มที่จะเป็นสิ่งที่ทำให้ประสบความสำเร็จอย่างยิ่ง

การจัดการด้านการท่องเที่ยว

โครงสร้างด้านการท่องเที่ยว (Superstructure)

โครงสร้างด้านการท่องเที่ยวประกอบด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกสบาย หรือบริการต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว เช่น ที่พักแรม ร้านอาหาร บริษัทนำเที่ยว ร้านขายสินค้าที่ระลึก แหล่งบันเทิง ศูนย์ข้อมูล ข่าวสารการท่องเที่ยวและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ตามปกติแหล่งอำนวยความสะดวก เหล่านี้เอกชนจะเป็นผู้จัดสร้างหรือจัดหาไว้คอยบริการนักท่องเที่ยวในรูปแบบของการประกอบธุรกิจ แต่อาจมีหลายแห่งที่รัฐบาลเข้าไปดูแล หรือให้เงินสนับสนุนการดำเนินการด้วย โครงสร้างด้านการท่องเที่ยวไม่สามารถพัฒนาได้โดยปราศจากการจัดการโครงสร้างพื้นฐานที่มีการวางแผน และก่อสร้างไว้เป็นอย่างดี โดยมีรายละเอียดดังนี้ (ราณี, 2544 :224-225.)

1. ข้อควรคำนึงในการจัดการ โครงสร้างด้านการท่องเที่ยว โครงสร้างด้านการบริการต่าง ๆ จะประสบผลสำเร็จได้ดี หากตอบสนองความต้องการของตลาดท่องเที่ยว และก่อให้เกิดความพึงพอใจ ซึ่งการจะบรรลุผลสำเร็จดังกล่าว หน่วยงานที่รับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยวและผู้ประกอบการควรพิจารณาประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1.1 วัตถุประสงค์ของการให้บริการ โครงสร้างในรูปของการบริการต่าง ๆ ควรมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน เช่น เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อทำกิจกรรม เพื่อการศึกษา การกีฬา หรือการผจญภัย เพื่อความสะดวกในการเดินทางระหว่างแหล่งท่องเที่ยวกับที่พักแรม เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 ขนาดการให้บริการ กิจการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อบริการนักท่องเที่ยว ควรมีหลายขนาด เพื่อตอบสนองนักท่องเที่ยวหลายขนาด เช่น กลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็ก บริษัทนำเที่ยว บางแห่งรับนักท่องเที่ยวจำกัดจำนวน บางแห่งรับนักท่องเที่ยวเป็นกลุ่มใหญ่ เป็นต้น

1.3 จำนวนและประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวก ควรสอดคล้องกับจำนวน และประเภท ของนักท่องเที่ยว อาทิ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้สูงจะต้องการพักแรมในโรงแรมที่หรูหรามีระดับ และซื้อสินค้าในร้านสรรพสินค้าที่มีคุณภาพสูง ร้านอาหารในแหล่งท่องเที่ยวควรมีหลายประเภทเพื่อตอบสนองลูกค้าหลายกลุ่ม

อย่างไรก็ดี แหล่งท่องเที่ยวที่เติบโตเร็วเกินไป มักประสบปัญหาของการจัดบริการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มากเกินไป หน่วยงานที่รับผิดชอบจำเป็นต้องพิจารณาดำเนินการควบคุม โดยอาจใช้วิธีการจำกัดเขต อาคาร พื้นที่ และออกกฎระเบียบในการควบคุมอาคาร เช่น กำหนดความหนาแน่นของอาคาร การออกแบบ สถาปัตยกรรม การมีที่จอดรถ เป็นต้น

1.4 การลงทุน โดยทั่วไปเอกชนจะเป็นผู้ลงทุนในโครงสร้างด้านการท่องเที่ยวซึ่งจะมีทั้งกิจการที่ลงทุนสูง ปานกลาง หรือต่ำขึ้นอยู่กับขนาดของธุรกิจ ผู้ลงทุนอาจเป็นเจ้าของคนเดียว หลายคน หรือในรูปกลุ่มร่วมทุน ลักษณะของการลงทุนอาจมีการลงทุนร่วมกับท้องถิ่น การลงทุนเน้นผลกำไร ที่เป็นตัวเงิน หรือเพื่อสังคม หน่วยงานที่รับผิดชอบในพื้นที่ควรพิจารณาการลงทุนเพื่อการท่องเที่ยว ในประเด็นที่กล่าวมานี้ หากพบว่ากลไกของเอกชนไม่สามารถตอบสนองได้ครบถ้วน รัฐบาลอาจเข้าไปดูแลหรือให้เงินสนับสนุนการดำเนินการ เช่น การให้เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำในการสร้างที่พักแรม เป็นต้น

1.5 ระดับการบริการ หน่วยงานที่รับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยวควรพิจารณาว่าแหล่งท่องเที่ยวมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบถ้วน หรือปานกลาง หรือน้อย และคุณภาพบริการต่าง ๆ อยู่ในระดับมาตรฐานสากล ระดับทั่วไป หรือระดับท้องถิ่น

1.6 ระบบการจัดการ ผู้ประกอบการบริการด้านต่าง ๆ ควรมีระบบการจัดการทรัพยากร ภายในที่เหมาะสมตามสภาพพื้นที่ เช่น การเงิน บัญชี ทรัพยากรมนุษย์ เป็นต้น

2. การจัดการโครงสร้างบริการท่องเที่ยว ด้านต่าง ๆ ต้องมีการกำหนดประเภท และมาตรฐาน ของบริการที่มีคุณภาพมาตรฐานสากล และควรตอบสนองความต้องการนักท่องเที่ยวทุกประเภท และทุกระดับ บริการด้านต่าง ๆ ที่สำคัญแก่นักท่องเที่ยว ได้แก่

2.1 บริการที่พักแรม ที่พักแรมควรมีหลายขนาดเพื่อตอบสนองความต้องการนักท่องเที่ยว หลายกลุ่ม หลายประเภท ที่ต้องการประเภทและระดับบริการที่แตกต่างกัน เช่น โรงแรมระดับ 4-5 ดาว จะให้บริการหลากหลายแก่ผู้มาพัก เช่น อาหารและเครื่องดื่ม ชักриศผ้า บันเทิง ออกกำลังกาย โมเต็ล จะให้บริการที่พักเป็นหลัก โดยเน้นที่ตั้งให้อยู่ใกล้ถนนสายหลักสำหรับแขกผู้เข้ามาพักระยะสั้นเพื่อ

เดินทางต่อไปยังรีสอร์ทหรือโรงแรมซึ่งจะอยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยว โดยเน้นบริการให้แก่ผู้มาพัก
ระยะเวลานาน มีบริการจัดนำเที่ยวในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2.2 บริการนำเที่ยวและมัคคุเทศน์ บริษัทนำเที่ยวควรมีมาตรฐานการบริการนำเที่ยวที่มี
การจัดกิจกรรมนำเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม เช่น
นำเที่ยวแหล่งธรรมชาติ หรือแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม บริษัทนำเที่ยวควรมี
มัคคุเทศก์ที่มีความรู้และรายละเอียดอย่างถูกต้อง รวมทั้งมัคคุเทศก์ท้องถิ่นควรได้รับการอบรมอย่างดี

2.3 การบริการอาหารและเครื่องดื่ม ร้านอาหารหรือภัตตาคารควรมีหลายประเภท และ
หลายระดับ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวแต่ละระดับ เช่น ร้านอาหารจานด่วน
ร้านอาหารแบบครอบครัว ร้านอาหารนานาชาติ คาเฟ่ที่เรียลตลอดจนผับ และบาร์

2.4 บริการคมนาคมขนส่ง ธุรกิจคมนาคมขนส่งควรมีหลายรูปแบบและหลายระดับ เช่น
รถเช่า รถโดยสาร รถแท็กซี่ เป็นต้น เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเลือกช่องทางและรูปแบบการ
คมนาคมที่พอใจ

2.5 บริการข้อมูลข่าวสาร แหล่งท่องเที่ยวควรมีสูนย์บริการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่ง
ท่องเที่ยว เช่น แผนที่ แผ่นพับแหล่งท่องเที่ยว เอกสารต่างๆเกี่ยวกับบริการที่มีในแหล่งท่องเที่ยว
รวมทั้งทำหน้าที่ประสานงานให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนในการเผยแพร่
ประชาสัมพันธ์ กิจกรรมการท่องเที่ยว นอกจากนี้อาจจัดให้มีบริการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว
ในการสำรองห้องพักในที่พักแรม สำรองที่นั่งสำหรับการเดินทาง หรือติดต่อแหล่งข้อมูล ข่าวสาร
การท่องเที่ยวของพื้นที่ เป็นต้น

2.6 บริการอื่น ๆ บริการที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว เช่น ห้างสรรพสินค้า ร้านขายของ
ที่ระลึก ธนาคาร หรือสถานที่แลกเปลี่ยน บริการซักรีด บริการรักษาความปลอดภัย ไปรษณีย์ เป็นต้น
ในการจัดบริการเหล่านี้ควรมั่นใจว่าการให้บริการเพียงพอ และไม่มีผลกระทบทางลบโดยก่อให้เกิด
ปัญหาหรือความวุ่นวายของการให้บริการประชาชนที่อยู่ในพื้นที่

ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยว

ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยว โดยชูสิทธิ (2538) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อ
การท่องเที่ยว ไว้ดังนี้

1. สิ่งดึงดูดใจ (attractions) ได้แก่ ความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยววันนั้น ๆ
2. สิ่งอำนวยความสะดวก (facilities) ได้แก่ สิ่งต่างๆ ที่ทำให้การเดินทางท่องเที่ยวเป็นไปได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้ด้วยความสะดวก เช่น ที่พัก ซึ่งต้องเช่าอาศัยชั่วคราวในแหล่งท่องเที่ยว ร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม สถานบริการ เช่น ร้านขายของใช้ ร้านจำหน่ายของที่ระลึก และสุดท้ายคือปัจจัยพื้นฐานทางการท่องเที่ยว เช่น โทรศัพท์ ระบบสื่อสารต่าง ๆ

3. การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ การคมนาคมประเภทต่าง ๆ

4. การต้อนรับ ได้แก่ อธิษาศัยไมตรีอันดีของผู้คนท้องถิ่นในสถานที่ท่องเที่ยว เจ้าของธุรกิจ และพนักงาน

โดยปัจจัยต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการท่องเที่ยวเหล่านี้มีส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้มาท่องเที่ยวตัดสินใจเลือกสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเลือกสถานที่ที่มีความพร้อมในปัจจัยต่าง ๆ พร้อมกับความแปลกใหม่ของสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ

การท่องเที่ยวเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยมูลเหตุ โดยสุนิสา (2534) ได้กล่าวถึงมูลเหตุไว้สองประการคือ อุปสงค์ในการท่องเที่ยว หมายถึงความต้องการของนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางไปใช้บริการซื้อสินค้ายังสถานที่ท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวนั้นจะต้องมีความต้องการ มีความสามารถและมีความเต็มใจที่จะจ่ายค่าราคาสินค้าและบริการตามที่กำหนดไว้ในเวลานั้น ๆ ประการที่สองคืออุปทานในการท่องเที่ยว หมายถึงการเสนอขายสินค้าและบริการการท่องเที่ยวที่เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวต้องการจัดให้เป็นให้มี เพื่อตอบสนองต่ออุปสงค์ของนักท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็อุปทานในเป็นรูปธรรม นามธรรม หรือสิ่งที่มีอยู่ เป็นอยู่ตามธรรมชาติ รวมทั้งสิ่งที่มีมนุษย์คิดค้นขึ้น อุปทานเป็นสิ่งที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจไปยังแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ

ชนิสา (2546) กล่าวถึงผลของการจัดการท่องเที่ยวในด้านบวกว่า การท่องเที่ยวทำให้มาตรฐานการครองชีพของคนในท้องถิ่นดีขึ้น การท่องเที่ยวทำให้เกิดความสะดวกสบายด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ การท่องเที่ยวทำให้เกิดสันติแห่งมวลมนุษย การท่องเที่ยวทำให้เห็นความสำคัญของทรัพยากรนั้นหนา การท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์ด้านการศึกษา การท่องเที่ยวจะช่วยลดปัญหาการอพยพของประชาชนเข้าสู่เมืองหลวง การท่องเที่ยวทำให้เกิดการใช้ทรัพยากรที่ไร้ค่าให้เกิดประโยชน์ การท่องเที่ยวทำให้เกิดทัศนคติที่ดี การท่องเที่ยวช่วยลดช่องว่างระหว่างประเทศร่ำรวยกับประเทศที่ยากจน และการท่องเที่ยวช่วยในการป้องกันการบ่อนทำลายชาติ แต่อย่างไรก็ตามผลกระทบในด้านลบที่เกิดจากการท่องเที่ยวก็มีหลายประการ เช่น การท่องเที่ยวทำให้ค่านิยมผิด ๆ เกิดขึ้น การท่องเที่ยวทำให้เกิดปัญหาค่าครองชีพสูงขึ้น การท่องเที่ยวทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมในสังคม การท่องเที่ยวทำให้เกิดความขัดแย้งทางวัฒนธรรม นอกจากนั้นการท่องเที่ยวยังมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในหลายด้าน เช่น การบุกรุกพื้นที่อนุรักษ์และพื้นที่สาธารณะการขาดแคลนน้ำเพื่อการบริโภค ทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม ซึ่งการจัดการท่องเที่ยวทำให้เกิดปัญหาน้อยที่สุด ต้องอาศัยความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลประโยชน์ของการจัดการท่องเที่ยวในด้านเศรษฐกิจ เป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนที่สุด การจัดการท่องเที่ยวเป็นที่ยอมรับว่าสามารถเพิ่มพูนรายได้ให้กับประเทศชาติเป็นอย่างดี เป็นการกระจายรายได้และความเจริญไปสู่ภูมิภาค ดังในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ได้กำหนดให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวว่าเป็นเครื่องมือในการตอบสนองวัตถุประสงค์ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ มั่นคง และสมดุล

ตรวจสอบเอกสาร

ตัวอย่างของการจัดการท่องเที่ยว

รวีวรรณ (2545) กล่าวถึงตัวอย่างหนึ่งของการจัดการท่องเที่ยว คือการท่องเที่ยวในรูปแบบโฮมสเตย์ หรือการท่องเที่ยวแบบค้างคืนในหมู่บ้าน ซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ต้องอาศัยความพร้อมของชุมชนเป็นหลัก โดยเน้นวิถีชีวิตที่เรียบง่ายเพื่อให้เป็นจุดขายที่สำคัญที่จะเป็นแรงจูงใจให้กับนักท่องเที่ยว ในการจัดการโฮมสเตย์ควรมีการรวมกลุ่มกันระหว่างชาวบ้านในท้องถิ่น โดยอาจจัดตั้งในรูปแบบของกลุ่ม ชมรม หรือสหกรณ์ ซึ่งสมาชิกและคนในชุมชนจะต้องเข้าใจ และมีส่วนร่วมในการจัดการอย่างแท้จริง การจัดการจะต้องคำนึงถึงปัจจัยพื้นฐานที่จะจัดให้กับนักท่องเที่ยว ได้แก่ ที่พักที่นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสวัฒนธรรมของชุมชนนั้นได้ การให้บริการอาหาร การนำเที่ยวและการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้น ๆ ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ การศึกษาถึงวิถีของชุมชนที่เรียบง่าย และเป็นสังคมชนบท ตลอดจนความปลอดภัยและความสะอาด สำหรับประเทศไทยเมื่อพิจารณาถึงสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมไทย วิถีชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ผ่านมา นั้น รูปแบบการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์เป็นการใช้วิธีการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างใกล้ชิด กล่าวคือให้ค้างคืนร่วมกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนเรียนรู้วัฒนธรรมของชุมชนนั้น ซึ่งการจะจัดรูปแบบการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์นั้นจะต้องอาศัยจุดเด่นของพื้นที่ในชุมชนเป็นสิ่งดึงดูดให้นักท่องเที่ยว เช่น ที่พักค้างคืนเป็นบ้านทรงไทย หรือที่พักค้างคืนเป็นพื้นที่การเกษตร มีการปลูกผลไม้ พืชผัก และการแปรรูปอาหาร เป็นต้น

กานดา และ รวีวรรณ (2546) กล่าวถึงอีกตัวอย่างการท่องเที่ยวที่สร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้แก่ การท่องเที่ยวชมทุ่งทานตะวัน ซึ่งอาศัยจุดเด่นของดอกทานตะวัน โดยความสดใสของดอกทานตะวันเป็นสถานที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้แวะชมความงาม และเก็บภาพประทับใจไว้ ซึ่งในระยะแรกนั้นชาวไร่ในจังหวัดสระบุรีปลูกทานตะวันเพื่อเก็บเมล็ดไปจำหน่ายเท่านั้น แต่การที่นักท่องเที่ยวลงไปเยี่ยมชมเพื่อถ่ายภาพในแปลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปลูกมีจำนวนมากขึ้น มีผลทำให้ผลผลิตเกิดความเสียหาย จึงเป็นจุดเริ่มต้นให้ชาวไร่เก็บค่าเข้าชมจากนักท่องเที่ยวรายละ 5-10 บาท ส่งผลให้เกิดรายได้จากการเก็บค่าเข้าชมทุ่งทานตะวันเฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ สูงมากถึง 20,000-30,000 บาท/แปลง รายได้จำนวนมากต่อสัปดาห์จัดว่าเป็นรายได้สูงมากเมื่อเทียบกับการจำหน่ายเมล็ดทานตะวัน ด้วยเหตุนี้จึงเป็นเหตุให้เกษตรกรหันมาปลูกทานตะวันกันมากขึ้น โดยในพื้นที่จังหวัดสระบุรีในระยะแรกมีพื้นที่การปลูกเพียง 500 ไร่ แต่ปัจจุบันพื้นที่ปลูกทานตะวันทั่วประเทศมีมากขึ้น 500,000 ไร่ โดยส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ในจังหวัดสระบุรี ลพบุรี นครสวรรค์ และนครราชสีมา ทั้งนี้การที่พื้นที่ปลูกทานตะวันมีจำนวนมากขึ้นส่วนหนึ่งมาจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวของตนเอง และยังเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรในชุมชนได้เป็นอย่างดี

เสาวลักษณ์ (2547) ได้กล่าวถึงลักษณะการท่องเที่ยวแบบท่องเที่ยวชมสวน ซึ่งได้บรรยายถึงบรรยากาศในการท่องเที่ยวไว้ดังนี้

“อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐมเป็นอำเภอที่มีเขตติดต่อกับกรุงเทพฯ ยังมีธรรมชาติสวยงาม ประชาชนมีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย อยู่บนพื้นฐานเกษตรกรรมให้เห็น และไม่ใช่ว่าเรื่องยากเลย หากคิดจะไปเยือน ไม่ว่าจะนั่งรถยนต์ส่วนตัว รถโดยสารประจำทาง และรถไฟ แต่ที่จะมานำเสนอในคราวนี้ จะชวนให้ไปเที่ยวด้วยกัน ทำไมต้องไปด้วยกันดังที่กล่าวตอนต้นว่า ไม่ใช่เรื่องยากที่จะไปเที่ยวที่อำเภอแห่งนี้ แต่ก็ไม่ใช่ว่าเรื่องง่ายที่จะคุย ๆ เข้าไปเยี่ยมชมการทำเกษตร โดยเฉพาะการเกษตรที่เลือกสรรมาแล้วว่าเป็นรูปแบบที่ดีเยี่ยม และน่าจะเป็นแบบอย่างให้กับผู้สนใจทั่วไปได้ด้วยโปรแกรมการเยี่ยมชมสวนผลไม้ สวนไม้ดอก การล่องเรือ พร้อมวิทยากรผู้เชี่ยวชาญนำบรรยายตลอดเส้นทาง ซึ่งทางผู้จัดคิดว่า น่าจะเป็น โอกาสที่ดี ที่จะได้เรียนรู้วิถีชีวิตและเทคโนโลยีการเกษตรของชาวบ้านไปพร้อมกันเริ่มต้นมารับประทานอาหารเช้าเบา ๆ ก่อนขึ้นรถ巴士ปรับอากาศที่อาคาร บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน)

พอเริ่มออกเดินทางในเวลา 07.30 น. ราว 08.30 น. จะไปสัมผัสสวนอากาศยามเช้า ย่านตลาดริมแม่น้ำท่าจีน ที่วัดคอนฮวย อำเภอสามพราน เพื่อหาซื้อผักผลไม้สด ๆ และบรรดาอาหารคาวอาหารหวาน มากมาย ที่เพิ่งทำเสร็จมาใหม่ ๆ ด้วยบรรยากาศสบาย ๆ ไม่เบียดเสียดเหมือนยามสายเที่ยง ไปจนกระทั่งบ่าย ที่ตลาดแห่งนี้จะเนืองแน่นไปด้วยผู้คน ตลาดแห่งนี้เป็นตลาดเก่าแก่ที่ขึ้นชื่อด้านอาหารอร่อย ๆ โดยเฉพาะขนมหวาน ขนมไทย จากปากสู่ปาก ทำให้ตลาดแห่งนี้ได้รับความนิยมอย่างรวดเร็ว ราว 4-5 ปีที่ผ่านมา และกลายเป็นแหล่งอาหารอร่อยย่านชานเมืองของชาวกรุงเทพฯ และจังหวัดใกล้เคียง ไม่ไกลจากตลาดคอนฮวยนัก จะต่อไปที่สวนฝรั่งเป็นสีทอง ของ คุณสุริยนต์ บุญนำ หรือ คุณจี๊ด ที่อำเภอนครชัยศรี ที่เลือกมาให้ชมสวนฝรั่งแห่งนี้ เพราะกล่าวได้ว่า เป็นสวนฝรั่งที่สมบูรณ์ และมีวิธีการจัดการในสวนที่ดีเยี่ยมที่สุดในย่านนี้ พร้อมกับจะได้ชมฝรั่งกรอบ หวาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สด ๆ จากสวน และซักถามพูดคุยกับเจ้าของสวน ได้อย่างเต็มที่ถึงวิธีการปลูก การดูแลสวนที่อาจจะนำไปปรับใช้ได้ คุณจัดเป็นชาวสวนผลิตฝรั่งมานานเริ่มตั้งแต่ ยุคฝรั่งเวียดนาม กลมสาถี่ แต่ปัจจุบันเขามุ่งมั่นผลิตฝรั่งเป็นสีทอง บนพื้นที่กว่า 50 ไร่ พี่ชผลอย่างอื่นมี ชมพู่ทับทิมจันทร์ ขนุนทองประเสริฐ และองุ่นพันธุ์ดี

ผลไม้ขึ้นชื่ออีกชนิดหนึ่งของจังหวัดนครปฐม ก็คือมะละกอ พืชที่ใคร ๆ ก็คิดว่าธรรมดา ๆ ไม่น่าจะเป็นพืชเศรษฐกิจอะไร แต่วันนี้กลับเป็นพืชที่ทำเงินได้ดี และได้เร็วอย่างไม่น่าเชื่อ เพียงแต่ต้องมีวิธีการปลูก การดูแลให้ปลอดจากเชื้อไวรัส ซึ่งเรียกว่า เป็นพืชปราบเซียนทีเดียวที่สวนมะละกอของคุณปรุง ป้อมเกิด ตั้งอยู่ที่ หมู่ 3 ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอพุทธมณฑล เป็นสวนหนึ่งที่ใครผ่านไปผ่านมาจะต้องเหลียวมอง ด้วยเป็นสวนที่นุ่งผ้าให้มะละกอ จนเรียกว่าเป็นสวนมะละกอห่อผ้า วิธีนี้ไม่ใช่วิธีที่จะปราบไวรัสมะละกอ คุณปรุงห่อผ้ามะละกอไว้ทำไม และเขามีวิธีการจัดการกับไวรัสมะละกออย่างไร น่าติดตามจนถึงตอนนี้ คิดว่าคงกำลังหิวพอดี เราจะไปรับประทานอาหารกลางวันกันในแพริมน้ำนครชัยศรี ด้วยอาหารขึ้นชื่อ ฝีมืออร่อย และบรรยากาศริมน้ำสบาย ๆ ใครที่อิมก่อน จะไปเดินเที่ยวในตลาดนครชัยศรีก็ไม่ว่ากัน ตลาดแห่งนี้ในตลาดในตัวอำเภอไม่ใหญ่โตอะไรมากนักแต่ยังคงความเป็นตลาดเก่าแก่ มีผลไม้อร่อย มีอาหารอร่อยแบบชาวบ้าน ๆ แผงตัวอยู่ในสถาปัตยกรรมโบราณไม้สองชั้นที่ติดกันไป ผู้กำกับภาพยนตร์คนไหนมาถ่ายทำนี่ก็จะได้จากภาพยนตร์ที่ย้อนหลังไปได้เกือบ ๆ 100 ปี

ช่วงบ่ายไปลงเรือ ทัวร์คลองมหาสวัสดิ์ ชมสวนไม้ผล ไม้ดอก 3 สวน แล้วแวะไปดูกิจกรรมดี ๆ ที่กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเขารวมกลุ่มกัน นำผลผลิตทางการเกษตรมาแปรรูปเพิ่มมูลค่าได้อย่างไร สำหรับคลองมหาสวัสดิ์ เป็นคลองที่เชื่อมต่อระหว่างแม่น้ำเจ้าพระยา โดยเริ่มต้นที่คลองบางกอกน้อย ตรงวัดชัยพฤกษ์มาลา เขตตลิ่งชัน ไปสิ้นสุดที่แม่น้ำท่าจีน ตรงตำบลจิวราย อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ความสำคัญทางประวัติศาสตร์ของคลองแห่งนี้ก็คือ เป็นคลองที่ รัชกาลที่ 4 ได้โปรดเกล้าฯ ให้ดำเนินการขุดขึ้นในปี พ.ศ. 2400-2403 เพื่อใช้เป็นเส้นทางเสด็จพระราชดำเนินไปนมัสการองค์พระปฐมเจดีย์ แม้ในปัจจุบัน ความเจริญก้าวหน้าทางถนนหนทางจะมีมากกว่าในอดีต แต่คลองแห่งนี้ยังมีการสัญจรของผู้คนไม่เว้นแต่ละวัน โปรแกรมล่องเรือนี้จะได้ไปชมการเกษตร 4 สวน

สวนแรกที่จะไปคือ สวนกล้วยไม้สกุลหวาย 12 ไร่ ของ คุณชุบ คชเวช ที่ หมู่ 3 ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล ที่นี่มีกล้วยไม้สกุลหวายพันธุ์ทัศนีย์ ที่คุณชุบผสมขึ้นมาเอง สีสัน รูปทรงจะสวยงามขนาดไหน ต้องพิสูจน์เอง พร้อมกับฟังคำอธิบายจากผู้เลี้ยง ถึงวิธีการเลี้ยง การดูแล และการเลือกซื้อ

สวนที่สอง เป็นสวนส้มโอ 36 ไร่ ของ คุณบุญเลิศ เศรษฐอำนาจ ที่หมู่ 1 ตำบลศาลายา ในอำเภอเดียวกัน โดยมีลูกสาวของคุณบุญเลิศ คือ คุณจงดี หรือ คุณแจ้ว เป็นผู้ดูแล สวนแห่งนี้ปลูกมานานหลายสิบปีแล้ว มีส้มโอขาวทองดี ขาวน้ำผึ้ง ขาวหอม ขาวแป้น และขาวพวง เดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกษตรกรรายนี้ใช้ปัจจัยในการผลิตอย่างเต็มที่ แต่ระยะหลังเจ้าของเริ่มเห็นพิษภัย จึงปรับเปลี่ยนไม่ให้สารฆ่าแมลง ซึ่งก็ไม่ส่งผลต่อผลผลิตที่ออกมาแต่อย่างใด นอกจากนี้ ยังมีขุ่นขึ้นชื่ออย่าง เหลืองบางเตย เขียวข้างคด และมีมะม่วงอีกหลายพันธุ์ เดินชมสวนส้มโอพร้อมกับชิมส้มโอสด ๆ จากสวน ใครจะซื้อหาส้มโอเป็นของฝาก ก็ซื้อได้เลย

จากนั้นจะไปดูนาบัว ซึ่งเป็นบัวบูชาพระพันธุ์ฉัตรขาวบนพื้นที่ 20 ไร่ ที่หมู่ 3 ตำบลมหาสวัสดิ์ ขึ้นชมเฉย ๆ ไม่สะใจ ใครจะพายเรือเล่นในนาบัวก็ได้ ซึ่งได้บรรยากาศชานาบัวแท้ ๆ

โปรแกรมทัวร์คลองจะไปสิ้นสุดที่กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรรมมหาสวัสดิ์ มี คุณแหม่ม สวัสดิ์แดง เป็นประธานกลุ่ม ที่ หมู่ 3 ตำบลมหาสวัสดิ์ ไปชมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร อาทิ ข้าวค้างหมูของที่ทำจากข้าวซ้อมมือ ไข่เค็มไอโอดีน มะม่วงสามรส ฝรั่งเศส มะยมหยี เป็นต้น ผลิตภัณฑ์ทุกชนิดได้รับการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และสถาบันวิจัยโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา และมีรสชาติอร่อย ซื้อมากลับบ้านได้ ซึ่งนอกจากจะเป็นของฝากที่ราคาไม่แพงแล้ว ยังถูกใจผู้รับ อีกทั้งเป็นการช่วยสร้างงาน สร้างเงินให้กับเกษตรกรอีกด้วย ในจุดนี้ ใครที่ยังไม่เห็น้อย จะเดินไปดูนาผักกระเฉด และเล้าหมูได้ที่น่าสนใจคือผักกระเฉด แหล่งปลูกใหญ่อยู่ในย่านอำเภอนครชัยศรี อำเภอบางพลี นี้อง และสมัยก่อน ผลผลิตทางการเกษตร ไม่ว่าจะเป็นบัวบูชาพระ ผักกระเฉด ผักบุ้ง หัวปลี กุ้ง กล้วย มะม่วง ฯลฯ ต่างขนส่งไปทางเรือ ล่องไปในคลองมหาสวัสดิ์ เพื่อนำไปขายยังปากคลองตลาด แต่ในปัจจุบัน ไปทางรถยนต์สะดวกกว่าเยอะ จุดท่องเที่ยวทางน้ำในภาคบายนี้นี้ทั้งหมด คุณมนูญ นราสดีโส ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 1 ตำบลศาลายา บอกว่า ได้รับการสนับสนุนในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างดี จากกรมส่งเสริมการเกษตร โดยมีการจัดการท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปแบบ แต่ยังคงไว้ซึ่งการได้สัมผัสกับธรรมชาติอย่างแท้จริง นั่นก็คือว่าการท่องเที่ยวทางน้ำต้องเน้นความปลอดภัย มีชูชีพให้กับนักท่องเที่ยวทุกคน เจ้าของสวนต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างมีอาชีพ ส่วนท่านเจ้าของเรือเน้นเรื่องการบริการ โดยมีคุณมนูญ เป็นศูนย์กลางการจัดการหาเรือให้นักท่องเที่ยวและประสานงานไปทางสวน เมื่อเสร็จสิ้นการทัวร์คลองแล้ว จะมาแวะพักผ่อนหย่อนใจที่สวนเกษตรคชสาร ริมแม่น้ำนครชัยศรี โดยเป็นสวนที่ได้รับการดูแลจากทีมงานนิเทศสารเทคโนโลยีชาวบ้าน ที่นี้มีไม้ผลหลายชนิดให้ชม และยังมีผลอีกหลายชนิดให้ชิมด้วย ”

สำหรับพื้นที่ในเขตลาดกระบัง นับว่ามีจุดเด่นหลายประการที่เหมาะสมต่อการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำ เริ่มตั้งแต่เป็นพื้นที่ที่มีคลองเชื่อมต่อกันมากมาย ตลอดจนน้ำในลำคลองยังมีความสะอาดอยู่มากเมื่อเทียบกับพื้นที่อื่น ๆ ของกรุงเทพมหานคร นอกจากนั้นตลอดริมคลองยังเป็นที่ตั้งของวัด ซึ่งเป็นสถานที่สำคัญทางศาสนาหลายวัดด้วยกัน เช่น วัดลานบุญ วัดสังฆราชา วัดลาดกระบัง และวัดปลูกศรัทธา เป็นต้น จุดเด่นของวัดคือสำคัญคือ เป็นที่รวมของปลาธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพราะฉะนั้นหน้าวัดจึงมีความเหมาะสมสำหรับพักผ่อนหย่อนใจ โดยแต่ละวัดมีประวัติอันยาวนาน เหมาะแก่การศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมเป็นอย่างยิ่ง ตลอดจนมีฝูงคลองยังปรากฏวิถีชีวิตความเป็นอยู่แบบไทย ๆ ให้เห็นอยู่ ไม่ว่าจะเป็นการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทั้งเลี้ยงเป็ด เลี้ยงปลา ทำเกษตรแบบผสมผสาน การจำหน่ายสินค้าเกษตร สินค้าอุปโภคบริโภคริมคลอง ความสะดวกอีกประการที่สำคัญคือ พื้นที่เขตลาดกระบังไม่ไกลจากตัวเมืองมากนัก มีการคมนาคมที่สะดวกสามารถเดินทางได้หลายเส้นทาง เช่น รถยนต์ รถไฟ พื้นที่บริเวณรอบ ๆ เขตลาดกระบัง ยังใกล้กับแหล่งพักผ่อนหย่อนใจหลายแห่ง เช่น สวนหลวง ร.9 และในทิศตะวันออกไม่ไกลนักก็ยังคงติดกับจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งเป็นที่ตั้งของวัดหลวงพ่อโสธร อันเป็นที่เคารพสักการะของประชาชนทั่วไป

กรอบแนวความคิดในงานวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

ผลการศึกษา

การศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำเขตลลดากระบ้ง จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการ ข้อมูลจากนักท่องเที่ยว และการศึกษาข้อมูลทุติยภูมิเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางน้ำ ผลการศึกษามีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ผู้ประกอบการท่องเที่ยวทางน้ำ

ในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้ประกอบการท่องเที่ยวทางน้ำ เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้ประกอบการลักษณะของผู้ประกอบการตลอดจนความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการท่องเที่ยวทางน้ำ โดยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการในสถานที่ต่าง ๆ 3 แห่งด้วยกัน คือ ตลาดน้ำตลิ่งชัน เกาะเกร็ด และตลาดคอนวอย ทั้งหมด 85 ราย และสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่ประกอบธุรกิจตามแนวฝั่งคลองต่าง ๆ ในเขตลลดากระบ้ง จำนวน 9 ราย เพื่อการศึกษาแนวโน้มความเป็นไปได้ในการจัดการการท่องเที่ยวทางน้ำของเขตลลดากระบ้ง

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวทางน้ำ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา และอาชีพหลักมีรายละเอียดดังนี้ (ตารางที่ 1)

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ร้อยละ 68.2 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 31.8 เป็นเพศชาย

อายุของผู้ประกอบการร้อยละ 50.6 มีอายุมากกว่า 44 ปี รองลงมา ร้อยละ 27.1 มีอายุระหว่าง 35 – 44 ปี ที่เหลืออีกร้อยละ 22.4 มีอายุต่ำกว่า 35 ปี

สถานภาพสมรสของผู้ประกอบการส่วนใหญ่ร้อยละ 74.1 แต่งงานแล้วอยู่ด้วยกัน รองลงมา ร้อยละ 20 มีสถานภาพเป็นโสด และส่วนน้อย ร้อยละ 5.9 มีสถานภาพเป็นหม้าย/หย่า/แยกกันอยู่

ในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งระดับการศึกษาของผู้ประกอบการท่องเที่ยวทางน้ำเป็น 3 ระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่า ผลการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ร้อยละ 36.5 มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่าร้อยละ 32.9 มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาถึงอนุปริญญา และอีกร้อยละ 30.6 มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา

อาชีพหลักของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวทางน้ำ ส่วนใหญ่ร้อยละ 38.8 มีอาชีพค้าขาย รองลงมา ร้อยละ 8.2 ประกอบอาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 17.6 ประกอบอาชีพทางเกษตร และร้อยละ 7.1 ประกอบอาชีพไม่แน่นอน คือ รับจ้างทั่วไปและเป็นแม่บ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภูมิฐานะเดิมของผู้ประกอบการส่วนใหญ่ร้อยละ 65.9 เป็นคนในชุมชนนั้นมาก่อน และอีกร้อยละ 34.1 เป็นผู้ประกอบการที่ย้ายถิ่นฐานที่ตั้งมาประกอบอาชีพในชุมชน หมายถึงไม่ใช่คนในชุมชนนั้นมาก่อน

ตารางที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ประกอบการ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
สถานที่ท่องเที่ยว		
ตลาดน้ำดอนหวาย	34	40.00
ตลาดน้ำเกาะเกร็ด	26	30.60
ตลาดน้ำตลิ่งชัน	25	29.40
เพศ		
หญิง	58	68.20
ชาย	27	31.80
อายุ (ปี)		
น้อยกว่า 25	6	7.10
25 – 34	13	15.30
35 – 44	23	27.10
มากกว่า 44	43	50.60
สถานภาพสมรส		
สมรสแล้วอยู่ด้วยกัน	63	74.10
โสด	17	20.10
หม้าย / หย่า / แยกกัน	5	6.80
การศึกษา		
ระดับประถมศึกษา	26	30.60
ระดับมัธยมศึกษา ถึง อนุปริญญา	28	32.90
ระดับปริญญาตรี หรือ สูงกว่า	31	36.50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพหลัก		
ค้าขาย	33	38.80
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	24	28.20
เกษตรกรรวม	15	17.60
พนักงานบริษัทเอกชน	7	8.20
รับจ้างทั่วไป , แม่บ้าน	6	7.20
ภูมิฐานะ		
เป็นคนในชุมชน	56	65.9
ไม่ใช่คนในชุมชนเดิม	29	34.1

ลักษณะของการประกอบธุรกิจ

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการจำนวน 85 ราย พบว่ามีผู้ประกอบการส่วนใหญ่ร้อยละ 50.6 ได้ประกอบธุรกิจมาเป็นเวลา 1 – 4 ปี ร้อยละ 34.1 ได้ประกอบธุรกิจมา 5 – 8 ปีส่วนน้อย ร้อยละ 15.3 ได้ทำธุรกิจมากกว่า 8 ปีแล้ว ลักษณะการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ร้อยละ 65.9 เป็นพ่อค้า – แม่ค้าในเรือและแผงลอย อีกร้อยละ 34.1 ประกอบร้านอาหาร และขายของที่ระลึก

การเข้าร่วมธุรกิจการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการส่วนใหญ่ร้อยละ 67.1 ได้เป็นสมาชิกของชมรมการท่องเที่ยว อีกร้อยละ 32.9 ไม่ได้เป็นสมาชิกของชมรมการท่องเที่ยว

ในเรื่องการเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจผู้ประกอบการส่วนใหญ่ร้อยละ 80 ไม่เคยรับฝึกอบรม และอีกร้อยละ 20 เคยเข้าฝึกอบรม

ผู้ประกอบการมีเหตุผลในการเข้าร่วมธุรกิจท่องเที่ยวทางน้ำหลายประการส่วนใหญ่ร้อยละ 49.6 เพื่อหารายได้รองลงมาร้อยละ 16.8 ประกอบธุรกิจเพื่อขายผลผลิตทางการเกษตรของตนเอง และร้อยละ 13.7 , 11.5 และ 8.4 ให้เหตุผลเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ชอบและใจรัก และสืบทอดจากบิดา – มารดา ตามลำดับ

ในเรื่องความสามารถเกี่ยวกับใช้ภาษาต่างประเทศซึ่งนับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของผู้ประกอบการธุรกิจ เพื่อบริการนักท่องเที่ยวต่างประเทศนั้น พบว่าผู้ประกอบการสามารถใช้ภาษาต่างประเทศได้ส่วนใหญ่ร้อยละ 72.2 ใช้ภาษาอังกฤษได้บ้างรองลงมาร้อยละ 19.4 และร้อยละ 8.3 สามารถใช้ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นตามลำดับ (ในตารางที่ 2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 ลักษณะของการประกอบการท่องเที่ยวทางน้ำ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาในการประกอบการ (ปี)		
1 – 4	43	50.60
5 – 8	29	34.10
มากกว่า 8	13	15.30
ลักษณะของธุรกิจ		
พ่อค้า – แม่ค้า เรือ / แพงลอย	56	65.90
ร้านอาหาร และขายของที่ระลึก	29	34.10
การเข้าร่วมสมาชิกชมรมท่องเที่ยว		
เป็นสมาชิก	57	67.10
ไม่เป็นสมาชิก	28	32.90
การเข้าฝึกอบรม		
ไม่เคย	68	80.00
เคย	17	20.00
เหตุผลในการเข้าร่วมธุรกิจ		
หารายได้	65	49.60
ขายผลผลิตทางการเกษตร	22	16.80
สนับสนุนการท่องเที่ยว	18	13.70
ชอบ / ใจรัก	15	11.50
สืบทอดอาชีพจากบิดา – มารดา	11	8.40
ความสามารถในการใช้ภาษา		
ภาษาอังกฤษ	52	72.20
ภาษาจีน	14	19.40
ภาษาญี่ปุ่น	6	8.30

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการท่องเที่ยวทางน้ำ

ในการวัดระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ โดยวัดจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ตั้งข้อสังเกตไว้จากประเด็นที่คาดว่าจะมีผลกระทบต่อธุรกิจท่องเที่ยวทางน้ำ เช่น เส้นทางคมนาคม ถนน ป้ายสัญลักษณ์บอกทางที่จอร์จ ทาเทียบเรือ ที่พัก โรงแรม บริการต่าง ๆ ด้านร้านอาหาร ห้องน้ำ / สุขา เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบขยะมูลฝอย การบำบัดน้ำเสีย ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว สภาพภูมิทัศน์ แม่น้ำลำคลอง การรักษาเอกลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่น เป็นต้น ซึ่งตัวแปรเหล่านี้ เป็นตัวแปรที่เอื้ออำนวยความ สะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวและในทำนองเดียวกัน หากสถานที่ท่องเที่ยวใดมีความพร้อมต่อระบบ การท่องเที่ยวแล้ว ปัจจัยเหล่านี้จะต้องมีคุณภาพ หรือ มีความเหมาะสมต่อการท่องเที่ยวซึ่งจะทำให้ ธุรกิจท่องเที่ยวมีความยั่งยืนอยู่ได้นาน ดังนั้นจึงได้สอบถามความคิดเห็นจากผู้ประกอบการใน แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ก่อนที่จะนำผลไปจัดการธุรกิจท่องเที่ยวในเขตลาดกระบัง ผลการสอบถาม จากแบบสอบถามได้ข้อสรุป ดังนี้ (ตารางที่ 3)

ผู้ประกอบการได้มีความคิดเห็นในระดับดีจากปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ ถนน – เส้นทางคมนาคม ป้าย – สัญลักษณ์บอกทาง ที่จอดรถ – ท่าเทียบเรือ ร้านอาหาร การบริการด้านอาหาร ห้องน้ำ – ห้อง สุขา ระบบจัดเก็บขยะ การบำบัดน้ำเสีย การให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวสภาพภูมิทัศน์ แม่น้ำ ลำคลอง การรักษาเอกลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่น

สำหรับความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่อยู่ในระดับพอใช้นั้นเป็นปัจจัยเกี่ยวกับ ศูนย์บริการข้อมูล ข่าวสาร ส่วนปัจจัยที่ผู้ประกอบการเห็นว่าควรปรับปรุง คือ ที่พัก / โรงแรม

ดังนั้น ในการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำในเขตลาดกระบังจึงต้องคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าว ที่ได้สอบถามจากผู้ประกอบการธุรกิจด้านนี้ เพื่อส่งผลให้การประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวทางน้ำได้ มีคุณภาพที่เหมาะสมอย่างยั่งยืนตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการ และนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 3 ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ

ความคิดเห็น	คุณภาพ/ความเหมาะสม				\bar{X}	S.D.	ระดับ
	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	ไม่มี, ไป-กลับ			
ถนน/เส้นทางคมนาคม	47.10	35.30	17.60	-	2.29	0.75	ดี
ป้าย / สัญลักษณ์บอกทาง	43.50	31.80	24.70	-	2.18	0.80	ดี
ที่จอดรถ / ท่าเทียบเรือ	43.50	27.10	29.40	-	2.14	0.84	ดี
ที่พักโรงแรม / โรงแรม	4.70	28.20	35.30	31.80	1.05	0.89	ปรับปรุง
บริการอาหาร	60.00	35.30	4.70	-	2.55	0.58	ดี
ห้องน้ำ / สุขา	50.60	27.10	22.40	-	2.28	0.81	ดี
ระบบจัดเก็บขยะ / บำบัดน้ำเสีย	55.30	28.20	16.50	-	2.38	0.75	ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ความคิดเห็น	คุณภาพ/ความเหมาะสม				\bar{X}	S.D.	ระดับ
	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	ไม่มี ไป-กลับ			
ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร การให้ความปลอดภัยแก่ นักท่องเที่ยว	35.30	50.60	14.10	-	2.21	0.67	พอใช้
สภาพภูมิทัศน์ แม่น้ำ / ลำคลอง	54.10	36.50	9.40	-	2.44	0.66	ดี
การรักษาเอกลักษณ์ของ ชุมชนท้องถิ่น	63.50	30.60	5.90	-	2.57	0.60	ดี
	64.70	31.80	3.50	-	2.61	0.55	ดี

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการในเขตลาดกระบังที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำ

ในเขตลาดกระบังยังไม่มีรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำอย่างเป็นทางการ และยังขึ้นเพียงแต่มีการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำบ้างเป็นครั้งคราว และไม่มีรูปแบบที่แน่นอนจึงทำให้มีผู้ประกอบการหลายรายที่สนใจในการประกอบธุรกิจการท่องเที่ยว ถ้าหากมีการจัดรูปแบบให้เป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการสร้างความมั่นคงของอาชีพนี้ และเป็นที่พึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้วย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้สอบถามและสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่สนใจเข้าร่วมโครงการจำนวน 9 ราย ที่มีธุรกิจมีผลผลิตมีผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เพื่อบริการนักท่องเที่ยวตามเส้นทางน้ำในเขตลาดกระบัง ดังนี้ (ตารางที่ 4)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการในเขตลาดกระบังเกี่ยวกับเพศ ส่วนใหญ่ร้อยละ 77.78 เป็นเพศหญิง อายุส่วนใหญ่ร้อยละ 44.45 อยู่ระหว่าง 35 – 44 ปี สถานภาพสมรสส่วนใหญ่ร้อยละ 88.89 ได้สมรสแล้วอยู่ด้วยกัน มีการศึกษาทั้งหมดอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงตอนปลายสายอาชีพ ผู้ประกอบการมีอาชีพหลักส่วนใหญ่ร้อยละ 55.55 รับจ้างทั่วไป เช่น ขับแท็กซี่และนวดแผนโบราณ รองลงมาร้อยละ 33.34 มีอาชีพค้าขายและอีกร้อยละ 11.11 มีอาชีพด้านการเกษตร สำหรับอาชีพเสริมเพื่อให้มีรายได้มากขึ้น ได้แก่ การค้าขาย ร้านอาหาร – แผลงลอย ร้อยละ 55.76 ทำน้ำพริก / สมุนไพรร้อยละ 22.22 โดยร่วมกับโครงการหนึ่งผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลของเขตลาดกระบังในขณะนี้ ส่วนอีกร้อยละ 22.22 เป็นเจ้าของเรือ และปลูกต้นไม้ขาย เป็นครั้งคราว

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ร้อยละ 66.67 เป็นคนในชุมชนเขตลาดกระบังอีกร้อยละ 33.33 นั้นเป็นผู้อพยพย้ายถิ่นฐานมาจากที่อื่น ทุกรายไม่ได้เป็นสมาชิกชมรมการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื่องจากปัจจุบันการอบรมการท่องเที่ยวในท้องถิ่น เป็นการจัดการโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลจาก เขตลาดกระบัง ซึ่งจัดเป็นครั้งคราว จึงไม่เป็นที่สนใจในกลุ่มผู้ประกอบการ หรือไม่ทราบว่ามีการจัด อบรมขึ้น นอกจากนี้ผู้ประกอบการทั้งหมดไม่สามารถพูดภาษาต่างประเทศได้ ดังนั้น จึงเป็น จุดอ่อนที่จะต้องนำไปแก้ไขปรับปรุงสำหรับหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดธุรกิจการ ท่องเที่ยวในเขตลาดกระบัง

ในเรื่องการสนับสนุนส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่จัดขึ้นใน ชุมชน หรือสถานที่ราชการต่าง ๆ เช่น เขตลาดกระบัง ได้เคยจัดอบรมเกี่ยวกับส่งเสริมการท่องเที่ยว ทางน้ำ คณะกรรมการอาหารและยาได้จัดอบรมเกี่ยวกับการผลิตอาหารให้ปลอดภัยถูกสุขอนามัย กระทรวงอุตสาหกรรม ได้จัดอบรมให้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการผลิตของใช้ให้ถูกหลักการความ ปลอดภัยทางอุตสาหกรรม เพื่อประโยชน์ในการรับรองมาตรฐานคุณภาพทางอาหารและยาอย่างไร ก็ตามผู้ประกอบการยังไม่ได้รับข่าวสารให้ไปเข้าร่วมการฝึกอบรมได้เต็มที่มิ จากการสำรวจมี ผู้ประกอบการเพียงร้อยละ 33.33 ที่เข้าร่วมการฝึกอบรม ส่วนใหญ่อีกร้อยละ 66.67 ยังไม่ได้รับการ ฝึกอบรม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังกล่าว เพื่อทำ ให้ผลผลิตของผู้ประกอบการ ได้มีคุณภาพไว้บริการนักท่องเที่ยวได้เต็มที่ ทั้งนี้ ผู้ประกอบการทุกราย สนใจที่ให้ความร่วมมือในการฝึกอบรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเข้าร่วม โครงการท่องเที่ยวทางน้ำ ในเขตลาดกระบัง

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการท่องเที่ยวทางน้ำ

รายการ	จำนวน (n = 9)	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	7	77.78
ชาย	2	22.22
อายุ (ปี)		
25 – 34	2	22.22
35 – 44	4	44.45
มากกว่า 44	3	33.33
สถานภาพสมรส		
สมรสแล้ว	8	88.89
หม้าย / หย่าร้าง	1	11.11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (n = 9)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนต้น	3	33.33
มัธยมศึกษาตอนปลาย	6	66.67
อาชีพหลัก		
รับจ้างทั่วไป	5	55.55
ค้าขาย	3	33.34
เกษตรกรรม	1	11.11
อาชีพเสริม		
ค้าขาย (ร้านอาหาร ร้านแผงลอย)	5	55.56
ปลูกต้นไม้ เจ้าของเรือ)	2	22.22
อื่น ๆ (ทำน้ำพริก สมุนไพร)	2	22.22
ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ		
ไม่ได้	9	100.00
ภูมิลำเนาเดิม		
อยู่ในชุมชน	6	66.67
ย้ายมาจากที่อื่น	3	33.33
เป็นสมาชิกของชมรมการท่องเที่ยวในท้องถิ่น		
ไม่เป็น	9	100.00
การเข้ารับฝึกอบรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยว		
ไม่เคย	6	66.67
เคย	3	33.33
การได้รับความช่วยเหลือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยว		
ไม่เคย	8	88.89
เคย	1	11.11
ความสนใจในการเข้าร่วมโครงการท่องเที่ยวทางน้ำในเขตลาคะบัง		
สนใจ	9	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการในเขตลาดกระบัง

ผู้ประกอบการในเขตลาดกระบังได้มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำในเขตลาดกระบังหลายประการ ดังนี้

1. ในเรื่องความพร้อมพร้อมของผู้ประกอบการนั้น ผู้ประกอบการต้องการให้มีหน่วยงานต่าง ๆ จัดฝึกอบรม และส่งเสริมการท่องเที่ยวทางน้ำด้วยความร่วมมือของกลุ่มชาวบ้าน ที่มีที่อยู่อาศัยตามแนวลำคลองต่าง ๆ
2. ในเรื่องของเงินทุน นั้นผู้ประกอบการต้องการให้หน่วยราชการเข้ามาช่วยเหลือ และส่งเสริม ตลอดจนให้คำแนะนำเกี่ยวกับการลงทุนในการทำธุรกิจการท่องเที่ยวทางน้ำ
3. ผู้ประกอบการต้องการให้หน่วยราชการเข้ามาดูแลระบบการท่องเที่ยวทางน้ำ โดยให้จัดเรือ รับ – ส่ง นักท่องเที่ยวไปตามลำคลองต่าง ๆ ให้นักท่องเที่ยวเยี่ยมชมตามบ้านเรือน ไทยโบราณเยี่ยมชมสวนเกษตรธรรมชาติต่าง ๆ ที่ยังคงอนุรักษ์ไว้อยู่มากมายตามแนวคลองต่าง ๆ ของเขตลาดกระบัง เพื่อส่งเสริมให้ชาวบ้านมีรายได้จากการเข้าร่วมธุรกิจท่องเที่ยว เช่น จัดบริการให้เยี่ยมชมบ้าน ชมสวนเกษตร ขายผลผลิตทางการเกษตรชมการสาธิตทำผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่
4. ลักษณะการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำควรทำเป็นเครือข่ายกับการท่องเที่ยวทางน้ำ ในสถานที่อื่น ๆ ทั่วไป และทำเป็นประจํามีการกำหนดเวลา และเส้นทางที่แน่นอน และราคาค่าบริการไม่สูงเกินไป เพื่อสร้างความประทับใจแก่ลูกค้าที่มาใช้บริการจะได้ช่วยกันบอกโฆษณาให้เพื่อน ๆ หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องได้เข้ามาท่องเที่ยวต่อไป
5. ผู้ประกอบการได้เสนอแนะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาจัดการท่องเที่ยวทางน้ำพร้อมกับการดูแลควบคุมความสะอาดของลำคลอง ควบคุมดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว
6. กำหนดจุดแวะชมตามสถานที่สำคัญต่าง ๆ เช่น วัดเก่าแก่ มีพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์เป็นที่เคารพนับถือของชาวพุทธในเขตลาดกระบัง เช่น วันลานบุญ วัดลาดกระบัง วัดปลูกศรัทธา เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีโบสถ์ทางศาสนาคริสต์ มีคูหาที่สวยงามของชาวมุสลิมซึ่งนักท่องเที่ยวจะได้ชื่นชมกับธรรมชาติได้ดูวิถีชีวิตของชาวไทยโบราณที่อยู่อาศัยร่วมกันอย่างผสมผสานได้เป็นอย่างดีในทุกศาสนาทั้งชาวไทยพุทธ ไทยอิสลาม และคริสต์ศาสนา ซึ่งจุดและชมนั้น ผู้ประกอบการเสนอแนะให้หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เข้ามาช่วยประสานงานกับชาวบ้านให้นำเสนอผลผลิตต่าง ๆ ที่ชาวบ้านผลิตได้ตามวิถีชีวิตเดิม อาจเป็นการสาธิตโชว์ให้นักท่องเที่ยวได้ชมไปด้วย เช่น การทำไข่เค็มใบเตย การทำหมี่กรอบโบราณ การประคบสมุนไพร การนวดแผนโบราณ ตลอดจนการทำเครื่องจักรสาน ไม้ประดับ ไม้ประดิมต่าง ๆ ซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวได้ความรู้และความเพลิดเพลิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำ

ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำเขตลาคกระบ้ง

เขตลาคกระบ้งมีผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวบ้านมากมายที่เกิดจากความร่วมมือของกลุ่มแม่บ้าน กลุ่มอาชีพหนึ่งผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล (OTOP) กลุ่มธุรกิจขนาดย่อม (SME) ในเขตลาคกระบ้ง มีสินค้ามากมายน่าสนใจ ดังนี้ (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 รายชื่อสินค้าของเขตลาคกระบ้ง

ชื่อสินค้า	รายละเอียด	แขวง/เขต	กลุ่มผู้ผลิต
สินค้าประเภทเครื่องดื่ม			
กระชายดำ	กระชายดำ บรรเทาโรคปวดท้อง โรคบิด เบาหวาน บำรุงหัวใจ มะเร็งลำไส้	แขวงทับยาว	กลุ่มสมุนไพรสร้างสรรค์
ชาชนิดขงละลาย	ชาชนิดขงละลาย คำฝอย ใบหม่อน (OTOP)*	แขวงขุมทอง	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร หลวงแพ่ง
ใบชา	ชาใบหม่อน ชาหญ้าไต้ใบ ใบชาดอก คำฝอย ใบชาลูกไต้ใบ (OTOP)	แขวงขุมทอง	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร หลวงแพ่ง
น้ำส้มเกล็ดหิมะ	น้ำส้มเกล็ดหิมะ แนนท์ แอนด์ เฟรช	แขวงคลองสอง ต้นนุ่น	กลุ่มน้ำส้มเกล็ดหิมะ แนนท์ แอนด์ เฟรช
แยมตับปรอดน้ำเสาวรต	แยมตับปรอดน้ำเสาวรต อร่อย สะอาดถูกหลักอนามัย	แขวงทับยาว	กลุ่มสมุนไพรสร้างสรรค์
สินค้าประเภทอาหาร			
ขนมใบไม้	ขนมใบไม้	แขวงลาคกระบ้ง	กลุ่มผลิตขนมเปียะ
ขนมเปียะ	ขนมเปียะ ขนาดเล็ก และขนาดใหญ่	แขวงลาคกระบ้ง	กลุ่มผลิตขนมเปียะ
สาหร่ายปรุงรส	สาหร่ายปรุงรส	เขตลาคกระบ้ง	กลุ่มเบเกอร์รี่ดำควน
ข้าวตังหน้า ธัญพืช	ข้าวตังหน้าธัญพืช ถั่วทอดชาเขียว ปั้นขลิบ กล้วยธัญพืช	เขตลาคกระบ้ง	กลุ่มแม่บ้าน วัชรราชโกษา
ซอสกล้วย	ซอสกล้วย	แขวงทับยาว	กลุ่มสมุนไพรสร้างสรรค์
น้ำสลัดชั้นควิก	น้ำสลัดชั้นควิก ใช้เป็นน้ำสลัด	แขวงทับยาว	กลุ่มสมุนไพรสร้างสรรค์
หมี่กรอบ สมุนไพร	ไม้อีสี่ มีส่วนผสมของเม็ดมะม่วง หิมพานต์ และ โปรตีนเกษตร ใช้ มะขามเปียก ใบมะกรูด เหมาะสำหรับ คนรักสุขภาพ คนทานมังสะวิรัต (OTOP)	แขวงคลองสอง ต้นนุ่น	กลุ่มอาชีพอนุรักษ์ขนมไทย เขตลาคกระบ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ชื่อสินค้า	รายละเอียด	แขวง/เขต	กลุ่มผู้ผลิต
อาหารสำเร็จรูป	สลัดแขก ปอเปี๊ยะสด อาหารสำเร็จรูป	เขตลาดกระบัง	กลุ่มแม่บ้าน อสส. และผู้สูงอายุร่วมเกล้า
ส้มตำ	ส้มตำปลอดสารพิษ	เขตลาดกระบัง	กลุ่มส้มตำเค็กวัด
กลุ่มแปรรูปเนื้อสัตว์	หมูสวรรค์ เนื้อสวรรค์	เขตลาดกระบัง	กลุ่มแปรรูปอาหารจากเนื้อสัตว์
น้ำพริก	น้ำพริกปลาร้า มะขามอ่อน น้ำพริกปลาเผา	เขตลาดกระบัง	กลุ่มเครือข่ายร่วมเกล้าดวงพิทักษ์
น้ำพริก	น้ำพริก 4 แซบ ผลิตภัณฑ์สมุนไพร	เขตลาดกระบัง	กลุ่มแม่บ้าน โชน 4 ร่วมเกล้า
ไข่เค็ม	ไข่เค็มสมุนไพร ไข่เยี่ยวม้าชาเขียว ขนมไทย	แขวงทับยาว	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรทับยาว
ข้าวสารหอมทอง	เป็นข้าวสารพร้อมหุง บรรจุอย่างดี เม็ดขาวสวย หุงขึ้นหม้อ	แขวงชุมทอง	กลุ่มเกษตรกรทำนาหอมทอง
สินค้าประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและยา			
ครีมอาบน้ำ	ครีมอาบน้ำเพื่อผิวเนียนกระชับ (Extra vitamin-C)	แขวงทับยาว	กลุ่มสมุนไพรสร้างสรรค์
นํ้านมอาบน้ำ	นํ้านมสำหรับอาบน้ำ สารสกัดจากนํ้านมจะช่วยทำให้ผิวพรรณขาวผุดผ่องขึ้น (OTOP)	แขวงทับยาว	กลุ่มสมุนไพรสร้างสรรค์
นํ้าแร่อาบน้ำ	นํ้าแร่อาบน้ำ จะช่วยลดผดผื่นตามผิวพรรณและทำให้ผิวผ่องขึ้น	แขวงทับยาว	กลุ่มสมุนไพรสร้างสรรค์
สบู่กลีเซอรีน IH	สบู่กลีเซอรีน IH ผสมสมุนไพร สำหรับล้างหน้า ช่วยลดสิว ฝ้า ทำให้หน้านุ่ม ขาวเนียนใสขึ้น (OTOP)	แขวงทับยาว	กลุ่มสมุนไพรสร้างสรรค์
แชมพู	แชมพู (สูตร Extra dry, flyaway hair) สำหรับผมเสียมาก	แขวงทับยาว	กลุ่มสมุนไพรสร้างสรรค์
ครีมนวดผม	ครีมนวดผม (สูตร Extra Care) สำหรับผมเสียมาก	แขวงทับยาว	กลุ่มสมุนไพรสร้างสรรค์
แชมพูสมุนไพรสำหรับสุนัข	แชมพูสมุนไพรสำหรับสุนัขขนยาว	แขวงทับยาว	กลุ่มสมุนไพรสร้างสรรค์
ครีมขัดหน้าขมิ้น	ครีมขัดหน้าขมิ้น มีส่วนผสมของขมิ้นช่วยทำให้หน้าขาว (OTOP)	แขวงทับยาว	กลุ่มสมุนไพรสร้างสรรค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ชื่อสินค้า	รายละเอียด	แขวง/เขต	กลุ่มผู้ผลิต
สกรับขัดผิวขมิ้น และเกลือเคเกลือ	สกรับขัดผิวขมิ้นและเกลือเคเกลือ ช่วย ลดอาการอักเสบและรอยแผลเป็น (OTOP)*	แขวงทับยาว	กลุ่มสมุนไพรรสร้างสรรค์
ผงขัดผิวเนียน	ผงขัดผิวเนียน มีส่วนผสมของขมิ้น และไพรช่วยลวีร์รอย นำผงขัด 1 ส่วนผสมน้ำหรือนมสด 1 ส่วน ขัดให้ ทั่วหน้าหรือบริเวณที่ต้องการ (OTOP)	แขวงทับยาว	กลุ่มสมุนไพรรสร้างสรรค์
เครื่องสำอาง สมุนไพรร	เครื่องสำอางสมุนไพรร นำปรุงสูตร โบราณ เทียนแพนซี	เขตลาดกระบัง	กลุ่มแสงตะวัน
น้ำมันนวด	น้ำมันนวด ถูกประกอบเครื่องสำอาง	เขตลาดกระบัง	กลุ่มสตรีอาสาพัฒนาร่วมเกล้า
น้ำมันหอมระเหย ยูคาลิปตัส IH	น้ำมันหอมระเหยยูคาลิปตัส IH เหมาะสำหรับนวดตัวทำให้ผ่อนคลาย (OTOP)	แขวงทับยาว	กลุ่มสมุนไพรรสร้างสรรค์
พืชมเสนน้ำ	พืชมเสนน้ำ (OTOP)	แขวงทับยาว	กลุ่มสมุนไพรรสร้างสรรค์
สเปรย์ตะไคร้ หอม	สเปรย์ตะไคร้หอม ใช้ฉีดกันยุงและ ไล่แมลง เพียงฉีดตามบริเวณที่ ต้องการความสามารถกันยุงได้นาน ประมาณ 6 ชั่วโมง (OTOP)	แขวงทับยาว	กลุ่มสมุนไพรรสร้างสรรค์
สเปรย์ตะไคร้ หอมไล่ยุงตรา Mosto	สเปรย์ตะไคร้หอมไล่ยุงตรา Mosto (OTOP)*	แขวงทับยาว	กลุ่มสมุนไพรรสร้างสรรค์
สินค้าประเภทเครื่องใช้ และเครื่องประดับตกแต่ง			
กระเป๋าหนัง	กระเป๋าหนังวัว กระเป๋าตังคัก กระเป๋าสะพายทำจากหนังวัว และเพ้นท์สี	แขวงคลองสอง ต้นนุ่น	กลุ่มผลิตภัณฑ์จากหนัง
ซองบุหรืหนัง	ซองบุหรืกระคุม พร้อมที่ใส่ไฟแช็ค ซองบุหรืกระคุม แบบโกปีน ซอง บุหรืกระคุม แบบฝาเสียบด้านหน้า	แขวงคลองสอง ต้นนุ่น	กลุ่มผลิตภัณฑ์จากหนัง
ที่ใส่เศษตังคัก	ที่ใส่เศษตังคัก ทำจากหนังวัว	แขวงคลองสอง ต้นนุ่น	กลุ่มผลิตภัณฑ์จากหนัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ชื่อสินค้า	รายละเอียด	แขวง/เขต	กลุ่มผู้ผลิต
กระเป๋าจากฝักคอบชวา	กระเป๋า และผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ จากฝักคอบชวา	แขวงทับยาว	กลุ่มแม่บ้านทับยาว
ตะกร้าหวาย	ตะกร้าใส่ของแบบเหลี่ยม แบบกลม ตะกร้าใส่ผ้า กระเช้าใส่ของขวัญ แบบกลม ตะกร้าใส่ไวน์ 2 ขวด แบบรูปไข่ ตะกร้าใส่ไวน์ 1 ขวด แบบกลม แบบเหลี่ยม	แขวงลาดกระบัง	กลุ่มทำตะกร้าหวาย
โคมไฟ	โคมไฟผลิตจากไม้ยางพาราเช่น โคมไฟตัว H โคมไฟนกเพนกวิน โคมไฟผ้าเล็ก โคมไฟไม้ไผ่ ผลิตจากไม้ยาง ไม้ไผ่ (OTOP)	แขวงลาดกระบัง	กลุ่มวัดสังฆราชา
โคมไฟอ้อจากหญ้าแฝก	โคมไฟอ้อจากหญ้าแฝก ชุ่มปางช้าง (201247) (OTOP)	แขวงลำปางหลวง	กลุ่มของตกแต่งจากธรรมชาติ (ทดแทนไม้) คุ้มเกล้า
กล้วยไม้ช้างกระ กล้วยไม้เข็มมิเดียม	กล้วยไม้ช้างกระ กล้วยไม้เข็มมิเดียม (OTOP)*	แขวงคลองสองต้นนุ่น	กลุ่มกล้วยไม้ประดิษฐ์
ดอกกล้วยไม้ประดิษฐ์	ดอกกล้วยไม้ช้างกระ ดอกกล้วยไม้เข็มมิเดียม	แขวงคลองสามพระเวศ	กลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์สินเกล้า
ดอกไม้กระดาษ	ดอกไม้กระดาษสาบอนไซ	เขตลาดกระบัง	กลุ่มดอกไม้กระดาษสา วัดสังฆราชา
ภาชนะแก้วพื้นที่สี	ภาชนะแก้วพื้นที่สี	เขตลาดกระบัง	กลุ่มประดิษฐ์พูนสินธานี
พรมรองโทรศัพท์เล็ก	พรมรองโทรศัพท์เล็ก	แขวงคลองสองต้นนุ่น	ห้างหุ้นส่วนจำกัดธาตะนันท์ มาร์เก็ตติ้ง
พรมเช็ดเท้า	พรมเช็ดเท้า มีขนาดมาตรฐาน ให้เลือกมากมาย ชิมซับน้ำได้ดี	แขวงคลองสองต้นนุ่น	ศูนย์พัฒนาส่งเสริมอาชีพ ชุมชนร่วมเกล้า
พรมเช็ดเท้าฟองน้ำ	พรมเช็ดเท้าฟองน้ำ พรมเย็บขอบ	แขวงคลองสองต้นนุ่น	ห้างหุ้นส่วนจำกัดธาตะนันท์ มาร์เก็ตติ้ง
เสื้อผ้าสุนัข	เสื้อผ้าสุนัข	เขตลาดกระบัง	กลุ่มประดิษฐ์ ม. นครินทร์
อ่างปูนปั้น	อ่างน้ำพุ อ่างบัวปูนปั้น	เขตลาดกระบัง	กลุ่มช่างปั้น ลำพู่ทรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ชื่อสินค้า	รายละเอียด	แขวง/เขต	กลุ่มผู้ผลิต
สินค้าประเภทผ้า และเครื่องแต่งกาย			
ผ้าโพกผม	ผ้าโพกผม (OTOP)*	แขวงคลองสอง ต้นนุ่น	กลุ่มหินประดับ
เสื้อผ้าสำเร็จรูป	เครื่องแบบนักเรียน เสื้อผ้าสำเร็จรูป กระเป๋าหนัง	เขตลาดกระบัง	กลุ่มตัดเย็บและหัตถกรรมร่วม เกล้า
เสื้อผ้าปักเลื่อม	เสื้อผ้าปักเลื่อม ปักไหม	เขตลาดกระบัง	กลุ่มปักเลื่อม โชน 11
เสื้อผ้าปักเลื่อม	เสื้อผ้าปักเลื่อม ปักไหม	เขตลาดกระบัง	ศูนย์พัฒนาฝีมือ ร่มเกล้า
ปักผ้า	ปักผ้า ร้อยลูกปัด หินสี สร้อยคอทำไล่ชื่อมือ	เขตลาดกระบัง	กลุ่มพัฒนาศิลปประดิษฐ์ จิตรรา
หินประดับ	หินประดับ (OTOP)*	แขวงคลองสอง ต้นนุ่น	กลุ่มหินประดับ
เข็มขัดหนัง	เข็มขัดหนัง	แขวงคลองสอง ต้นนุ่น	กลุ่มผลิตภัณฑ์จากหนัง
รองเท้านัก	รองเท้าแตะ ทำจากหนังวัว และพื้นที่	แขวงคลองสอง ต้นนุ่น	กลุ่มผลิตภัณฑ์จากหนัง
รองเท้ากระสอบ	รองเท้ากระสอบ รองเท้ากระสอบ สานรองเท้านาน รองเท้าเดือหนีบ (OTOP)	แขวงคลองสอง ต้นนุ่น	กลุ่มผลิตรองเท้าสานร่วมเกล้า
รองเท้านัก	รองเท้านักสุภาพบุรุษ สตรี	เขตลาดกระบัง	กลุ่มทำรองเท้านักชุมชน วัดสังฆราชา

ที่มา :1. Web Site : www.thaitambon.com

(<http://www.thaitambon.com/tambon/tcatamprodt.asp?PROVCODE=10&CODE=11>)

2. ผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จากสำนักงานเขตลาดกระบัง

ความต้องการของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการธุรกิจการท่องเที่ยวทางน้ำ การท่องเที่ยวทางน้ำจะเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวที่นิยมชมชอบแนวอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยทั่วไป ดังนั้น ในการวิจัยจึงได้สัมภาษณ์นักท่องเที่ยวที่นิยมท่องเที่ยวทางน้ำโดยกำหนดกลุ่มเป้าหมายของนักท่องเที่ยวทางน้ำที่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้ไปเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวทางน้ำ 3 แห่ง คือ ตลาดน้ำตลิ่งชัน เกาะเกร็ด และตลาดดอนหวาย รวมทั้งสิ้น 428 คน โดยทำการสัมภาษณ์ ตามแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้กำหนดเพื่อให้ได้ตัวแปรต่าง ๆ มาเป็นองค์ประกอบของการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำเขตลาคกระบัง เพื่อให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ผลการศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยว (ตารางที่ 6) พบว่าข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว คือ

เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 59.30

อายุ ส่วนใหญ่ร้อยละ 34.60 มีอายุระหว่าง 15 – 25 ปี รองลงมาร้อยละ 33.60 มีอายุระหว่าง 26 – 35 ปี ร้อยละ 20.60 มีอายุระหว่าง 36 – 45 ปี และร้อยละ 11.20 มีอายุมากกว่า 45 ปี

สถานภาพสมรส ส่วนใหญ่ร้อยละ 53.5 เป็นโสด และอีกร้อยละ 42.5 แต่งงานแล้ว ส่วนอีกร้อยละ 4 มีสถานภาพเป็นหม้าย หรือแยกกันอยู่

ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวทางน้ำ ส่วนใหญ่ร้อยละ 47.6 จบปริญญาตรี และสูงกว่า รองลงมา มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายถึงอนุปริญญา ร้อยละ 28.6 อีกร้อยละ 23.8 จบการศึกษาระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนต้น

อาชีพ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 32.70 ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน รองลงมาร้อยละ 22.9 เป็นนักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 16.8 ประกอบธุรกิจส่วนตัว เป็นข้าราชการ และรับจ้างทั่วไปในเปอร์เซ็นต์เท่ากัน ร้อยละ 10.7 ส่วนแม่บ้านมีร้อยละ 5.1 และเกษตรกร ร้อยละ 0.9

รายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวทางน้ำ ส่วนใหญ่อยู่ระหว่างเดือนละ 50,000 – 10,000 บาท รองลงมา มีรายได้เดือนละน้อยกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 23.8 และร้อยละ 21.3 มีรายได้เดือนละ 10,001 – 15,000 บาท ร้อยละ 10 มีรายได้เดือนละ 15,000 – 20,000 บาท ร้อยละ 4.7 มีรายได้ 20,001 – 25,000 บาท และร้อยละ 7.7 มีรายได้มากกว่าเดือนละ 25,000 บาท

ภูมิลำเนา ของนักท่องเที่ยวทางน้ำ ส่วนใหญ่ร้อยละ 78.3 เป็นผู้ที่พักอาศัยในกรุงเทพและปริมณฑล รองลงมาร้อยละ 15.9 มาจากภาคกลาง ส่วนภาคอื่น ๆ มีเพียงเล็กน้อย

จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ทำให้ทราบได้ว่านักท่องเที่ยวที่นิยมท่องเที่ยวทางน้ำนั้น ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงที่อยู่ในวัยทำงานเป็นโสด มีอายุประมาณ 25 ปี รายได้ไม่มากนักประมาณ 15,000 บาท ต่อเดือน และพักอาศัยในกรุงเทพ ฯ และปริมณฑล ดังนั้น ในการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะต้องคิดค่าบริการไม่สูงนัก และผู้ประกอบการจะต้องเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ ประเภทของที่ระลึกให้ถูกใจวัยรุ่นและวัยทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว

รายการ	จำนวน (n = 428)	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	254	59.30
ชาย	174	40.70
อายุ		
15-25 ปี	148	34.60
26-35 ปี	144	33.60
36-45 ปี	88	20.60
มากกว่า 45 ปีขึ้นไป	48	11.20
สถานภาพสมรส		
โสด	229	53.50
สมรส	182	42.50
หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	17	4.00
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา/มัธยมศึกษาตอนต้น	102	23.80
มัธยมศึกษาตอนปลาย/อนุปริญญา	122	28.60
ปริญญาตรี/สูงกว่าปริญญาตรี	204	47.6
อาชีพ		
พนักงานบริษัทเอกชน	140	32.70
นักเรียน/นักศึกษา	98	22.90
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	72	16.80
รับจ้างทั่วไป	46	10.70
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	46	10.70
แม่บ้าน	22	5.10
เกษตรกร	4	0.90
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)		
น้อยกว่า 5,000	102	23.80
5,000-10,000	139	32.50
10,001-15,000	91	21.30
15,001-20,000	43	10.00
20,001-25,000	20	4.70
มากกว่า 25,000	33	7.70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (n = 428)	ร้อยละ
ภูมิภาค-ที่อยู่ปัจจุบัน		
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	335	78.30
ภาคกลาง	68	15.90
ภาคตะวันออก	9	2.10
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	8	1.90
ภาคเหนือ	5	1.20
ภาคใต้	2	0.50
ภาคตะวันตก	1	0.20

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวทางน้ำ

จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวที่นิยมเที่ยวทางน้ำเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ หลักหรือความต้องการของนักท่องเที่ยวที่สนใจมากที่สุด 3 อันดับแรก (ตารางที่ 7) คือ

1. ความต้องการเรียนรู้วิถีชีวิตระหว่างธรรมชาติ กับชุมชน สายน้ำ ลำคลอง และศึกษาประวัติศาสตร์ไปด้วย
2. เพื่อชมศาสนสถาน และนมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้เป็นสิริมงคลแก่ชีวิต เป็นกำลังใจในการประกอบอาชีพต่อไป
3. เยี่ยมชม และซื้อผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ตลอดจนของที่ระลึกในท้องถิ่น

ตารางที่ 7 กิจกรรมท่องเที่ยวทางน้ำที่นักท่องเที่ยวสนใจ

รายการ	จำนวน (n = 248)	ร้อยละ
1. การเรียนรู้วิถีชีวิตระหว่างธรรมชาติกับชุมชน สายน้ำ ลำคลอง และประวัติศาสตร์	186	43.70
2. เที่ยวชมศาสนสถาน/นมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์	127	29.70
3. เยี่ยมชมและซื้อผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร/ของที่ระลึกใน ท้องถิ่น	94	22.0
4. อื่น ๆ เช่น การสาธิตต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิต ของชุมชน	21	4.60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการจัดการธุรกิจท่องเที่ยวทางน้ำในเขตลาคกระบังให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวสามารถจัดได้หลายเส้นทางซึ่งแต่ละเส้นทางนั้นใช้เวลาเพียง 1 วัน และมีค่าใช้จ่ายไม่สูง เนื่องจากนักท่องเที่ยวมีรายได้น้อยถึงปานกลางต้องการความสะดวกในการเดินทางจากที่พักอาศัยของนักท่องเที่ยว ในขณะที่เดียวกันผู้ประกอบการมีความพร้อมที่จะจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การสาธิตการทำอาหารและขนมพื้นบ้าน การให้อาหารปลา การเข้าชมสวนเกษตรธรรมชาติ เป็นต้น

ปัญหาและอุปสรรคที่นักท่องเที่ยวทางน้ำได้ ประสบมามีหลายประการ ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้จะได้นำมาเป็นแนวทางแก้ไขให้เกิดขึ้นในการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำเขตลาคกระบังต่อไป ปัญหาเหล่านี้ได้แก่

1. ปัญหาที่นักท่องเที่ยวพบมากที่สุดคือ ที่จอดรถไม่เพียงพอ
2. ห้องน้ำไม่สะอาด และมีไม่เพียงพอ
3. ป้ายบอกทางไม่ชัดเจน เนื่องจากเส้นทางน้ำมักจะอยู่ห่างจากเส้นทางถนนหลักเข้าไปตามตรอกซอยเล็กน้อยเป็นปัญหาในการใช้เส้นทางบก จึงทำให้ไม่สะดวกในการเดินทาง
4. ปัญหาเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติในการท่องเที่ยวซึ่งการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำจะต้องมีการแนะนำจุดต่าง ๆ ให้นักท่องเที่ยวเข้าใจก่อนที่จะลงเรือเดินทางท่องเที่ยวตามเส้นทางต่าง ๆ
5. มีของที่ระลึกให้เลือกซื้อน้อยอีกทั้งราคาแพง
6. อาหารไม่ถูกสุขอนามัย
7. ความสะดวกปลอดภัยจากที่พัก และการนั่งเรือ

ถึงแม้ว่านักท่องเที่ยวที่นิยมทางน้ำจะพบปัญหาอยู่หลายประการแต่ก็ยังมีความรู้สึกพอใจในการท่องเที่ยวทางน้ำในทุกครั้ง ผลการสำรวจความพึงพอใจหลังจากเสร็จภารกิจการท่องเที่ยวทางน้ำแล้ว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ร้อยละ 73.6 บอกว่าพอใจที่ได้เดินทางมาท่องเที่ยวทางน้ำ อีกร้อยละ 16.10 บอกว่าพอใจมาก และรู้สึกเฉย ๆ เพียงร้อยละ 10.30 แสดงว่าปัญหาต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวพบเห็นมานั้นเป็นปัญหาเล็กน้อยสามารถแก้ไขให้ลุล่วงต่อไปได้ และความคิดเห็นว่าจะแนะนำให้ผู้อื่นมาท่องเที่ยวต่อไปอีก หรือไม่นั้นนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ร้อยละ 73.10 ตอบว่าแนะนำ และร้อยละ 18.50 ตอบว่าแนะนำแน่นอน ส่วนร้อยละ 7.90 และ 0.50 ตอบว่า ยังไม่แน่ใจ และไม่แนะนำตามลำดับ ดังนั้นในการจัดการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้นักท่องเที่ยวที่นิยมเที่ยวทางน้ำได้ทราบนั้นพบว่าเพื่อน ๆ นักท่องเที่ยวก็เป็นช่องทางหนึ่งที่สามารถบอกข่าวสารต่อ ๆ กันไปได้ (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 ความรู้สึกและการแนะนำผู้อื่นในการเดินทางมาท่องเที่ยวทางน้ำ

รายการ	จำนวน (n = 428)	ร้อยละ
ความรู้สึกต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวทางน้ำ		
พอใจ	315	73.60
พอใจมาก	69	16.10
เฉยๆ	44	10.30
การแนะนำผู้อื่นให้มาท่องเที่ยวทางน้ำ		
แนะนำ	313	73.10
แนะนำแน่นอน	79	18.50
ยังไม่แน่ใจ	34	7.90
ไม่แนะนำ	2	0.50

แหล่งข่าวสารที่ทำให้นักท่องเที่ยวทางน้ำได้ทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ ที่เปิดบริการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำนั้นนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ร้อยละ 32.10 ได้ทราบจากสื่อโทรทัศน์ ร้อยละ 16.2 ได้รับทราบจากหนังสือพิมพ์ร้อยละ 15.70 ทราบจากป้ายโฆษณา และแผ่นพับ ร้อยละ 15.50 ได้รับทราบจากชมรมการท่องเที่ยว ร้อยละ 9.90 ทราบจากเว็บไซต์การท่องเที่ยว ร้อยละ 8.10 ได้รับทราบจากวิทยุ และร้อยละ 2.6 ได้รับทราบจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 แหล่งข่าวสารที่ได้รับทราบเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางน้ำ

รายการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	280	32.10
หนังสือพิมพ์/นิตยสาร	141	16.20
ป้าย/แผ่นพับเผยแพร่	137	15.70
กลุ่ม/ชมรมการท่องเที่ยว	135	15.50
เว็บไซต์การท่องเที่ยว	86	9.90
วิทยุ	71	8.10
เจ้าหน้าที่รัฐ	23	2.60
รวม	873	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากศักยภาพพื้นที่เขตลาดกระบังที่มีอยู่ ไม่ว่าจะเป็นความต้องการของนักท่องเที่ยว หรือ ความพร้อมของผู้ประกอบการ การจัดการท่องเที่ยวทางน้ำโดยนำทรัพยากรที่มีอยู่แล้วมาจัดการให้เกิดมูลค่าเพิ่มและเกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น ประกอบกับแนวทางการพัฒนาที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้นี้ น่าจะเป็นการเพิ่มศักยภาพให้กับเขตลาดกระบังในด้านการจัดการท่องเที่ยวมากขึ้น ซึ่งการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำ อาจจะทำในรูปแบบผสมผสานระหว่างการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยให้เป็นทางเลือกหนึ่งของการท่องเที่ยวระยะสั้นภายในหนึ่งวัน ถ้ารูปแบบการท่องเที่ยวลักษณะนี้ประสบความสำเร็จโดยความร่วมมือของชุมชน ในอนาคตอาจมีการจัดการท่องเที่ยวในรูปแบบของการพักผ่อนหรือที่เรียกว่าโฮมสเตย์ก็ได้

การสนับสนุนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

การจัดการการท่องเที่ยวทางน้ำเขตลาดกระบัง สามารถที่เป็นไปได้ในการดำเนินการ โดยการสนับสนุนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งมีแนวคิดสอดคล้องกับการศึกษาในครั้งนี้ดังนี้

สำนักงานเขตลาดกระบัง

เนื่องจากปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายที่จะมุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์เดียวกับแผนพัฒนากรุงเทพมหานครฉบับปัจจุบัน ในด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคม สาขาการท่องเที่ยว ซึ่งมุ่งเน้นให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณี การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ ตามวิสัยทัศน์ “ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยภูมิปัญญาท้องถิ่น และรักษาสิ่งแวดล้อม เพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ”

โดยสำนักงานเขตลาดกระบัง ได้นำจุดเด่นของพื้นที่และการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำตามกรอบยุทธศาสตร์ดังกล่าว ด้วยการกำหนดโครงการฟื้นฟูตลาดน้ำและแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นเขตลาดกระบัง เพื่อทำให้เกิดผลในเชิงบูรณาการสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่ และทำให้เกิดผลในการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่จะร่วมกันอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีและสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะเป็ผลดีต่อโครงการอื่น ๆ เช่น โครงการหน้าบ้านน้อมอง โครงการคลองสวยน้ำใส ฯลฯ สำหรับสถานที่ดำเนินการคือบริเวณริมฝั่งคลองประเวศบุรีรมย์ และบริเวณที่ว่างติดกับอาคารสำนักงานเขตลาดกระบังและสถานีตำรวจนครบาลจรเข้หล่อ (เดิม) รวมทั้งสถานที่ของโรงเรียนพรตพิทยพยัต บางส่วน โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ที่จะเดินทางเข้าสู่พื้นที่ จากสนามบินสุวรรณภูมิ และนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่จะเดินทางท่องเที่ยวในเขต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรุงเทพ และปริมณฑล โดยทางรถยนต์ และรถไฟสายตะวันออก (สถานีหัวตะเข้) จำนวนอย่างน้อยวันละ 1,500 คน (สำนักงานเขตลาดกระบัง, 2548)

กองการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร

กองการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร ได้จัดทำโครงการ “การจัดทำแผนแม่บทเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2548-2552)” มีวัตถุประสงค์เพื่อให้กรุงเทพมหานครมีแผนยุทธศาสตร์ ที่มีการกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจในการพัฒนาการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครในด้านต่าง ๆ อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับแผนพัฒนาที่เกี่ยวข้อง รวมถึงสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต จากความตระหนักถึงผลกระทบจากการท่องเที่ยว องค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในระดับโลกและระดับท้องถิ่นจึงได้มีการพัฒนาแนวคิดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (Sustainable Tourism) ขึ้น ดังที่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) ได้กำหนดแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวสามารถเพิ่มการจ้างงาน กระจายรายได้สู่ชุมชน พัฒนาชุมชน และสามารถอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมไว้ได้

ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะเชิงกรอบแนวคิด วิสัยทัศน์ กลยุทธ์ และมาตรการที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นกรอบและแนวทางในการนำไปปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างแท้จริง การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนจึงจำเป็นต้องมีการวางแผนที่รอบคอบ คำนึงถึงทุกมิติ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการ ตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน (sustainable development) มีมาตรการป้องกัน เตือนภัย กำกับและตรวจสอบที่ชัดเจน ด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของกรุงเทพมหานคร (พ.ศ.2548-2552) ได้แก่ ยุทธศาสตร์พัฒนาสินค้าและบริการ ยุทธศาสตร์เพิ่มรายได้ ยุทธศาสตร์เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์พัฒนาองค์ความรู้และขีดความสามารถ ยุทธศาสตร์พัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมและการบริหารจัดการ โดยชุมชน (กองการท่องเที่ยว, 2548)

องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งญี่ปุ่น (Japan International Cooperation Agency (JICA))

องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งญี่ปุ่น หรือ JICA ได้ทำการศึกษาเพื่อพัฒนาโครงการจัดตั้งศูนย์ชุมชนย่อยชานเมือง กรุงเทพมหานคร (ลาดกระบัง) โดยองค์ประกอบหลักของศูนย์ชุมชนย่อยลาดกระบังที่สอดคล้องกับการศึกษาในครั้งนี้คือ เมืองวัฒนธรรมไทย ที่รังสรรค์ไว้ซึ่งวิถีชีวิตแบบไทยในสังคมเมือง รองรับการท่องเที่ยวแบบวันเดียว เช่น การกำหนดเขตเมืองที่มีวัดเก่าแก่ที่สำคัญ ได้แก่ วัดลานบุญ และวัดสังฆราชาที่ต้องสงวนไว้ รักษาบรรยากาศประวัติศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่พร้อมด้วยสวนเขียว แมกไม้ และการติดต่อถึงกันทางน้ำได้โดยสะดวก รวมทั้งพัฒนาพื้นที่ริมคลองให้เป็นโรงละครแบบเปิด หรือ โฉงแสดงกิจกรรม และอื่น ๆ โดยมีแผนจัดการเขตเมืองริมคลองด้วยการพัฒนาพื้นที่ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีการใช้ประโยชน์ การจัดถนนหมู่บ้านเดินสบาย ถนนหมู่บ้านคนเดินพร้อมด้วยห้องทำงาน หรือ โรงงานช่างฝีมือ มีการจัดแสดงผลงาน รวมทั้งสร้างทางเดินริมน้ำ และถนนของที่ระลึก ได้มีการเสนอตัวอย่างรายการของการพัฒนาเมืองวัฒนธรรมคือ จัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลท่องเที่ยวแบบวันเดียว จัดพื้นที่ตลาดน้ำขึ้นใหม่ จัดตลาดนัดกลางคืน จัดทำแผนที่ท่องเที่ยววันเดียว (แบบ 2 ชั่วโมง 4 ชั่วโมง และ 6 ชั่วโมง) การเยี่ยมชมวัด การเที่ยวชื้อหาของที่ระลึก จัดร้านอาหารหรือภัตตาคาร มีบริการรถรับส่งสนามบิน ที่รับฝากกระเป๋าและสัมภาระเดินทาง โดยจะคำนึงถึงวิถีชีวิตการอยู่อาศัยในเมืองและสิ่งแวดล้อม ที่จะสร้างเมืองที่สวยงามโดยเฉพาะเขตเมืองวัฒนธรรมไทย ต้องมีน้ำในคลองที่สะอาด โดยเฉพาะในคลองประเวศน์บุรีรมย์ ต้องมีร้านขายของระลึกหลากหลาย มีภัตตาคาร หรือร้านกาแฟที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ ต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการบริการพื้นฐานระดับเมือง เช่น โรงพยาบาล โรงแรม และอื่น ๆ มีโครงข่ายถนนและการขนส่งสาธารณะที่ดี (JICA, 2548)

คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์เป็นหน่วยงานหนึ่งที่อยู่ติดคลองแสนแสบ ตระหนักถึงบทบาทของสถาบันการศึกษาในการร่วมด้วยช่วยกันแก้ปัญหาสังคม จึงริเริ่มโครงการ “ประชารวมใจ คืนความสดใสให้คลองแสนแสบ” เมื่อเดือน เมษายน 2546 โดยมีวัตถุประสงค์ของโครงการ คือ ให้ความรู้และรณรงค์เกี่ยวกับการฟื้นฟูและอนุรักษ์น้ำในแม่น้ำคูคลองในกลุ่มที่มีส่วนสร้างน้ำเสียลงคลองแสนแสบ สร้างกลุ่มและเครือข่ายในการเฝ้าระวังและอนุรักษ์น้ำในชุมชนริมคลอง รวมทั้งคลองซอย และประสานงานเพื่อให้เกิดการฟื้นฟูอนุรักษ์และเฝ้าระวังคูคลองอย่างยั่งยืน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาค

พื้นที่เป้าหมายของโครงการครอบคลุม 18 เขต ที่ติดคลองแสนแสบ ได้แก่ บางกะปิ บี๊งกลุ่ม คันนายาว วังทองหลาง บางเขน หนองจอก คลองสามวา มีนบุรี ลาดกระบัง สะพานสูง ลาดพร้าว สวนหลวง วัฒนา ห้วยขวาง ปทุมวัน พระนคร ราชเทวี และป้อมปราบศัตรูพ่าย รวม 226 คลอง ซึ่งขณะนี้ คลองในเขตลาดกระบังที่เชื่อมติดกันคลองแสนแสบ เช่น คลองแม่จันทร์ คลองหนึ่ง คลองสอง คลองลำนายโส ก็ได้รับการบำบัดด้วยกิจกรรมของโครงการ โดยร่วมประชุมหารือ และร่วมแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น ประสพการณ์ เพื่อกำหนดแนวทางเกี่ยวกับการฟื้นฟูและอนุรักษ์น้ำในพื้นที่ จัดอบรมกลุ่มชุมชนประชาชนที่อยู่ริมคลองเพื่อสร้างวิทยากรเกี่ยวกับการฟื้นฟูและอนุรักษ์น้ำ โดยใช้น้ำสกัดชีวภาพ สนับสนุนและเชื่อมประสานให้เกิดกลุ่มและเครือข่ายเฝ้าระวังและอนุรักษ์น้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของชุมชนริมคลองและคลองซอย เพื่อให้มีน้ำที่ใสสะอาด เป็นเส้นทางสัญจรไปมารวมไปถึงผู้ที่มาท่องเที่ยวทางน้ำ เพื่อชมทางทัศนียภาพวิถีชีวิตของผู้คนสองฝั่งคลอง และคตินิยมชาติที่สดใสให้กับปลาบางชนิดที่กำลังจะหมดไปรวมทั้งสัตว์น้ำอื่น ๆ เช่น กุ้งก้ามกราม หอยกาบ หอยขม (คณะพัฒนาสังคม, 2546)

การนำเสนอเส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำในเขตลาดกระบัง

การศึกษาในครั้งนี้ขอนำเสนอเส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำในเขตลาดกระบัง โดยพิจารณาจากการจัดการโครงสร้างด้านการท่องเที่ยวและปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยว ดังนี้

เหตุผลที่จัดเส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำที่ 1 2-3 และ 4 เพราะความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งมีความงดงาม ความโดดเด่นและมีเอกลักษณ์ เช่น ความงดงามของโบสถ์ วิหาร ศาลาทำน้ำของวัดต่าง ๆ ที่แสดงถึงศิลปวัฒนธรรม ที่สืบทอดมายาวนาน และประเพณีโบราณมาสู่ชนรุ่นหลัง บ้านเรือนที่ตั้งอยู่ริมคลอง มีบริเวณที่เป็นสวนผัก ผลไม้ มีปลาที่มารวมกันเป็นจำนวนมากโดยมิได้เกิดจากการเพาะเลี้ยง ในคลองประเวศบุรีรมย์หน้าวัดลานบุญ ซึ่งนักท่องเที่ยวจะได้รับความรู้ ความเพลิดเพลินกับธรรมชาติ ชมวิถีชีวิตของชาวบ้านสองฝั่งคลอง ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และเป็นการส่งเสริม การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวทางคลองทำได้ด้วยการคมนาคมทางน้ำคือ เรือ ซึ่งมีผู้ประกอบการที่พร้อมให้บริการ มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทำให้การเดินทางท่องเที่ยวเป็นไปได้ด้วยความราบรื่น เช่น ร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ร้านขายของใช้ ร้านจำหน่ายของที่ระลึก และมีปัจจัยพื้นฐานทางการท่องเที่ยว เช่น โทรศัพท์ ระบบสื่อสารต่าง ๆ ในพื้นที่

สำหรับการแวะชมสวนผลไม้ และชมผลไม้ตามฤดูกาล ในเส้นทางที่ 1 และ 4 นั้น เพราะเป็นแหล่งผลิตสินค้าทางการเกษตรที่มีความหลากหลายและน่าสนใจ ในเรื่องของการแวะซื้อผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ รวมทั้งบริการต่าง ๆ เช่น การนวดแผนโบราณ จากกลุ่มแม่บ้านในเส้นทางที่ 1 2 3 และ 4 นั้น เพราะเขตลาดกระบังมีความพร้อมในเรื่องการผลิตสินค้า ที่มีความหลากหลายจากวัตถุดิบที่มาจากธรรมชาติ มีวัตถุดิบที่มาจากผลผลิตทางการเกษตร ทั้งสินค้าบริโภคและอุปโภค เช่น ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรแปรรูปต่าง ๆ เช่น มะม่วงกวน มะดันแช่อิ่ม ชมพู่เชื่อมแห้ง มะขามคลุก มะขามแช่อิ่ม มะพร้าวแก้ว กล้วยฉาบ ปลาเค็ม ปลากรอบ ไข่เค็มใบเตย อาหารคาวหวานไม่ว่าจะเป็น ขนมหวานหลายชนิด ปั่นขลิบปลา ขนมเปียะ หมี่กรอบสูตรชาวจีน น้ำพริกต่าง ๆ ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากสมุนไพร เช่น ชาสมุนไพร ลูกประคบ รวมถึงการจำหน่ายกระเป๋าและผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ จากผักตบชวา หรือหอย เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเที่ยวชมวัดต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่มากมายริมคลองในเขตลาดกระบังโดยเฉพาะเส้นทางที่ 2 และ 3 นั้น เพราะแต่ละวัดมีสิ่งน่าสนใจ และควรแก่การกราบไหว้วันมัสการ เพื่อเป็นสิริมงคลกับชีวิต ไม่ว่าจะเป็น การนมัสการหลวงพ่อเพชรที่วัดลานบุญ หลวงพ่อขาวที่วัดลาดกระบัง หรือ หลวงพ่อเขียวที่วัดคู้ ซึ่งเป็นพระที่มีความศักดิ์สิทธิ์และมีผู้เคารพนับถือจำนวนมาก รวมทั้งการนมัสการพระบรมมาสารีริกธาตุ จาก พุทธคยา ประเทศอินเดีย ที่วัดปลูกศรัทธา และพระบรมมาสารีริกธาตุ 3 แผ่นดิน (ไทย-อินเดีย-พม่า) ที่ วัดพลมานีย์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังเกิดจากความพร้อมต่าง ๆ ที่จะรองรับนักท่องเที่ยว เช่นสาเหตุที่เลือก วัดลานบุญเป็นจุดเริ่มต้นจัดการท่องเที่ยวทางน้ำในเส้นทางที่ 1 และ 2 เพราะ เป็นวัดที่ได้รับรางวัลดีเด่น ที่เป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป สามารถเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวได้ การคมนาคมสะดวก ปลอดภัยต่อการเดินทาง จะด้วยรถประจำทางหรือรถยนต์ส่วนตัว มีศาลาทำน้ำที่งดงามให้นักท่องเที่ยว ได้นั่งพักผ่อน ชมทัศนียภาพ และเหมาะเป็นท่าเรือที่จะรับนักท่องเที่ยวชมคลองได้สะดวก โดยทาง วัดได้จัดขบวนให้ดูเล่าในเรื่องราวจัดที่จอครดและความปลอดภัย ตลอดจนคำแนะนำต่าง ๆ พร้อมทั้ง มีร้านอาหาร ห้องน้ำ ห้องส้วมที่จะบริการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่มาทำบุญ ถูศีล และไหว้พระ ซึ่งประชาชนในเขตลาดกระบังและทั่วไปนับถือคือหลวงพ่อเพชร เป็นต้น

ส่วนการเลือกทำเรือบริเวณสถานีรถไฟหัวตะเข้ ให้เป็นจุดเริ่มต้นจัดการเพื่อทางน้ำใน เส้นทางที่ 3 และ 4 เพราะเป็นท่าเรือที่ใช้มานานและมีเรือรับจ้างให้บริการรับส่งผู้โดยสารจากสถานี รถไฟไปยังบ้านเรือนที่อยู่ริมน้ำ ซึ่งขณะนี้เริ่มมีเรือน้อยลง เพราะผู้โดยสารหัน ไปใช้การเดินทางด้วย วิธีอื่นแทนการเดินทางทางรถไฟ จึงควรให้การส่งเสริมให้เจ้าของเรือได้มีอาชีพนี้ต่อไป เพราะเรือ เป็นพาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวทางน้ำและเจ้าของเรือมีความชำนาญในการใช้เรือ รวมทั้งรู้จัก เส้นทางเป็นอย่างดี ประกอบกับท่าเรือนี้อยู่ใกล้สำนักงานเขตลาดกระบังซึ่งกำลังมีนโยบายสนับสนุน แหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ และกำลังดำเนินโครงการฟื้นฟูตลาดน้ำและแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เขตลาดกระบัง

แนวทางการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำในเขตลาดกระบังตามเส้นทางทั้ง 4 เส้นทาง เป็น แนวทางการจัดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ที่เน้นการจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม การรักษาความปลอดภัยและสาธารณสุขในแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาทรัพยากร มนุษย์ที่เกี่ยวข้อง การจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่รับผิดชอบของตนเอง การพัฒนาบุคลากรภาคเอกชน ผู้ให้บริการนักท่องเที่ยวให้มีความสามารถและทักษะที่เหมาะสม รวมทั้งพัฒนานักท่องเที่ยวและ ประชาชนให้มีจิตสำนึกในการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน โดยจะนำเสนอรายละเอียดเส้นทางท่องเที่ยว ทั้ง 4 เส้นทางดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นทางที่ 1 : ท่องเที่ยวเชิงเกษตรธรรมชาติ ตามเส้นทางลูกศรสีแดง ภาพที่ 1

สถานที่ : แขวงลาดกระบัง-คลองสองต้นนุ่น ด้านตะวันตกของเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

เส้นทางท่องเที่ยว : เริ่มจากคลองประเวศบุรีรมย์ บริเวณหน้าวัดลานบุญไปทางทิศตะวันออก ผ่านคลองหนึ่ง คลองบึงขวาง (อ้อต้น) และ คลองแม่จันทร์ วนกลับมาทางทิศตะวันตก มายังคลองประเวศบุรีรมย์ สิ้นสุดที่หน้าวัดลานบุญ

รายละเอียดการเดินทาง

- นักท่องเที่ยวเดินทางถึงวัดลานบุญ จากนั้นมีสภากลางพ่อเพชร และหลวงพ่อบุญมา เพื่อเป็นสิริมงคลกับชีวิต
- ชมปลาธรรมชาติ (ซึ่งมีปลามากมายหลายชนิด แต่ปลาที่มีมากที่สุดคือปลาสร้อย) บริเวณหน้าวัดลานบุญทำบุญและให้อาหารปลา
- นั่งเรือชมธรรมชาติสองฝั่งคลอง และวิถีชีวิตชาวบ้าน การหาปลาโดยวิธียกขอ การตกปลาในเรือ การดักปลาโดยใช้ตาข่าย (การดักไข่) การเลี้ยงปลาในกระชังริมคลอง การเลี้ยงเป็ด การปลูกผัก ริมคลอง เช่น ผักบุ้ง ผักกระเฉด ผักแว่น บัวแดง และ บัวขาวชมบ้านทรงไทยและบ้านทรงร่วมสมัย
- แวะชมสวนผลไม้ และชิมผลไม้ตามฤดูกาลของชาวบ้านชุมชนคลองหนึ่ง ซึ่งมีผลไม้หลายอย่าง เช่น กล้วยหอมทอง กล้วยน้ำว้า มะม่วงพันธุ์ต่าง ๆ มะพร้าวน้ำหอม กระเทียม และชมพู
- แวะชมการเลี้ยงปลากระพง ปลาจีน ปลาคู ของชาวบ้านชุมชนคลองหนึ่ง ซึ่งในอนาคตมีแผนการที่จะจัดทำเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงันทนาการ เช่น การฝึกหัดพายเรือ สาธิตวิธีการจับปลา พร้อมทั้งจัดแสดงเครื่องมือประมงพื้นบ้าน
- แวะชมสวนทำไม้ดอกไม้ประดับพร้อมทั้งจำหน่ายแก่ผู้สนใจของชาวบ้านคลองบึงขวาง(อ้อต้น)
- แวะวัดคุณแม่จันทร์ ซึ่งวัดสายปฏิบัติธรรมชมสวน-ป่าธรรมชาติ
- นั่งเรือวนกลับมาที่วัดลานบุญ ทานอาหารริมคลองหน้าวัดประเภทก๊วยเตี๋ยวและอาหารพื้นบ้าน เช่น ขนมจีนน้ำพริก ขนมจีนน้ำยา แกงป่า และขนมไทยห่อใบตองต่าง ๆ กล้วยทอด เป็นต้น

จุดที่น่าสนใจและของฝาก : ที่บริเวณวัดลานบุญ จะมีกลุ่มแม่บ้านชาวลานบุญให้บริการ นวดแผนโบราณ เพื่อผ่อนคลายความเมื่อยล้าก่อนกลับบ้าน และซื้อของฝากกลับบ้านเช่น อาหารพื้นบ้านทั้งคาว-หวาน ผลไม้แปรรูป เช่น มะม่วงกวน มะดันแช่อิ่ม ชมพูเชื่อมแห้ง มะขามคลุก มะขามแช่อิ่ม มะพร้าวแก้ว กล้วยฉาบ เป็นต้น

เวลา : การนั่งเรือจะใช้เวลาประมาณ 3-4 ชั่วโมง

ค่าใช้จ่ายต่อคน : ประมาณ 450 บาท ได้แก่ ค่าเรือ 120 บาท ค่าอาหาร 80 บาท ค่าของฝากและของที่ระลึก 100 บาท ค่าทำบุญตามวัดต่าง ๆ 50 บาท และค่าเดินทางมายังเขตลาดกระบัง 100 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นทางที่ 2 : ให้อำนาจเจ้าคณะจังหวัดและชมรมธรรมชาตีสองฝั่งคลอง ด้านตะวันตกของเขตลาดกระบัง ตามเส้นทางลูกศรสีส้ม ภาพที่ 1

สถานที่ : แขวงลาดกระบัง-คลองสองต้นนุ่น ด้านตะวันตกของเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

เส้นทางท่องเที่ยว : เริ่มจากคลองประเวศบุรีรมย์ บริเวณหน้าวัดลานบุญไปทางทิศตะวันออก ผ่านคลองสอง คลองลำนายโส คลองแสนแสบ และคลองทับช้าง วนกลับมาทางทิศตะวันตก มายังคลองประเวศบุรีรมย์ สิ้นสุดที่หน้าวัดลานบุญ

รายละเอียดการเดินทาง :

- นักท่องเที่ยวเดินทางถึงวัดลานบุญ นมัสการหลวงพ่อเพชร และหลวงพ่อบุญมา เพื่อเป็นสิริมงคลกับชีวิตเป็นวัดที่หนึ่ง
- ชมปลาธรรมชาติ (ซึ่งมีปลาหลายชนิด แต่ปลาที่มีมากที่สุดคือ ปลาสวาย) หน้าวัดลานบุญริมคลองประเวศบุรีรมย์ และทำบุญให้อาหารปลา
- นั่งเรือชมธรรมชาติสองฝั่งคลอง และวิถีชีวิตชาวบ้าน แวะนมัสการพระพุทธรูปที่วัดสังฆราชาเป็นวัดที่สอง
- นั่งเรือชมธรรมชาติสองฝั่งคลอง และวิถีชีวิตชาวบ้าน แวะนมัสการพระพุทธรูปที่วัดปากบึงเป็นวัดที่สาม
- นั่งเรือชมธรรมชาติสองฝั่งคลอง และวิถีชีวิตชาวบ้าน แวะเที่ยวชม โรงสีข้าวโบราณ และซื้อหาสินค้าที่ตลาดมีนบุรี
- นั่งเรือชมธรรมชาติสองฝั่งคลอง และวิถีชีวิตชาวบ้าน แวะนมัสการพระพุทธรูปที่วัดบำเพ็ญเหนือเป็นวัดที่สี่
- ข้ามสะพานบริเวณหน้าวัด ไปฝั่งตรงข้ามเข้าสู่วัดบำเพ็ญใต้ แวะนมัสการพระพุทธรูปเป็นวัดที่ห้า
- นั่งเรือชมธรรมชาติสองฝั่งคลอง และวิถีชีวิตชาวบ้าน แวะนมัสการพระพุทธรูปที่วัดกระทุ่มเสือปลาเป็นวัดที่หก
- นั่งเรือชมธรรมชาติสองฝั่งคลอง และวิถีชีวิตชาวบ้าน แวะชมสวน-ป่าธรรมชาติที่วัดคุณแม่จันทร์ เป็นวัดที่เจ็ด
- สุดท้ายนั่งเรือวนกลับมาที่วัดลานบุญ ทานอาหารริมคลองบริเวณหน้าวัด

จุดที่น่าสนใจและของฝาก :

- แวะชมการทำหมี่กรอบสูตรชาววัง น้ำพริกต่าง ๆ ยาสมุนไพร จากชุมชนเคหะร่มเกล้า
- แวะเที่ยวตลาดริมน้ำมีนบุรี หรือชาวบ้านเรียกว่า ตลาดเมืองมีน ซึ่งเป็นตลาดเก่า สินค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ขึ้นชื่อ ได้แก่ ปลาเค็ม ปลากรอบ ขนมหวานชนิดต่าง ๆ ที่ทำขายกันมานานมาก หรือท่านอาจจะ
แวะทานอาหารกลางวันที่นี่ก็ได้

เวลา : การนั่งเรือจะใช้เวลาประมาณ 1 วัน

ค่าใช้จ่ายต่อคน : ประมาณ 730 บาท ได้แก่ ค่าเรือ 200 บาท ค่าอาหาร 80 บาท ค่าของฝากและ
ของที่ระลึก 200 บาท ค่าทำบุญตามวัดต่าง ๆ 150 บาท และค่าเดินทางมายังเขตลาดกระบัง 100 บาท

เส้นทางที่ 3 : ให้อำเภอลาดกระบังและชมธรรมชาติสองฝั่งคลอง ด้านทิศตะวันออกของเขตลาดกระบัง
ตามเส้นทางลูกศรีเขียว ภาพที่ 2

สถานที่ : แขวงลาดกระบัง – คลองลำปลาทิว - คลองทับขาว ด้านทิศตะวันออกของ
เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

เส้นทางท่องเที่ยว : เส้นทางเริ่มจากท่าเรือสถานีรถไฟหัวตะเข้ เข้าสู่คลองประเวศบุรีรมย์
ผ่านสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไปทางทิศตะวันตก ผ่านวัดปลูกศรัทธา
วัดลาดกระบัง วนกลับที่เขื่อนกันน้ำ ไปทางทิศตะวันออก เข้าสู่คลองหัวตะเข้ แยกไปทางคลอง
หนองงูเห่า วนกลับมาเข้าสู่คลองจรเข้บ่อย วนกลับมาทางคลองหัวตะเข้ เพื่อมายังคลองลำปลาทิว
แล้ววนกลับมาเข้าสู่คลองประเวศบุรีรมย์ สิ้นสุดที่ท่าเรือสถานีรถไฟหัวตะเข้

รายละเอียดการเดินทาง :

- นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางรถยนต์ มาทางถนนอ่อนนุช เลี้ยวซ้ายมาทางถนนฉลองกรุง
หรือ มาทางมีนบุรี ถนนสุขุมวิท เลี้ยวขวามาทางถนนฉลองกรุง มายังสถานีรถไฟหัวตะเข้ เพื่อลง
เรือที่ท่าหน้าไกล่สถานี ฯ
- นั่งเรือออกจากท่าหน้าเลี้ยวขวาเข้าสู่คลองประเวศบุรีรมย์ ชมธรรมชาติสองฝั่งคลอง และวิถี
ชีวิตชาวบ้าน การหาปลา โดยวิธียกขอ การตกปลาในเรือ การดักปลาโดยใช้ตาข่าย (การดักไข่) การเลี้ยงปลา
ในกระชังริมคลอง การเลี้ยงเป็ดโดยทำเล้าไว้ริมคลอง การปลูกผักริมคลอง เช่น ผักบุ้ง ผักกระเฉด
ผักแว่น บัวแดง และ บัวขาว ชมโรงสีไฟ (สีข้าว) โรงเจ ตลาดริมน้ำ บ้านทรงไทยและบ้านทรงร่วมสมัย
- นั่งเรือชมธรรมชาติและวิถีชีวิตชาวบ้าน เวเนนัมสการพระบรมสารีริกธาตุ จากพุทธคยา
ประเทศอินเดีย ประดิษฐาน ณ ศาลาการเปรียญเป็นการชั่วคราว เพื่ออัญเชิญขึ้นประดิษฐาน ณ
อุโบสถหลังใหม่เป็นการถาวรต่อไป ที่วัดปลูกศรัทธาเป็นวัดที่หนึ่ง
- นั่งเรือชมธรรมชาติสองฝั่งคลอง และวิถีชีวิตชาวบ้าน เวเนนัมสการหลวงพ่อบุญที่วัด
ลาดกระบังเป็นวัดที่สอง
- นั่งเรือชมธรรมชาติสองฝั่งคลอง สถานที่ราชการที่ตั้งอยู่ริมน้ำ เช่น สำนักงานเขต
ลาดกระบัง ชมวิถีชีวิตชาวบ้าน บ้านทรงไทย และบ้านทรงร่วมสมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- นั่งเรือชมธรรมชาติสองฝั่งคลอง และวิถีชีวิตชาวบ้าน เวเนนัมัสการพระบรมสารีริกธาตุ 3 แผ่นดิน (ไทย-อินเดีย-พม่า) ประดิษฐาน ณ มณฑป วัดพลมานีย์ วัดที่สาม
- นั่งเรือชมธรรมชาติสองฝั่งคลอง และวิถีชีวิตชาวบ้าน เลี้ยวขวาเข้าสู่คลองหนองงูเห่า เวเนนัมัสการหลวงพ่ोजิวที่วัดคู้เป็นวัดที่สี่ และนั่งเรือเลยไปชมเขตสนามบินสุวรรณภูมิ
- นั่งเรือชมธรรมชาติสองฝั่งคลอง และวิถีชีวิตชาวบ้าน เลี้ยวขวาเข้าสู่คลองจรเข้หน้า เวเนนัมัสการพระพุทธรูปที่วัดศรีวรีน้อยเป็นวัดที่ห้า เดินทางกลับเข้าสู่คลองประเวศบุรีรมย์ตรงไปยังคลองลำประเทวี

- นั่งเรือชมธรรมชาติสองฝั่งคลอง และวิถีชีวิตชาวบ้าน เวเนนัมัสการพระพุทธรูปที่วัดอุทัยธารามเป็นวัดที่หก
- นั่งเรือชมธรรมชาติสองฝั่งคลอง และวิถีชีวิตชาวบ้าน เวเนนัมัสการพระพุทธรูป ลักการะเจ้าจอมมารคากลิ่นในสมเด็จพระจอมเกล้าฯ และชมพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านที่วัดสุทธาโภชน์เป็นวัดที่เจ็ด
- ออกจากคลองลำประเทวีเลี้ยวขวาเข้าสู่คลองประเวศบุรีรมย์ เพื่อกลับสู่ท่าเรือสถานีรถไฟหัวตะเข้

จุดที่น้สนใจและของฝาก : กลุ่มแม่บ้านทำข้าวผัดและจำหน่าย ไข่เค็มใบเตย และปลาเค็ม

เวลา : การนั่งเรือจะใช้เวลาประมาณ 3-4 ชั่วโมง

ค่าใช้จ่ายต่อกัน : ประมาณ 650 บาท ได้แก่ ค่าเรือ 120 บาท ค่าอาหาร 80 บาท ค่าของฝากและของที่ระลึก 200 บาท ค่าทำบุญตามวัดต่าง ๆ 150 บาท และค่าเดินทางมายังเขตลาดกระบัง 100 บาท

เส้นทางที่ 4 : ชมธรรมชาติสองฝั่งคลอง ตลาดริมน้ำ และสวนผลไม้ ตามเส้นทางลูกศรีสี่เหลี่ยม ภาพที่ 2
สถานที่ : แขวงตลาดกระบัง-คลองทับยาว-คลองขุมทอง ด้านตะวันออกของเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

เส้นทางท่องเที่ยว : เริ่มจากท่าเรือสถานีรถไฟหัวตะเข้ เข้าสู่คลองประเวศบุรีรมย์ ไปทางทิศตะวันออก ผ่านวัดพลมานีย์ ตลาดหลวงแพ่ง และตลาดคลองสวน วนกลับมาเส้นทางเดิม ไปทางทิศตะวันตก สิ้นสุดที่ท่าเรือสถานีรถไฟหัวตะเข้

รายละเอียดการเดินทาง :

- นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางรถยนต์ มาทางถนนอ่อนนุช เลี้ยวซ้ายมาทางถนนคลองกรุง หรือ มาทางมีนบุรี ถนนสุขุมวิทเลี้ยวขวามาทางถนนคลองกรุง มายังสถานีรถไฟหัวตะเข้ เพื่อลงเรือที่ท่าหน้าใกล้สถานี ฯ

- นั่งเรือออกจากท่าหน้าเลี้ยวซ้ายเข้าสู่คลองประเวศบุรีรมย์ ชมธรรมชาติสองฝั่งคลองและสถานที่ราชการที่ตั้งอยู่ริมน้ำ เช่น สำนักงานเขตลาดกระบัง ชมวิถีชีวิตชาวบ้าน การหาปลาโดยวิธียกอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตกปลาในเรือ การตกปลาโดยใช้ตาข่าย (การตกไข่) การเลี้ยงปลาในกระชังริมคลอง การเลี้ยงเปิด โดยทำเล้าไว้ริมคลอง การปลูกผักริมคลอง เช่น ผักบุ้ง ผักกระเฉด ผักแว่น บัวแดง และ บัวขาว ชมโรงสีไฟ (สีข้าว) โรงเจ ตลาดริมน้ำ บ้านทรงไทย และบ้านทรงร่วมสมัย

- นั่งเรือชมธรรมชาติสองฝั่งคลอง และวิถีชีวิตชาวบ้าน แวะนมัสการพระบรมสารีริกธาตุ 3 แผ่นดิน (ไทย-อินเดีย-พม่า) ประดิษฐาน ณ มณฑป วัดพลมานีย์

- เกี่ยวชมตลาดหลวงแพ่ง แวะซื้อผลิตภัณฑ์จากกลุ่มแม่บ้านทักยาว ได้แก่ การทำกระเป่า และผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ จากผักตบชวา สมุนไพร-ลูกประคบ และขนมที่ทำจากธัญพืช

- นั่งเรือเที่ยวชายเข้าสู่คลองหลวงแพ่ง แวะชมสวนผลไม้ ชมผลไม้ตามฤดูกาล เช่น มะม่วง มะละกอ กัลยั กระท้อน ชมพู่ มะขวิด ผลไม้กวน และขนมห่อใบตองพื้นบ้านต่าง ๆ เช่น ขนมกล้วย ขนมมัน ขนมใส่ไส้ ตะโก้ ข้าวเหนียวหน้าต่าง ๆ ร่วมรับประทานอาหารจากชาวบ้านหลวงแพ่ง และชุมทอง เช่น แกงส้ม ต้มโคล้งใบมะขาม แกงสาขบัว แกงจืดเห็ด ต้มส้ม ต้มยำกุ้ง และต้มยำไก่ เป็นต้น

- ออกจากคลองหลวงแพ่งเที่ยวชายกลับสู่คลองประเวศบุรีรมย์ นั่งเรือชมธรรมชาติสองฝั่งคลอง และวิถีชีวิตชาวบ้าน แวะชมตลาดคลองสวน (ตลาด 100 ปี) ซึ่งเป็นตลาดเก่าแก่จำหน่ายสินค้ามากมาย เช่น กาแฟโบราณ ขนมชั้น ห่อหมกปลา ยำถั่วพู เป็ดพะโล้ ปลาเค็ม เนื้อเค็ม หมูเค็ม หมูแดดเดียว กุนเชียง ไช้เค็ม และผลไม้พื้นบ้านต่าง ๆ

- นั่งเรือกลับเส้นทางเดิม ชมธรรมชาติสองฝั่งคลอง และวิถีชีวิตชาวบ้าน แวะนมัสการพระพุทธรูป ที่วัดราชโกษา ชมวังมัจฉาและให้อาหารปลาตามธรรมชาติหน้าวัด

- นั่งเรือชมธรรมชาติสองฝั่งคลอง และวิถีชีวิตชาวบ้าน ของคลองประเวศบุรีรมย์ เพื่อกลับสู่ท่าเรือสถานีรถไฟหัวตะเข้

จุดที่น่าสนใจและของฝาก : กลุ่มแม่บ้านทักยาวมีการผลิตและจำหน่าย กระเป่า และผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ จากผักตบชวา สมุนไพร-ลูกประคบ และขนมที่ทำจากธัญพืช เช่น กล้วยฉาบธัญพืช ผีอกฉาบธัญพืช ปั่นขลิบปลา ขนมเป็ยะ เบเกอรี่ต่าง ๆ

เวลา : การนั่งเรือจะใช้เวลาประมาณ 1 วัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การเที่ยวชมตลาด การพบปะพูดคุยกับชาวบ้าน การร่วมรับประทานอาหารกับชาวบ้าน เป็นต้น

ค่าใช้จ่ายต่อคน : ประมาณ 730 บาท ได้แก่ ค่าเรือ 180 บาท ค่าอาหาร 100 บาท ค่าของฝากและของที่ระลึก 300 บาท ค่าทำบุญตามวัดต่าง ๆ 50 บาท และค่าเดินทางมายังเขตตลาดกระบ้ง 100 บาท

แผนที่เส้นทางการท่องเที่ยวทางน้ำเขตตลาดกระบ้ง

แผนที่เส้นทางการท่องเที่ยวทางน้ำเขตตลาดกระบ้ง ทั้ง 4 เส้นทาง (ภาพที่ 1 และภาพที่ 2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3 สัญลักษณ์ที่ใช้แทนจุดที่ตั้งในแผนที่เส้นทางการท่องเที่ยวทางน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การวิจัยเรื่อง การจัดการท่องเที่ยวทางน้ำ เขตลาคกระบัง มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาลักษณะทั่วไปของเขตลาคกระบัง โดยเฉพาะเส้นทางน้ำ ลำคลอง ผลผลิตที่เกี่ยวกับข้องกับการท่องเที่ยว ผลผลิตที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวลาคกระบัง อันเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการท่องเที่ยวทางน้ำ ตลอดจนสำรวจตามความต้องการของนักท่องเที่ยว และผู้ประกอบการ เพื่อนำมาจัดเส้นทาง การท่องเที่ยวทางน้ำในเขตลาคกระบังให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

ผลการศึกษาลักษณะทางกายภาพทั่วไปของเขตลาคกระบัง พบว่ามีศักยภาพในการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำ เนื่องจากเขตลาคกระบังเป็นพื้นที่ราบเมือง ฝั่งตะวันออกของกรุงเทพมหานคร สภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม ประกอบด้วยท้องทุ่งและคูคลองมากมาย อาชีพดั้งเดิมของชาวลาคกระบัง คือการเกษตร ทำนา ทำสวนผลไม้ เลี้ยงปลา และค้าขาย เส้นทางคมนาคมแบบดั้งเดิม คือทางน้ำ เกษตรกรและชาวบ้าน ใช้ลำคลองเป็นเส้นทางหลัก ในปัจจุบันมีถนนหลายเส้นตัดผ่าน เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงจากภาคการเกษตรมาเป็นอุตสาหกรรมมากขึ้น สำหรับสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญมีมากมาย เช่น ศาสนสถาน มีทั้งวัด โบสถ์ และสุเหร่าที่สวยงาม นอกจากนี้ยังมีผลิตภัณฑ์จากชุมชน จำหน่ายให้นักท่องเที่ยวได้หลายอย่าง เช่น ไข่เค็มใบเตย หมี่กรอบสมุนไพร สมุนไพรแปรรูป อาหารไทยโบราณหลายชนิด

ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่นิยมเที่ยวทางน้ำ ได้จากการสำรวจนักท่องเที่ยวจำนวน 428 คน ได้ผลสรุปว่า นักท่องเที่ยวเป็นเพศหญิง ร้อยละ 59.30 มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี ร้อยละ 34.6 มีสถานภาพสมรสเป็นโสด ร้อยละ 53.50 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า ร้อยละ 47.6 ประกอบอาชีพเป็นพนักงานเอกชน ร้อยละ 32.70 รายได้เดือนละประมาณ 5,001 - 10,000 บาท ร้อยละ 32.50 และร้อยละ 78.30 มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพและปริมณฑล มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวทางน้ำเพื่อต้องการเรียนรู้วิถีชีวิตระหว่างธรรมชาติกับชุมชน สายน้ำ ลำคลอง และศึกษาประวัติศาสตร์ อีกทั้งชมศาสนสถาน นมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อเป็นสิริมงคลแก่ชีวิต ตลอดจนเยี่ยมชมและซื้อผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและของที่ระลึก

ในการท่องเที่ยวทางน้ำ นักท่องเที่ยวได้พบปัญหาอุปสรรคในระหว่างการท่องเที่ยวมากมาย เช่น ที่จอดรถมีไม่เพียงพอ ห้องน้ำไม่สะอาด ป้ายบอกเส้นทางไม่ชัดเจน มีการแนะนำขั้นตอนในการปฏิบัติตัวในการท่องเที่ยวไม่ชัดเจน มีของที่ระลึกให้เลือกซื้อน้อย และราคาแพง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาหารไม่สะอาด และความปลอดภัยในการนั่งเรือมีน้อย อย่างไรก็ตามนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ร้อยละ 73.5 บอกว่ามีความพึงพอใจที่ได้เดินทางมาท่องเที่ยวทางน้ำ และจะเดินทางกลับมาเที่ยวอีก อีกทั้งยังต้องแนะนำให้เพื่อน ๆ สนใจมาท่องเที่ยวทางน้ำด้วย

ทางด้านผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการธุรกิจการท่องเที่ยวทางน้ำ ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นพ่อค้า แม่ค้า ในเรือหรือแพลอย ขายอาหาร และของที่ระลึก ซึ่งมีร้านค้าริมสองฝั่งคลองหรือตลาดน้ำต่าง ๆ ส่วนใหญ่มีผู้ประกอบการเป็นสมาชิกของชมรมการท่องเที่ยว และได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับผู้ประกอบการในการท่องเที่ยวทางน้ำมาก่อน มีความสามารถใช้ภาษาต่างประเทศได้บ้าง เช่น ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่ต้องการเข้าร่วมโครงการธุรกิจการท่องเที่ยวทางน้ำเขตลาคกระบังจำนวน 9 รายได้ พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 35-44 ปี มีสถานภาพสมรสแล้ว มีการศึกษาในระดับมัธยมปลาย อาชีพหลักโดยทั่วไปคือ ค้าขาย และรับจ้างนวดแผนไทย ไม่สามารถใช้ภาษาต่างประเทศได้ มีภูมิลำเนาส่วนใหญ่อยู่ในเขตลาคกระบัง ไม่เคยเป็นสมาชิกชมรมการท่องเที่ยว จึงยังไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการทุกท่านต้องการให้มีการส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวทางน้ำ เพื่อเพิ่มรายได้ให้ยั่งยืนถาวรสืบไป ตลอดจนได้มีการเผยแพร่ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นของลาคกระบัง ซึ่งทางสำนักเขตได้มีโครงการส่งเสริมให้เกิดผลผลิตอยู่แล้ว เช่น ผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และธุรกิจขนาดย่อม

หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางน้ำ ก็คือ กรุงเทพมหานคร โดยเขตลาคกระบังได้เสนอโครงการฟื้นฟูตลาดน้ำและแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเขตลาคกระบัง ซึ่งทางกรุงเทพมหานคร ได้สนับสนุนงบประมาณดังกล่าว จำนวน 40 ล้านบาท ให้จัดในปีงบประมาณ 2550 ดังนั้น ธุรกิจการท่องเที่ยวเขตลาคกระบังจึงมีศักยภาพยิ่งขึ้น หากมีการจัดการที่ดี และผลของการท่องเที่ยวทางน้ำต้องไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมธรรมชาติที่มีอยู่แล้ว หากแต่ต้องส่งเสริมซึ่งกันและกันไว้

ผลจากการศึกษาศักยภาพของท้องที่ลาคกระบังว่ามีความพร้อมในการท่องเที่ยวทางน้ำโดยมีคลองมากมายเชื่อมต่อกันโดยตลาด สภาพสองฝั่งคลองยังคงสภาพการเกษตรอยู่กว้างขวาง มีท้องนา มีสวนผลไม้ มีสวนนกธรรมชาติ มีศาสนสถาน พระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์มากมายหลายวัด มีโบสถ์ทางศาสนาคริสต์ มีสุเหร่าที่สวยงามของศาสนาอิสลาม มีผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่ชาวบ้านเขตลาคกระบัง ผลิตออกสู่ตลาดมากมาย นอกจากนี้สนามบิณสูวรรณภูมิ หรือที่รู้จักกันว่าสนามบิณหนองงูเห่าที่กำลังดำเนินการก่อสร้างและจะแล้วเสร็จพร้อมทั้งเปิดบริการในอนาคตอันใกล้นี้ ซึ่งรองรับผู้โดยสารได้เป็นจำนวนมากนั้นมีศักยภาพสูงสำหรับการจัดการท่องเที่ยววันเดียว รวมทั้งการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นพร้อมกับสนามบิณจะเป็นแนวทางให้เห็นว่าการพัฒนาพื้นที่เขต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลาดกระบ้งซึ่งอยู่ไม่ไกลจากสนามบินน่าจะเป็นไปได้ด้วยดี โดยเฉพาะการจัดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำตามลำคลองในเขตลาดกระบ้ง เช่น คลองประเวศบุรีรมย์ เป็นต้น

ประกอบกับนักท่องเที่ยวมีความต้องการที่จะท่องเที่ยวทางน้ำ และผู้ประกอบการต้องการเข้าร่วมโครงการด้วย ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ เป็นองค์ประกอบที่จะก่อให้เกิดการท่องเที่ยวทางน้ำเขตลาดกระบ้งได้ เมื่อมีการวางแผนการท่องเที่ยว จัดเส้นทางต่าง ๆ ไว้รองรับนักท่องเที่ยว เตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการไว้บริการนักท่องเที่ยว เขตลาดกระบ้งมีความพร้อมที่จะส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวได้ ดังนั้นผลการศึกษารายการประกอบดังกล่าว จึงได้นำเสนอโปรแกรมการท่องเที่ยวทางน้ำเขตลาดกระบ้งไว้ 4 เส้นทาง ที่สามารถใช้เวลาไม่เกิน 1 วันในการเที่ยวชม คือ

- เส้นทางที่ 1 การท่องเที่ยวเชิงเกษตรธรรมชาติ
- เส้นทางที่ 2 ไหว้พระเจ็ดวัด และชมธรรมชาติสองฝั่งคลอง ด้านตะวันตกของเขตลาดกระบ้ง
- เส้นทางที่ 3 ไหว้พระเจ็ดวัด และชมธรรมชาติสองฝั่งคลอง ด้านตะวันออกของเขตลาดกระบ้ง
- เส้นทางที่ 4 ชมธรรมชาติสองฝั่งคลอง ตลาดริมน้ำ และชมสวนผลไม้

ข้อเสนอแนะในการจัดการท่องเที่ยวลาดกระบ้ง

- 1.เขตลาดกระบ้งควรจัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงเพื่อควบคุม ดูแล และรับผิดชอบการท่องเที่ยว เนื่องจากจะต้องประสานงานกับหน่วยงาน ชุมชนหลายแห่ง หากให้ออกคนเดียวเอง อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้
- 2.เพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวได้ทราบให้มียิ่งขึ้น
- 3.ราคาค่าบริการการท่องเที่ยวต้องไม่แพงเกินไปนัก ใช้เวลาท่องเที่ยวเพียง 1 วัน เนื่องจากนักท่องเที่ยวมีรายได้น้อย และอยู่ในวัยทำงาน
- 4.จัดหาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของลาดกระบ้ง และจัดหาสถานที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์เพื่อเป็นจุดขายนักท่องเที่ยว รที่มีราคาไม่แพง และมีของให้เลือกซื้อได้หลายชนิด
- 5.จัดให้มีมัคคุเทศก์ที่มีคุณภาพ เพื่อบริการนักท่องเที่ยวให้ประทับใจในการท่องเที่ยว
- 6.จัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในการดูแล รักษาสภาพแวดล้อม และรักษาความสะอาดตามลำคลอง โดยเฉพาะในเส้นทางท่องเที่ยว
- 7.แผนการประชาสัมพันธ์และรองรับนักท่องเที่ยวจากทั่วโลก ที่จะมาพร้อมกับสนามบินสุวรรณภูมิซึ่งกำลังจะแล้วเสร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8.ควรพิจารณาการจัดเส้นทางท่องเที่ยว สำหรับคลองที่เชื่อมต่อระหว่างเขตลาดกระบัง ทางด้านทิศเหนือ เช่น คลองสาม คลองสี่ ที่สามารถจัดเส้นทางนั่งเรือชมธรรมชาติสองฝั่งคลองไปยังเขตมีนบุรีได้ หรือ คลองท่าปลาทิว และ คลองทับยาว ไปยังเขตหนองจอกได้ ส่วนคลองที่เชื่อมต่อระหว่างเขตลาดกระบังทางด้านทิศใต้ เช่น คลองลาดกระบัง และ คลองหัวตะเข้ ที่สามารถจัดเส้นทางไปยังเขตบางบ่อ และเขตบางพลี จังหวัดสมุทรปราการได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

- กานดา ชูเชิด และ วรวิวรรณ เกียรติทอง. 2546. ท่งทานตะวัน : การท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่น่าจับตามอง. วารสารเศรษฐกิจและสังคม (มี.ค.-เม.ย.) :62-66.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2536. ผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง
- กองการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร. 2548. เอกสารประกอบการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ ระดมความคิดเห็นต่อร่างแผนแม่บท การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน.
- คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. 2546. แผนปฏิบัติการประชารวมใจ คืนความสดใสให้คลองแสนแสบ.
- ชนิศา ครูจิราวุฒินันท์. 2546. เจตคติของผู้ประกอบการด้านที่พักแบบสัมผัสวัฒนธรรมชนบทในเขตภาคกลางของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาการจัดการอุตสาหกรรม) บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ชูสิทธิ์ ชูชาติ. 2538. องค์ประกอบพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว. จุลสารการท่องเที่ยว. 14 (4) : 42-43
- ตลาดน้ำตลิ่งชัน. แผนพัฒนาประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในเขตตลิ่งชัน.
- ท่องเที่ยวชมของดี เขตลาดกระบัง. แผนประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในเขตลาดกระบัง.
- ฝ่ายปกครอง สำนักงานเขตลาดกระบัง. แผนปฏิบัติงานเขตลาดกระบังระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2545-2549) ตามแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 6.
- พงศ์สานต์ พิทักษ์มหาเกตุ. 2538. ชาวบ้านกับการประกอบธุรกิจการท่องเที่ยว : แนวคิดในการจัดตั้งสหกรณ์บริการนำเที่ยวแนวอนุรักษ์แห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ : ภาคราช พย์ควิเชียร. 2539. พัฒนาท่องเที่ยวไทยในทิศทางที่ยั่งยืน. จุลสารการท่องเที่ยว. 15 (เม.ย. -มิ.ย.) : 13-21
- รวีวรรณ โปรรุ่งโรจน์. 2545. แนวคิดและแนวพื้นฐานในการจัดการ Homestay. วารสารมหาวิทยาลัยคริสเตียน. 8 (1) : 37-46.
- ราณี อิศัยกุล. 2544. เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. หน่วยที่ 12 หน้า 224-225. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. กรุงเทพฯ
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2541. การวิจัยธุรกิจ. กรุงเทพฯ : บริษัท A.N. การพิมพ์.
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. 2543. การศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางและการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agrotourism). สถานที่ท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักงานเขตลาดกระบัง. 2548. โครงการฟื้นฟูตลาดน้ำและแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
เขตลาดกระบัง.

สุนิสา โพธิ์เตี้ย. 2534. การศึกษารูปแบบการพัฒนาการของชุมชนหัวหินอันเนื่องมาจากการท่องเที่ยว.
วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (การวางผังเมือง) บัณฑิต
วิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสาวรีย์ ตะโพนทอง. 2545. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้าน
ทรงไทย ตำบลปลายโพงพาง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม. เรื่องได้การประชุม
วิชาการครั้งที่ 40 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สาขาเศรษฐศาสตร์ หน้า 227-234.

เสาวลักษณ์. 2547. ล่องเรือเที่ยวสวน สบายๆ ในหนึ่งวัน. เส้นทางเศรษฐกิจ. ฉบับที่ 110
องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งญี่ปุ่น (JICA). การศึกษาเพื่อพัฒนาโครงการจัดตั้งศูนย์
ชุมชนย่อยชานเมือง กรุงเทพมหานคร (ลาดกระบัง). การประชุมรับฟังความคิดเห็นของ
ชุมชนท้องถิ่น. 2548.

Bovee, Courtland L. and Others. **Management**, New York : McGraw-Hill Inc, 1993.

แหล่งข้อมูล: <http://www.thaitambon.com/tambon/ttambon.asp?ID=10110>

แหล่งข้อมูล: <http://www.thaitambon.com/tambon/tcatampprodt.asp?PROVCODE=10&CODE=11>)

ภาคผนวกตารางที่ 1 ข้อมูลกลุ่มอาชีพในเขตลาดกระบัง

ชื่อกลุ่มอาชีพ/ชุมชน	รายละเอียดผลิตภัณฑ์	สถานที่ติดต่อ	ติดต่อผู้นำ
<u>ประเภทอาหาร</u>			
1. กลุ่มเกษตรกร ทำนาขุมทอง	ข้าวสารขุมทอง	หมู่ 5 แขวงขุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520	0-2739-5257 0-2704-7380
2. กลุ่มผลิต ขนมเปี๊ยะ	ขนมเปี๊ยะ	18/8 หมู่ 1 แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520	นายเชียม อนันต์วิมกิจ 0-2326-9241
3. กลุ่มอาชีพอนุรักษ์ ขนมไทย เขตลาดกระบัง	หมี่กรอบสมุนไพร ครองแครง ขนมไทย	201/1345 หมู่บ้านเคหะร่มเกล้า แขวงคลองสองต้นนุ่น เขต ลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520	คุณปวีณา อุไรรัตน์ 01-7730937 0-2813-2724 กด 1
4. กลุ่มแม่บ้าน อสส. และผู้สูงอายุร่มเกล้า	สลัดแขก ปอเปี๊ยะสด อาหารสำเร็จรูป	-	นายอุดม มีสมยา 0-2543-9573
5. กลุ่มเครือข่าย ร่มเกล้าดวงพิทักษ์	น้ำพริกปลาร้า มะขามอ่อน น้ำพริก ปลาเผา	-	นางจันทร์รุ่ง สว่างวงศ์ 0-95143-7888
6. กลุ่มแม่บ้าน เกษตรกรทับยาว	ไข่เค็มสมุนไพร ไข่เชื่อมมีชาเขียว ขนมไทย	-	นางสมศรี อวยพร 0-2739-5110
7. กลุ่มแม่บ้าน โซน 4 ร่มเกล้า	น้ำพริก 4 แซบ ผลิตภัณฑ์สมุนไพร	-	นางสิริภัทร สุขสำราญ
8. กลุ่มแม่บ้าน วัดราชโกษา	ข้าวตังหน้าธัญพืช ถั่วทอดชาเขียว ปั้นขลิบ กลัวยธัญพืช	-	นางกุหลาบ มงคลพิศาลสุข
9. กลุ่มแปรรูปสมุนไพร สร้างสรรค์	น้ำผลไม้ ซอสกล้วย ซอสมะละกอ ซอสสับปะรด	17 หมู่ 2 แขวงทับยาว เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520	นันทนภัส พายัพพัฒน์วงษ์ 01-697-2604
10. กลุ่มแปรรูปอาหาร จากเนื้อสัตว์	หมูสวรรค์ เนื้อสวรรค์	-	นางปภาพินท์ เพ็ญวิจิตร 0-2988-5753
12. กลุ่มส้มตำเต็กวัด	ส้มตำปลอดสารพิษ	-	นายศิริลักษณ์ เล็กไม่น้อย 0-9210-9599
13. กลุ่มเบเกอรี่ลาดควน	สาหร่ายปรุงรส	-	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวกตารางที่ 1 (ต่อ)

ชื่อกลุ่มอาชีพ/ชุมชน	รายละเอียดผลิตภัณฑ์	สถานที่ติดต่อ	ติดต่อผู้นำ
ประเภทเครื่องคั้ม			
1.กลุ่มแม่บ้าน เกษตรกรหลวงแพ่ง	ชาขงสมุน ไพร	68 หมู่ 2 บ้านตลาดหลวงเพ่ง แขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10500	คุณสุภาวรรณ ทองมาก 0-2739-3745 0-2704-1295
2. กลุ่มแปรรูปสมุนไพร สร้างสรรค์	น้ำหวานเข้มข้น น้ำปั่นเสลอปี้	-	นางอุสา สีหิน 0-1697-2004
3. น้ำส้ม เนื้ & เฟรช	น้ำส้มเกิ้ลคหิมะ	-	นางสุนีย์ ช้อยสุวรรณ
ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย			
1.กลุ่มปักเลื่อม โชน 11	เสื้อผ้าปักเลื่อม ปักไหม	-	นางสาวอุษา ประเสริฐสิงห์ 0-1454-0962
2. ศูนย์พัฒนาฝีมือ ร่วมเกล้า	เสื้อผ้าปักเลื่อม ปักไหม	-	นางสุนันทา สุนทรมงคล 0-6366-3789
3. กลุ่มพัฒนาศิลป ประดิษฐ์จิตรรา	ปักผ้า ร้อยลูกปัด หิน สี สร้อยคอ กำไล	-	นางจันทิพย์ เนห์ล้า
4. กลุ่มตัดเย็บและ หัตถกรรมร่วมเกล้า	เครื่องแบบนักเรียน เสื้อผ้าสำเร็จรูป กระเป๋าหนัง	-	นางสุนัน รุ่งสว่าง
5. กลุ่มผลิตรองเท้า ร่วมเกล้า (3)	รองเท้าเสื่อสาน	201/1750 แขวงสองต้นนุ่น เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520	คุณเอกสิทธิ์ อินทร์ช่วย 09-6620195
6. กลุ่มทำรองเท้าหนัง ชุมชนวัดสังฆราชา(2)	รองเท้าหนัง สุภาพบุรุษ สตรี	-	นางสุนาวัน ปีสิงห์
7. กลุ่มผลิตภัณฑ์ จากหนัง	ผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง	253/1018 หมู่บ้านพูนสินธานี ถ.ราษฎร์พัฒนา แขวงคลองสองต้น นุ่น เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520	คุณปาริชาติ บุญ โคม 0-2917-7715
ประเภทเครื่องใช้และของประดับตกแต่ง			
1. ศูนย์พัฒนาอาชีพ ชุมชนร่วมเกล้า	พรหมเช็ดเท้า	204/85 โชน 10 เเคะร่วมเกล้า แขวงคลองสองต้นนุ่น เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ	0-2915-3145 0-2915-3937
2. กลุ่มทำตะกร้า หวาย	ตะกร้าหวาย	49/1 หมู่ 7 ซอย 14 ถ. ลาดกระบัง แขวงลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520	คุณอำนาจ แก้วตา 09-2233561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวกตารางที่ 1 (ต่อ)

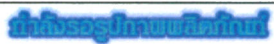

ชื่อกลุ่มอาชีพ/ชุมชน	รายละเอียดผลิตภัณฑ์	สถานที่ติดต่อ	ติดต่อผู้นำ
3. กลุ่มผู้ผลิตโคมไฟ วัดสังฆราชา	โคมไฟ กรอบรูป	178/1 หมู่ 5 แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ	นายปรีชา บุญปรีชา 09-0011034
4. กลุ่มของตกแต่งจาก ธรรมชาติ (ทดแทนไม้) คุ้มเกล้า	เฟอร์นิเจอร์ งาน ไม้ โคมไฟอัดจาก หญ้าแฝก	110/9 หมู่ 2 ถ. คุ้มเกล้า แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520	นายสมพงษ์ เชาว์ดี 01-9330668 0-2739-4476
5. กลุ่มดอกไม้ ประดิษฐ์หมู่บ้าน สินเกล้า	ดอกไม้ประดิษฐ์จาก ดินญี่ปุ่น ไบยางพารา ใยบัว	198/242 หมู่ 5 บ้านสินเกล้า ถ. ร่มเกล้า แขวงคลองสามประเวศ เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ	นายสมทวน รักขาว 0-2327-3361
6. กลุ่มกล้วยไม้ ประดิษฐ์	กล้วยไม้ประดิษฐ์	198/242 ถ. ร่มเกล้า แขวงคลองสองต้นนุ่น เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520	นางจรัส รักขาว 0-2360-8643 09-0428064
7. กลุ่มดอกไม้กระดาษ สาวัดสังฆราชา	ดอกไม้กระดาษตา บอนไซ	-	นางภัทรพร หลงบางพลี
8. กลุ่มช่างปั้น ลำพุทรา	อ่างน้ำพุ อ่างบัวปูน ปั้น	-	นายสมเกียรติ 0-1910-5928
9. กลุ่มหินประดับ	หินประดับ ผ้าโทกผม	59/24 แขวงคลองสองต้นนุ่น เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520	คุณเกอติยะช สุจริตกุล 0-2727-9358
10. กลุ่มประดิษฐ์ ม. นครินทร์	เสื้อผ้าสุนัข	-	นางนงลักษณ์ วันทา 0-6596-1988
11. กลุ่มประดิษฐ์ พูนสินธานี	ภาชนะแก้วพื้นที่สี	-	
12. กลุ่มแม่บ้าน ทับยาว	กระเป๋า และ ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ จาก ผักตบชวา	-	อ. นวพรรณ 0-9773-7463
ประเภทสมุนไพรที่มีใช้อาหารและยา			
1. กลุ่มแสงตะวัน	เครื่องสำอาง สมุนไพร น้ำปรุงสูตร โบราณ เทียนแฟนซี	-	นางวาสนา กาญจนสิงห์ 0-9681-2954
2. กลุ่มสตรีอาสาพัฒนา คุ้มเกล้า	น้ำมันนวด ลูก ประคบ เครื่องสำอาง	-	นางรัตนา จันทร์เดิม

ที่มา :1. Web Site : www.thaitambon.com

2. ผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จากสำนักงานเขตลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวกตารางที่ 2 ข้อมูลสินค้าในเขตตลาดกระบ้ง

ชื่อสินค้า		รายละเอียด	ตำบล
	กระชายดำ	กระชายดำ บรรเทาโรคปวดท้อง โรคบิด เบาหวาน บำรุงหัวใจ มะเร็งลำไส้	แขวงทับยาว
	กระเช้าใส่ของขวัญ	กระเช้าใส่ของขวัญแบบกลม	แขวงลาดกระบ้ง
	กระเป๋	กระเป๋หนังวัว	แขวงคลองสองต้นนุ่น
	กระเป๋	กระเป๋หนังวัว	แขวงคลองสองต้นนุ่น
	กระเป๋	กระเป๋หนังวัว	แขวงคลองสองต้นนุ่น
	กระเป๋	กระเป๋ ทำจากหนังวัว	แขวงคลองสองต้นนุ่น
	กระเป๋	กระเป๋ ทำจากหนังวัว	แขวงคลองสองต้นนุ่น
	กระเป๋	กระเป๋ ทำจากหนังวัว	แขวงคลองสองต้นนุ่น
	กระเป๋สตางค์	กระเป๋หนังวัว	แขวงคลองสองต้นนุ่น
	กระเป๋สตางค์	กระเป๋สตางค์เล็กเข็มเล็กสะพายยาว	แขวงคลองสองต้นนุ่น
	กระเป๋สตางค์เล็ก	กระเป๋สตางค์เล็กทรงกลม ด้านข้างสกดหยัก	แขวงคลองสองต้นนุ่น
	กระเป๋สะพาย	กระเป๋สะพาย ทำจากหนังวัวและพื้นที่สี	แขวงคลองสองต้นนุ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวกตารางที่ 2 (ต่อ)

ชื่อสินค้า	รายละเอียด	ตำบล	
	กล้วยไม้ช้างกระ, กล้วยไม้ชิมมิเดียม	กล้วยไม้ช้างกระ, กล้วยไม้ชิมมิเดียม(OTOP)*	แขวงคลองสอง ต้นนุ่น
	ขนมใบไม้	ขนมใบไม้ ดุงเล็ก	แขวงลาดกระบัง
	ขนมใบไม้	ขนมใบไม้	แขวงลาดกระบัง
	ขนมเปียะ	ขนมเปียะ ขนาดเล็ก	แขวงลาดกระบัง
	ขนมเปียะ	ขนมเปียะ ขนาดใหญ่	แขวงลาดกระบัง
	ข้าวสารหอมทอง	เป็นข้าวสารพร้อมหุง บรรจุถุง อย่างดี เม็ดขาวสวย หุงขึ้น หม้อ นำรับประทาน	แขวงชุมทอง
	เข็มขัด	เข็มขัด ทำจากหนังวัว	แขวงคลองสอง ต้นนุ่น
	ครีมขัดหน้าขมิ้น	ครีมขัดหน้าขมิ้น มีส่วนผสม ของขมิ้นทำให้หน้าขาว(OTOP)	แขวงทับยาว
	ครีมนวดผสม	ครีมนวดผสม (สูตร Extra Care) สำหรับผสมเสียมาก	แขวงทับยาว
	ครีมอาบน้ำ	ครีมอาบน้ำเพื่อผิวเนียน กระชับ (Extra vitamin-C)	แขวงทับยาว
	โคมไฟตัว H	โคมไฟตัว H ผลิตจากไม้ ยางพารา แผ่น P.P.- สติลเลส (OTOP)	แขวงลาดกระบัง
	โคมไฟนกเพนกวิน	โคมไฟโคมไฟนกเพนกวิน ผลิตจากไม้ยาง แผ่นอติลลิก สติลเลส(OTOP)	แขวงลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวกตารางที่ 2 (ต่อ)

ชื่อสินค้า	รายละเอียด	ตำบล	
	โคมไฟผ้าเล็ก	โคมไฟผ้าเล็ก ผลิตจากไม้ยาง ผ้าฝ้ายทอมือ สติลเลส(O TOP)	แขวงลาดกระบัง
	โคมไฟไม้ไผ่	โคมไฟไม้ไผ่ ผลิตจากไม้ยาง ไม้ไผ่(O TOP)	แขวงลาดกระบัง
	โคมไฟอัดจากหญ้า แฝก	โคมไฟอัดจากหญ้าแฝก ชุ่ม ปางช้าง (201247)(O TOP)	แขวงลำปลาทิว
	ชาชนิดขงละลาย (คำฝอย)	ชาชนิดขงละลาย(คำฝอย) (O TOP)*	แขวงชุมทอง
	ชาชนิดขงละลาย (ใบหม่อน)	ชาชนิดขงละลาย(ใบหม่อน) (O TOP)*	แขวงชุมทอง
	ชาใบหม่อน	ชาใบหม่อน(O TOP)	แขวงชุมทอง
	ชาหญ้าไต้ใบ	ชาหญ้าไต้ใบ(O TOP)	แขวงชุมทอง
	แชมพู	แชมพู (สูตร Extra dry, flyaway bair) สำหรับผมเสียมาก	แขวงทับยาว
	แชมพูสมุนไพร สำหรับสุนัข	แชมพูสมุนไพรสำหรับสุนัข ขนยาว	แขวงทับยาว
	ซองบุหรี่กระดุม	ซองบุหรี่กระดุม พร้อมที่ใส่ ไฟแช็ค VT5	แขวงคลองสอง ต้นนุ่น
	ซองบุหรี่กระดุม	ซองบุหรี่กระดุม มีกระเป๋าเล็กด้านหน้า VT5	แขวงคลองสอง ต้นนุ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นไว้สำหรับกรณีใช้งานเพื่อการศึกษานำเท่านั้น ไม่ได้อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวกตารางที่ 2 (ต่อ)

ชื่อสินค้า	รายละเอียด	ตำบล	
	ซองบุหรีกระดุม	ซองบุหรีกระดุม(VT5)	แขวงคลองสอง ต้นนุ่น
	ซองบุหรีกระดุม แบบโกปิ่น	ซองบุหรีกระดุม แบบโกปิ่น	แขวงคลองสอง ต้นนุ่น
	ซองบุหรี แบบฝา เสียบด้านหน้า	ซองบุหรีกระดุม แบบฝาเสียบ ด้านหน้า	แขวงคลองสอง ต้นนุ่น
	ซอสกกล้วย	ซอสกกล้วย	แขวงทับยาว
	ดอกกล้วยไม้ช้าง กระ	ดอกกล้วยไม้ช้างกระ	แขวงคลองสาม ประเวศ
	ดอกกล้วยไม้เข็มปี เดียว	ดอกกล้วยไม้เข็มปีเดียว	แขวงคลองสาม ประเวศ
	ตะกร้าใส่ของ	ตะกร้าใส่ของ แบบเหลี่ยม (131047)	แขวงลาดกระบัง
	ตะกร้าใส่ผ้า	ตะกร้าใส่ผ้า แบบกลม (131047)	แขวงลาดกระบัง
	ตะกร้าใส่ไวน์	ตะกร้าใส่ไวน์ 2 ขวด แบบรูป ไข่ (131047)	แขวงลาดกระบัง
	ตะกร้าใส่ไวน์	ตะกร้าใส่ไวน์ 1 ขวด แบบ กลม (131047)	แขวงลาดกระบัง
	ตะกร้าใส่ไวน์	ตะกร้าใส่ไวน์ 1 ขวด แบบ เหลี่ยม (131047)	แขวงลาดกระบัง
	ที่ใส่เศษสตางค์	ที่ใส่เศษสตางค์ ทำจากหนังวัว	แขวงคลองสองต้นนุ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวกตารางที่ 2 (ต่อ)

ชื่อสินค้า	รายละเอียด	ตำบล	
	น้ำนม	น้ำนมสำหรับอาบ น้ำ สาระศักดิ์ จากน้ำนมช่วยทำให้ผิวพรรณ ขาวผ่องขึ้น (OTOP)	แขวงทับยาว
	น้ำมันหอมระเหย คาลิปตัส IH	น้ำมันหอมระเหยคาลิปตัส IH เหมาะสำหรับนวดตัวทำให้ ผ่อนคลาย (OTOP)	แขวงทับยาว
	น้ำแร่อบน้ำ	น้ำแร่อบน้ำ จะช่วยลดผดผื่น ทำให้ผิวผ่องขึ้น	แขวงทับยาว
	น้ำส้มเกล็ดหิมะ เนท แอนด์ เฟรช	น้ำส้มเกล็ดหิมะ เนท แอนด์ เฟรช (131047)	แขวงคลองสอง ต้นนุ่น
	น้ำสัดชันควิก	น้ำสัดชันควิกใช้เป็นน้ำสัด	แขวงทับยาว
	ใบชาดอกคำฝอย	ใบชาดอกคำฝอย(OTOP)	แขวงชุมทอง
	ใบชาลูกใต้ใบ	ใบชาลูกใต้ใบ(OTOP)	แขวงชุมทอง
	ผงขี้ควินเนียน	ผงขี้ควินเนียน มีส่วนผสมของ ขมิ้น และ ไพร (OTOP)	แขวงทับยาว
	ผ้าโพกหม	ผ้าโพกหม(OTOP)*	แขวงคลองสอง ต้นนุ่น
	พรมเช็ดเท้า	พรมเช็ดเท้า มีขนาด มาตรฐาน ให้เลือกมากมาย ซึ่มซึบน้ำได้ดี	แขวงคลองสอง ต้นนุ่น
	พรมเช็ดเท้าฟองน้ำ	พรมเช็ดเท้าฟองน้ำ	แขวงคลองสอง ต้นนุ่น
	พรมเย็บขอบ	พรมเย็บขอบ	แขวงคลองสองต้นนุ่น
	พรมรองโทรศัพท์ เล็ก	พรมรองโทรศัพท์เล็ก	แขวงคลองสองต้นนุ่น
	พิมเสนน้ำ	พิมเสนน้ำ (OTOP)	แขวงทับยาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวกตารางที่ 2 (ต่อ)

ชื่อสินค้า	รายละเอียด	ตำบล	
	แยมสับปะรด/น้ำเสาวรส	แยมสับปะรด/น้ำเสาวรส อร้อย สะอาดถูกหลักอนามัย	แขวงทับยาว
	รองเท้า	รองเท้าแตะ ทำจากหนังวัว และเฟ้นท์	แขวงคลองสอง คันทูน
	รองเท้า	รองเท้าแตะ ทำจากหนังวัว และเฟ้นท์	แขวงคลองสอง คันทูน
	รองเท้า	รองเท้า ทำจากหนังวัว	แขวงคลองสอง คันทูน
	รองเท้า	รองเท้า ทำจากหนังวัว	แขวงคลองสอง คันทูน
	รองเท้ากระสอบ	รองเท้ากระสอบ(OTOP)	แขวงคลองสอง คันทูน
	รองเท้ากระสอบ สาน	รองเท้ากระสอบสาน(OTOP)	แขวงคลองสอง คันทูน
	รองเท้าสาน	รองเท้าสาน(OTOP)*	แขวงคลองสอง คันทูน
	รองเท้าถ่อหนีบ	รองเท้าถ่อหนีบ(OTOP)	แขวงคลองสอง คันทูน
	สครับขัดผิวขมิ้น และเกลือเกลือ	สครับขัดผิวขมิ้นและเกลือ เกลือ (OTOP)*	แขวงทับยาว
	สบู่กลีเซอรีน IH	สบู่กลีเซอรีน ผสมสมุนไพร สำหรับล้างหน้า ช่วยลดสิ(OTOP)	แขวงทับยาว
	สเปรย์ตะไคร้หอม	สเปรย์ตะไคร้หอม กันยุงได้ นาน ประมาณ 6 ชั่วโมง (OTOP)	แขวงทับยาว
	สเปรย์ตะไคร้หอม ไล่ยุงตราMosto	สเปรย์ตะไคร้หอมไล่ยุงตรา Mosto(OTOP)*	แขวงทับยาว
	หมี่กรอบสมุนไพร	ไมใส่สี มีส่วนผสมของเม็ดมะม่วง หิมพานต์ และ โปรตีนเกษตร (OTOP)	แขวงคลองสองคันทูน
	หินประดับ	หินประดับ(OTOP)*	แขวงคลองสองคันทูน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวกตารางที่ 2 (ต่อ)

ชื่อสินค้า	รายละเอียด	ตำบล
	โคมไฟวัดสังฆราชา	กลุ่มผู้ผลิตโคมไฟ วัดสังฆราชา
	รองเท้าหนัง วัดสังฆราชา	กลุ่มทำรองเท้าวัด สังฆราชา
	สาหร่ายปรุงรส	กลุ่มเบเกอร์ดังลำดวน
	ภาชนะแก้วเพ้นท์สี	กลุ่มศิลปประดิษฐ์พูนสินธานี
	น้ำพริกมะขาม	กลุ่มแปรรูปสมุนไพรดวง พิทักษ์ร่มเกล้า
	ดอกไม้ประดิษฐ์จาก ดินไทย	กลุ่มศิลปประดิษฐ์สินเกล้า
	เสื้อผ้าชุดสุนัข	กลุ่มประดิษฐ์ ม.นครินทร์
	อ่างบัวปูนปั้น	กลุ่มช่างปั้นลำพุทธา
	ไข่เค็มสมุนไพร ไข่ เยี่ยวม้าชาเขียว	กลุ่มแม่บ้านทับยาว
	ผลิตภัณฑ์จากหญ้า แฝก	กลุ่มของตกแต่งบ้านจาก ธรรมชาติ (ทดแทนไม้) รุ่มเกล้า
	กล้วยธัญพืช	กลุ่มแม่บ้านวัดราชโกษา
	ชาสมุนไพร	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร หลวงแพ่ง
	น้ำปรุงสูตรโบราณ เทียนแฟนซี	กลุ่มแสงตะวัน
	น้ำผลไม้เข้มข้น ซอสสับปะรด OK	กลุ่มแปรรูปสมุนไพร สร้างสรรค์

ที่มา : 1. Web Site : www.thaitambon.com

2. ผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จากสำนักงานเขตลาดกระบัง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ผู้ใดเห็นนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวกภาพที่ 1 ทัศนียภาพเส้นทางท่องเที่ยว เส้นทางที่ 1

วัดลานบุญ

หลวงพ่อเพชร

วังปลาวัดลานบุญ

เรือรับซื้อของเก่า หน้าวัดลานบุญ

ชกขอ

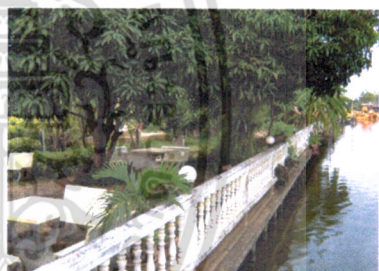
ทัศนียภาพสองฝั่งคลอง

ทัศนียภาพสองฝั่งคลอง

สวนกล้วย

สวนมะม่วง

บ้านริมคลอง

บ้านริมคลอง

บ้านริมคลอง

ปลูกผักบุ้ง-กระเจตริมคลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวกภาพที่ 2 ทักษะถ่ายภาพเส้นทางท่องเที่ยว เส้นทางที่ 2

วัดสังฆราชา

ซุ้มประตู วัดสังฆราชา

วัดสังฆราชา

บ้านริมคลอง

บ้านริมคลอง

บ้านเรือนไทย

วัดปากบึง

ตลาดริมน้ำมีนบุรี

ศาลเจ้าตลาดริมน้ำมีนบุรี

โรงสีข้าวตลาดริมน้ำมีนบุรี

วัดบำเพ็ญเหนือ

วัดบำเพ็ญใต้

บ้านริมคลอง

มัสยิดคารูลมูฮิบบิน

ยักขอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวกภาพที่ 3 ทักษะถ่ายภาพเส้นทางท่องเที่ยว เส้นทางที่ 3

ทัศนียภาพหน้าวัดปลุกศรัทธา

วัดปลุกศรัทธา

พระบรมสารีริกธาตุ วัดปลุกศรัทธา

หลวงพ่อบุญ วัดลาดกระบัง

พระพุทธรูปรอบพระอุโบสถวัด
ลาดกระบัง

เรือลำเลียงผักกระเจต

หลวงพ่อบุญ วัดคู

เจดีย์วัดคู

เรือขายของ

ทัศนียภาพริมคลอง

สนามบินสุวรรณภูมิ

บ้านริมคลอง

เจ้าอมมรดากลิ่น วัดสุธาโกชน์

พิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน วัดสุธาโกชน์

เครื่องมือพื้นบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวกภาพที่ 4 ทัศนียภาพเส้นทางท่องเที่ยว เส้นทางที่ 4

บ้านเรือนไทย

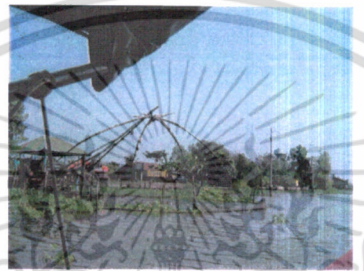
ตลาดเก่าหัวตะเข้

ตลาดเก่าหัวตะเข้

ตลาดเก่าหัวตะเข้

ขกยอ

เรือรับซื้อของเก่า

กระซังเลี้ยงปลาริมคลอง

บ้านริมคลอง

วัดพลมณีชัย

พระบรมสารีริกธาตุ วัดพลมณีชัย

มณฑป วัดพลมณีชัย

บ้านเรือนไทยและสวนผลไม้

บ้านริมคลองและสวนไม้ดอก ไม้ประดับ

มัสยิดคารูตมุกิม

บ้านริมคลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวกภาพที่ 4 (ต่อ)

เก้าอี้ริมคลอง

โรงเรียนน้ำเกอ

ตลาดคลองสวน

ร้านค้าในตลาดคลองสวน

ร้านค้าในตลาดคลองสวน

สะพานเก้าตลาดคลองสวน

วังปลาวัตรราชโกศา

วังปลาวัตรราชโกศา

ปลูกผักนึ่ง-กระเจดริมคลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้